



El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la U.C.I.P.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Joan Pau II, aquest extraordinari Papa, mogut per la inspiració de Déu, ens ofereix el do únic de l'Any Sant. Caldrà viure'l amb plenitud. Per a molts pot ésser l'ocasió d'un recomençar, per a altres d'un proseguir, per a altres, encara, l'ocasió de retrobar l'esperança en Déu en la comunió de l'Església."

Roger Schutz,
prior de Taizé

Any IV N.º 179

Setmana del 27 de febrer al 5 de març del 1983

40 Ptes.

afinant

... "Buscar tres peus al gat"

Aquests dies m'he recordat molt del professor de lògica matemàtica de Fribourg, el P. Bochenski. No pas per la seva personalitat exhuberant —chestertoniana— com per l'assignatura enrevessada que ensenyava en la inoblidable universitat suïssa.

O hi posem una mica de lògica rigorosa en aquest afer de "l'avortament sí, l'avortament no" i "fins aquí encara, però més enllà de cap de les maneres" o acabarem com al mercat de Calaf quan es van desgellar les paraules...

La interrupció voluntària de l'embaràs és igual a un avortament provocat. I un avortament sols es provoca interrompent el procés vital del fetus, és a dir matant-lo. Acte reproble i per això punit per la llei... en qualsevol cas fins ara. Quan s'aprovi la reforma del Codi, aquesta mort reproble serà amparada per la llei en tres casos contradint-se a si mateixa, sense cap lògica. Al capdavant els metges (!) hauran de practicar la mateixa intervenció quirúrgica (?), unes vegades punible, altres legitimada.

En aquest afer o tenen raó els que demanen l'avortament lliure o els que ens oposem a la legalització de qualsevol avortament. La resta és "buscar tres peus al gat".

Joan E. Jarque
i Jutglar

sumari

8 i 10

CATALUNYA

Solsona: Experiència de vida cristiana pe a joves Tarragona estableix una missió al Zaire

23

MÓN

La televisió, la primera parròquia de França

26

MISCELLÀNIA

La maternitat "socialitzada"

CENTRALS

El tabaquisme és una de les plagues de la nostra societat

Joan Pau II en la seva visita pastoral a Centre-amèrica



Conferència episcopal tarraconense

És urgent tenir textos de catecisme

BARCELONA.— La secretaria de la Conferència Episcopal Tarraconense ha fet públic un comunicat en el qual uniforma de la reunió de la Conferència de bisbes de Catalunya tinguda del 15 al 18 d'aquest mes de febrer.

En una primera trobada han participat els professors de la Facultat de Teologia de Barcelona, en ordre a una major connexió mútua per estudiar, enguany, el sagrament de la penitència que és la temàtica del Sínode Episcopal de la tardor vinent.

Els bisbes s'han reunit també amb els provincials d'instituts religiosos masculins i femenins per tal d'estudiar qüestions d'interès comú i aconseguir una millor coordinació en les línies pastorals i una major col·laboració.

El tema tractat aquest curs ha estat l'ensenyament de la religió a les escoles. S'ha posat en relleu la urgent necessitat de disposar de textos escolars de religió. Cal dir que referent a la catequesi, una comissió integrada per mossèn Busquets, Rovira Belloso, Maideu i Aragó presentarà a la Conferència el treball que estan realitzant per elaborar els

continguts bàsics explicats a la comunitat cristiana.

L'esmentat comunicat manifesta que la Conferència s'ha adherit a la declaració de la Permanent de l'Episcopat espanyol sobre la despenalització de l'avortament. També el Cardenal Jubany, ha presentat els punts més importants del nou Codi de Dret Canònic, posant en relleu aquells aspectes de la legislació que han experimentat un canvi més sensible. Igualment mossenyor Daumal informà d'una reunió dels delegats diocesans de litúrgia de les diòcesis catalanes, per a concretar nous objectius de la Comissió interdiocesana de litúrgia. Per altra banda els bisbes reunits han designat la comissió gestora del Fons Comú interdiocesà que presideix el doctor Malla, bisbe de Lleida. Aquest fons es constitueix amb l'aportació d'un tres per cent de la col·lecta de la diada de "Germanor". Finalment la Conferència ha atorgat el vist-i-plau als estatuts del MIJAC i a la reforma dels estatuts de MUEC, d'àmbit de Catalunya, com també a proposta de l'Associació Bíblica de Catalunya, ha reelegit per president d'aquesta entitat mossèn Joan Magí, de la diòcesi de Tarragona.

Sense notícies de les monges segrestades a Mozambique

El Ministeri d'Assumptes Exteriors, el Vaticà i la Creu Roja Internacional estan fent les gestions oficials per aconseguir el rescat de les tres religioses mercedàries que han estat segrestades a Mozambique pel Moviment Nacional de Resistència. El Cardenal Jubany s'ha adreçat a la Nunciatura i a la Santa Seu per informar-se de la seva situació.

Les tres monges segrestades són Maria Milagros Ormaechea, de Guipúzcoa; Maria Abella, de Teruel i Mercedes Flo de Barcelona. A la seu central de les missioneres a Barcelona, van informar a CATALUNYA CRISTIANA que no tenien cap notícia nova sobre aquest trist afer i que confiaven que l'alliberament es produís ràpidament.

Les mateixes fonts ens manifesten la seva esperança que les germanes segrestades no rebrien cap maltractament.



GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament de Sanitat i Seguretat Social



**JO PREFEREIXO LA SALUT,
PER AIXÒ NO FUMO.**



editorial

Peregrinant altra vegada

L'estada del Papa entre nosaltres pel novembre passat sembla ja un record llunyà. La fugacitat de tot el que tractem els mitjans de comunicació de masses és implacable i el mantenir viva i plena de fruits aquella visita no és pas una tasca que ens pertoqui als "mitjans"; són altres "instàncies pastorals" les que tenen el deure de fer per manera que l'esforç personal del Sant Pare i de tots els que es varen esmerçar en el bon desenvolupament d'aquell esdeveniment apostòlic no caigui en l'oblit i en la inoperància. Els bisbes espanyols en varen parlar en la darrera reunió de la comissió permanent i esperem que aviat es posaran en pràctica les resolucions que varen prendre. Nosaltres, repetim, sols podem col·laborar-hi i fer-nos ressò d'allò que esdevingui notícia i per ara n'hi ha ben poca.

Tot això ve a tomb en el moment en què el Papa Wojtyla es disposa a emprendre el primer viatge apostòlic després del que feu a casa nostra. Efectivament, aquest 2 de març el Sant Pare inaugurarà la reunió dels bisbes de l'Amèrica Central i visitarà a continuació Costa Rica, Nicaragua, Panamà, San Salvador, Guatemala, Honduras, Belize i Haití. Un viatge llarg i difícil que ell mateix ha qualificat com "l'empresa més arriscada" del seu pontificat. Per dir-ho exactament amb les seves paraules "des del començ del meu pontificat". Vol dir que no li fa por d'emprendre'n de més arriscades encara? Certament aquest Papa, que el germà Roger Schutz no dubta a qualificar de meravel·lós, no es pot dir pas que sigui poruc.

La situació conflictiva d'aquesta Amèrica Central que el Papa es disposa a visitar és prou coneguda de tothom. Països que cerquen sortir d'un passat d'explotació capitalista corre el risc de caure en la dictadura marxista. Pobles d'una pobresa crònica, malgrat tenir una naturalesa prou rica, i on les desigualtats socials i la corrupció com a sistema criden venjança al cel. Pobles dividits per l'espiral de la violència fins a la guerra civil, divisió de la qual no se'n deslliura pas l'Església.

Realment no es podria trobar una regió del món no sols més explosiva —d'altres potser ho són tant o més— sinó en la qual l'Església mateixa hi és involucrada. Qui no es recorda del bisbe de San Salvador, coratjós defensor de la justícia, assassinat mentre celebrava la missa? El Papa va, doncs, a ficar-se al bell mig de la tragèdia, arriscant una vegada més la seva vida. Ell va a trobar i a abraçar els seus germans i els seus fills, els bisbes i tots els cristians, per a confortar-los, una vegada més, en la fe, per orientar-los en la difícilíssima situació concreta en què han de viure llur vida cristiana, per a encoratjar-los a ser fidels fins a l'heroisme, com és el cas tant sovint entre ells, a les benhaurances evangèliques. No els dirà res de nou, però els ho dirà amb la força convincent de la presència i de l'exemple.

col.laboració



Avortament? No, gràcies!

El portaveu de la Federació de Cristians de Catalunya "RADAR social", publica a primera pàgina del número corresponent al present mes de febrer, l'article que pel seu interès reproduïm íntegrament.

S'ha de dir ben clar que interrompre voluntàriament una gestació és destruir no nats per mitjà de maniobres ben horribles fent-lo a trossos o bé reduït a pastetes abans de treure'l; o és enverinat; o deixar-lo morir en una galleda... si no se'l fa servir abans de material d'experimentació...

És l'acabament artificial d'una vida humana, vida innocent (en el sentit vulgar de la paraula) amb els agreujaments de premeditació i traïdoria, ja que la víctima no té cap possibilitat de defensa. Arreu del món, d'això se'n diu assassinat premeditat, i, aquest n'és exactament el significat del que anomenen "interrupció voluntària de l'embaràs", "avortament lliure", i és la conseqüència del que també n'anomenen "despenalització de l'avortament".

Excuses per avortar

Les causes mèdiques —allò anomenat "avortament terapèutic"— no existeixen, en realitat. Com diu sir William Liley, professor a Auckland (Nova Zelanda), "the only thing medical about them is that doctor do them". No hi ha cap malaltia que es guareixi ni millori provocant l'avortament. Això, al 1950, en el Congrés de cirurgia als EUA ja és digué que la provocació de l'avortament no cura cap malaltia i que el qui ho fa és que desconeix o no vol emprar els mètodes moderns de terapèutica.

Genètiques. Si l'alteració cromosòmica és greu, en la immensa majoria de casos té lloc un avortament espontani en el primer trimestre; ben sovint no es veu cap fetus ni embrió propi del temps de gestació.

D'altra banda, en les clíniques ginecològiques, pediatres americans afirmaven, de fa anys, que la gran majoria de malalties d'origen genètic són susceptibles de tractament. Hi ha la possibilitat de fer un estudi pre-natal, mitjançant la punció de la matriu i recollida d'una mica de líquid amniòtic per al seu estudi.

Violació

El problema de la gestació consecutiva a una violació no es resol amb la provocació d'abortió. La dona queda traumatitzada igualment, ultra l'aggravant del remordiment d'haver mort un fill. Es curiós que a Anglaterra no es vàlid el pretext de la violació per a provocar l'abortió, perquè no es pot demostrar. La solució n'és una altra que la societat se n'ha de preocupar i d'ocupar. (I és molt cèlebre que, en el nostre país, cap de les associacions de dones i partits polítics que reclamen la llibertat d'avortar es preocupa de les que han quedat gestants sense passar primer per la vicaria o pel jutjat. Solament unes organitzacions catòliques, amb unes monges i uns mitjans molt migrats, amb tots els inconvenients que es vulguin, intenten ajudar la dona que ha quedat gestant essent soltera i que la societat rebutja. I sense pancartes ni manifestacions al carrer, ni articles propagandistes en els diaris!)

Quan comença la vida humana

Es precis recordar que la vida humana comença en el moment de la fecundació. Així fou aprovat en un congrés internacional en 1967 a Washington —1.ª Conferència Internacional sobre l'abortió, octubre de 1967— amb els més coneguts i prestigiosos bioquímics, ginecòlegs, genetistes, etc., i representants proporcionalment segons llur formació científica, religiosa, racial, etc., de forma que solament el 20 per cent eren catòlics. La conclusió gairebé unànime (vint a u) fou la següent: "La majoria del nostre grup no ha pogut trobar cap moment entre la unió de l'espermatozou i l'òvul —q almenys des del període de blastocist— fins al naixement de l'infant, en el qual es pogués dir que abans no hi havia vida humana". Tinguem en compte que està demostrat que tres dies i mig després de la fecundació ja hi ha el blastocist amb cent vuitanta-cinc cèl·lules embrionàries a la matriu; això vol dir que el blastocist, que ja conté vida humana segons la dita anterior, està en la matriu abans que la dona sospiti que porta un nou ésser en el seu si.

Catalunya
Cristiana

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i administració: C/. València, 244, 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Subscripció: Anual, 2.000 ptes. Semestral, 1.000 ptes.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Difusió
controlada
per O.J.D.



A l'Auditoriūm de la parròquia de Ntra. Sanyora de Atiles.
C/. Bon Pastor, 9 - Barcelona.
Hi seu tots invitats.

Catalunya

UN CIUTADÀ DE BALAGUER GUANYA LA COPA D'EUROPA DE PASTISSERIA

Lluís Lluís Muixí pastisser de Balaguer, ha guanyat la Copa Europea de Pastisseria en el marc de l'exposició "Intersucre" que se celebra en aquesta capital.

Aquesta exposició, se celebra cada dos anys i hi concorren els més prestigiosos pastissers d'Europa.

EL MERCAT COMÚ AJUDA ELS AFECTATS PER LES INUNDACIONS

Després d'unes gestions del diputat de la Minoria Catalana Duran i Lleida s'han aconseguit gairebé 80 milions de pessetes de la CEE d'ajut a les zones afectades per les riudes. La seva distribució és la següent:

Artés	1.768.298,-
Balsareny	1.710.110,-
Berga	2.528.759,-
Borreda	330.899,-
Callús	706.342,-
Capolat	769.500,-
Cardona	1.644.229,-
Casserres	2.237.853,-
Castell de l'A.	313.711,-
Castellar de N.	807.103,-
Castellar del R.	315.000,-
Castellbell i el V.	3.870.512,-
Castellgalí	715.678,-
Cercs	731.376,-
Gaià	710.333,-
Gironella	4.215.985,-
Guardiola de B.	2.768.522,-
Manresa	4.634.680,-
Martorell	15.286.726,-
Montesquiu	539.760,-
Montmajor	962.875,-
Navars	3.172.091,-
Olesa de M.	313.600,-
Olvan	598.038,-
Pallès	2.816.128,-
La Pobla de Lillet	3.041.349,-
Puig-reig	3.283.357,-
Sallent	2.914.572,-
Sant Andreu de la B.	1.065.680,-
St. Feliu de Llob.	1.706.142,-
St. Hipòlit de V.	104.039,-
St. J. de Vilatorrada	673.397,-
St. Mateu de Bages	337.584,-
St. Vicenç de C.	601.800,-
St. Vicenç dels H.	510.855,-
Súria	5.187.649,-
Torrelles de Ll.	348.949,-
Vallcebre	134.347,-
Vilada	2.512.625,-
Total	76.890.453,-

ERC PROTESTA PER LA CESSIÓ D'UNS LOCALS A UGT

ERC de Terrassa ha fet públic un comunicat en el qual protesta per la decisió de la Comissió Governamental per a la Devolució del Patrimoni de cedir al sindicat UGT uns locals que ERC considera que haurien de ser per a ells.

Aquest edifici havia estat la Casa del Poble entre els anys 1903 i 1939. Després va passar "per decret" a mans de la Falange. Amb la democràcia, ERC de Terrassa en va poder recuperar una part.

La resta del local, el que abans de la guerra havien estat els jardins de la finca, està ocupada ara provisionalment per uns jutjats.

50 ALCALDES ESTUDIEN LA PARALITZACIÓ ADMINISTRATIVA DE L'AUGMENT DE LA CONTRIBUCIÓ RÚSTICA

Més de 50 alcaldes de les comarques lleidatanes de l'Urgell, la Noguera, la Segarra, el Segrià i les Garrigues estudien la possibilitat de paraitzar el procés administratiu de l'augment de la contribució rústica en els seus respectius termes municipals. La decisió fou adoptada en una assemblea que se celebrà a Torregrossa, organitzada per la Unió de Pagesos, a la qual assistiren al voltant de 1.200 agricultors.

humor



DENUNCIEN LA COMPETÈNCIA DESLLEIAL DE LES IMPREMTES OFICIALS

"Algunes impremtes integrades a organismes oficials fan competència deslleial al sector privat. En el cas de Barcelona, això succeeix, per exemple, amb la Diputació", manifesta el secretari general del gremi d'Indústries Gràfiques de Barcelona, Jordi Tobella Ribalta.

"La impremta de la Casa de la Caritat, depenent de la Diputació, realitza treballs no només interns, sinó també alguns per a clients privats", digué també Jordi Tobella.

De la mateixa manera, alguns ajuntaments han comprat una petita màquina amb la qual no solament imprimeixen els seus treballs, sinó que ofereixen els seus serveis a d'altres consistoris veïns.

Igualment, a Madrid, quasi tots els ministeris tenen la seva pròpia impremta però a nivell estatal, aquesta competència ja no es produeix, o està en vies de solució, perquè s'han celebrat unes reunions entre la Federació Nacional d'Indústries Gràfiques i l'Administració.

A Catalunya, la Generalitat s'ha compromès a afrontar aquesta qüestió.

Espanya

"ÉS PATIRÀ UNA EPIDÈMIA DE CÀNCER"

"Espanya patirà una epidèmia de càncer", ha manifestat el doctor Vicente Navarro, professor de la universitat nord-americana John Hopkins en una conferència pronunciada a Madrid.

"La gent es mor de càncer perquè està exposada a substàncies cancerígenes i el volum de contaminació per empreses químiques tòxiques és molt gran. Moltes de les empreses perilloses es van traslladar dels Estats Units a Espanya sense cap tipus de control sobre les seves inversions. Aquestes inversions es van produir durant els anys seixanta, i la tendència d'un càncer depèn del seu tipus i es manifesta a partir dels deu o dotze anys".

En el curs de la conferència va parlar també de la relació existent entre la crisi econòmica actual i la salut. Va posar com a exemple que als Estats Units s'havia comprovat que un creixement d'un 1 per cent de l'atur produïa seixanta mil morts, entre ells, sis mil suïcidis. "La por a perdre la feina —digué— o el fet de no tenir-ne és una causa important de moltes malalties".

Assenyalà també que a Espanya no existeix una infraestructura de salut pública, "com s'ha demostrat en el cas de la síndrome tòxica".

25.000 NOUS FUNCIONARIS, RITME DE CREIXEMENT ANUAL

El ritme de creixement de llocs nets de treball a l'Administració pública supera anualment la xifra de 25.000, a la qual s'ha d'afegir una altra molt similar referida a les reposicions per excedència, jubilacions i altres conceptes.

En els vuit anys que van des de l'1 de gener del 1974 i l'1 de gener del 1982, l'Administració pública incrementà els seus efectius humans en 145.056, la qual cosa suposa un augment del 30'4%. 55.000 funcionaris més haurien passat a incrementar les plantilles públiques en aquest període si tenim en compte els antics treballadors de l'AISS, de la Cadena de Mitjans de l'Estat, etc., que foren traspassats en els darrers anys.

TANQUEN 4 DIARIS DE L'ESTAT

Els diaris espanyols "El Eco de Canarias", de Las Palmas, "Patria" de Granada, "Suroeste" de Sevilla i "Hiero" de Bilbao han tancat. Els quatre rotatius pertanyen a l'antiga Cadena del Movimiento, avui Mitjans de Comunicació de l'Estat; tenen tiratges ínfims i arrossegueuen grans dèficits en tots els casos. Com a exemple: "Hiero" mor amb unes vendes diàries de 2.171 exemplars i amb unes pèrdues de 106'2 milions de pessetes.

Món

EE.UU.: UNA SECTA DISTRIBUEIX MARIHUANA COM A SAGRAMENT

L'"Església de les fantasies fetes realitat", considera la marihuana el seu sagrament, i està disposada a distribuir-la amb lliurament a domicili del creient, que, naturalment haurà de fer una donació.

Michael Cezar, de 41 anys, que afirma ser "pontífex" d'aquesta religió, i que, segons la policia, fou arrestat ja anteriorment sota sospita de distribuir marihuana, no s'amaga i ha declarat a la televisió que el "sagrament" produeix uns 30.000 dòlars diaris.

Un anunci a Catalunya

Cristiana equival

a 6 dies de publicitat

efectiva

Catalunya
Cristiana

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA

"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions solelloses, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Únicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

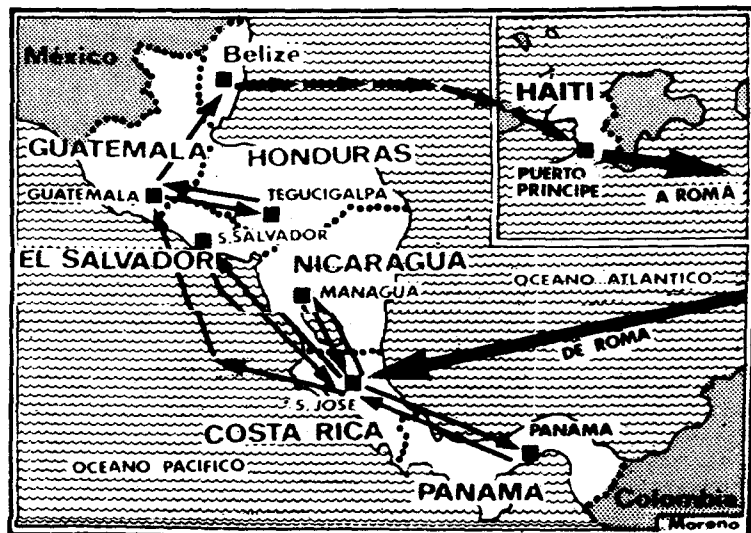
Joan Pau II a Centre-Amèrica

Un dels viatges més arduos i perillosos

Entre el 2 i el 9 de març, Joan Pau II realitzarà el seu dissetè viatge pastoral internacional fora d'Itàlia, visitant vuit països d'Amèrica Central. El Papa ha volgut anunciar ell mateix aquest viatge: "Tinc l'alegria de comunicar-vos que en la primera desena del mes de març aniré, si Déu vol, en viatge pastoral a les comunitats cristianes de Costa Rica, Nicaragua, Panamà, El Salvador, Guatemala, Hondures, Belice i

Haití, acollint la invitació que m'han fet aquells bisbes i les autoritats civils". Els observadors coincideixen a considerar aquest viatge com un dels més "difícils" i, sens dubte, el "més perillós".

El Papa visitarà vuit nacions en una de les zones geogràfiques més abundantment banyada en sang. Embolicada en guerri- lles, escenari de terribles injustícies socials i envoltada de tensions polítiques.



El viatge papal per diferents Repúbliques de Centre-Amèrica.

En anunciar el seu viatge pastoral, Joan Pau II es va limitar a dir que el dia 2 de març, a San José de Costa Rica, es reunirà amb els bisbes del Simposi Episcopal d'Amèrica Central i que el 9 de març, abans de deixar Centre Amèrica, es trobarà en la catedral dedicada a

"Nuestra Señora del Perpetuo Socorro", a Puerto Príncipe (Haití), amb els 60 bisbes del Consell Episcopal Latino-americà, CELAM. Es tracta de la quatrinal conferència ordinària, en el curs de la qual serà renovada la presidència i elaborades les orientacions per a

les esglésies del continent, quatre anys després de l'assemblea general de Puebla.

El programa complet d'aquest dissetè viatge pastoral de Joan Pau II serà donat a conèixer pròximament. Segons avenços coneguts, San José de Costa Rica serà la capital-centre del

viatge, des d'on radialment el Papa es traslladarà als altres països. Hi pernoctarà sis nits. El Papa arribarà el 2 de març a Costa Rica i el dia següent anirà a Panamà. El 4 a Nicaragua i el 5 a El Salvador. A Guatemala hi anirà el 6. El 7 a Hondures, i retornarà a Guatemala. El 8 anirà a Belice, des d'on el 9 anirà a Haití, última etapa d'aquest viatge pastoral en què el Sant Pare ha de recórrer amb avió i amb helicòpter 30.000 quilòmetres. Serà la quarta vegada que anirà a Amèrica del Sud. Perquè ja ha visitat Mèxic, l'any 1979, Brasil l'any 1980 i Argentina l'any 1982.

"Confio aquesta visita pastoral —ha dit el Papa— a la Mare de Déu, tan venerada per aquells fidels, i a les oracions que espero que volgueu oferir al Senyor perquè enriqueixi de fruits abundosos també aquest viatge apostòlic a països tan estimats pel meu cor com fidels". Les últimes intervencions del Papa sobre afers referents a l'Església catòlica a Centre-Amèrica es remunten al passat estiu. Quan a l'agost foren fetes públiques dues cartes del Papa, una a l'Episcopat de Nicaragua i l'altra al d'El Salvador. En la carta als bisbes de Nicaragua es condemnava com a "absurda i perillosa" l'existència en aquell país d'una "Església popular" concebuda com a "Institució i alternativa". En la dirigida als bisbes d'El Salvador es condemnava "el mètode de la violència", que ha dut a la guerra fratricida a la nació, i renovava, el Papa, la seva crida a la recon-

ciliació nacional, sense oblidar les situacions d'injustícia social. Sobre la situació d'injustícia social subratllava la carta "que és un problema que ha fet irrupció amb força a nivell polític, però que és sobretot de naturalesa ètica".

El Papa anirà a El Salvador, on perdura la guerrilla i on en les últimes setmanes el Front Farabundo Martí ha donat una prova de força, conquerint la ciutat de Berlín en el Departament d'Usulután, a pocs quilòmetres de la capital. Anirà a Nicaragua, on l'Església és perseguida pel règim sandinista, a desgrat de la presència d'alguns sacerdots en el Govern. Anirà a Guatemala, on els drets humans són vulnerats dràsticament i on la guerrilla i la repressió han sembrat de morts (60.000 en els últims anys) ciutats i camps. L'estat de guerra imposat el passat 24 de gener serà suprimit a Guatemala la vigília d'arribar el Papa.

D'Haití ha sortit la primera amenaça coneguda aquí a Roma contra Joan Pau II durant aquest pròxim viatge. Amenaça reivindicada per les Brigades Héctor Riobe, grup terrorista.

En qualsevol cas, per evitar instrumentalitzacions, se sap que el protocol oficial serà reduït al mínim en aquest viatge pastoral. En cada país, a més de la salutació de l'aeroport, hi haurà únicament la visita del Papa a la residència del cap d'Estat.

M. G.

crònica de Roma

Nova situació dels jesuïtes



L'"Anuari de la Companyia de Jesús 1982" dedica un ampli espai de les seves pàgines a "la nova situació en la Companyia després de la designació del pare Dezza com a delegat del Sant Pare per al govern d'aquesta orde religiosa. "Pocs de la nostra història de quatre-cents quaranta anys —diu l'anuari— assoleixen el valor demostratiu que distingeix a aquest període i que posa en evidència la peculiaritat de les relacions entre la Companyia de Jesús i el Romà Pontífex."

"És ja molt conegut que el pare Arrupe havia manifestat al Sant Pare la seva intenció de convocar una congregació general en la qual hauria presentat la seva renúncia; una decisió que no pot prendre per opció exclusivament personal, sinó que, presents altres serioses raons, hauria d'ésser acceptada per la congregació general. El Sant Pare havia demanat al pare Arrupe que diferís aquest pas, perquè ell sentia que faria falta una més reposada preparació per a una congregació general, i li manifestà que, d'acord amb ell, estava disposat a ocupar-se d'aquesta preparació. Aquest projecte no pogué realitzar-se, com tothom sap, perquè, primer, l'atemptat contra la vida del Papa i la seva perllongada hospitalització, i després la trombo-si que sobrevingué al pare Arrupe, tancaren qualsevol esperança a la normal posada en marxa.

Només després d'aquests esdeveniments s'arribà a la decisió del Papa de nomenar al pare Paolo Dezza com a delegat personal seu davant la Companyia de Jesús, amb l'encàrrec precís d'anar preparant la congregació general, assegurant al mateix temps el govern de la Companyia fins a l'elecció d'un nou preposat.

Aquest nomenament pontifici porta la data del 5 d'octubre de 1981, i entrava en vigor, un cop s'hagués comunicat a tots els provincials, el 31 d'octubre. Un comença-

ment que es va preferir fer amb una missa concelebrada en la capella de la Cúria Generalícia. Malgrat el seu estat, el pare Arrupe hi prengué part.

Al pare Dezza, que ja té vuitanta anys, li nomenà un "coadjutor" en la persona del pare Giuseppe Pittau, que fins aleshores era provincial dels jesuïtes del Japó; reemplaçaria el pare Dezza en el cas que aquest "faltés o quedés incapacitat per al govern".

La decisió pontificia fou rebuda amb autèntica obediència ignasiana i abans que pels altres, pel mateix pare Arrupe. El seu exemple i exhortació meresqueren l'ajut dels jesuïtes de tot el món. I aquest fet impensable profundament el mateix Sant Pare, com ell mateix diria en la seva al·locució als provincials després de les deliberacions de Villa Cavalletti, a pocs quilòmetres de Roma.

L'al·locució pronunciada pel Sant Pare el 27 de febrer del 1982 en l'audiència particular concedida a l'assemblea de provincials fou justament definida com a "històrica" per la importància que està cridada a tenir en la nostra història contemporània —diu l'anuari—. El Papa, després d'haver enumerat tot el que la Companyia de Jesús ha fet durant quatre segles i mig, subratlla les línies generals del que ell espera. Confia en la peculiar missió de col·laborar amb ell i amb els bisbes en l'execució de les opcions del Concili Vaticà II, amb igual sentit de responsabilitat amb que en segles passats els jesuïtes lluitaren per dur a terme els designis del Concili de Trento.

L'anuari també recull reportatges sobre l'activitat dels jesuïtes en diferents àrees geogràfiques i culturals del món, com el treball de diversos jesuïtes dedicats a l'art, al desenvolupament de la música litúrgica, a l'apropament entre anglicans i catòlics, etc.

E. Planas

"EL MESTRE ESTÀ AQUÍ I ET CRIDA"

(Jn 11,28)

"I MARIA ASSEGUDA A PROP, ALS PEUS DEL SENYOR ESCOLTAVA LA SEVA PARAULA"

(Lc 10,39)

EXERCICIS ESPIRITUALS

Segons mètode de sant Ignasi en règim d'internat i silenci.

DATES: 5-6 de març

5-6 de novembre

INFORMACIÓ: Tel. 219 21 20. Avda. Coll del Portell, 3, entrsl. 3.ª. BARCELONA

Organitza: Lumen Dei

Vaticà dia a dia

EXERCICIS ESPIRITUALS DEL PAPA I LA CÚRIA ROMANA

Aquesta setmana i abans d'iniciar el seu viatge pastoral a vuit països de Centre-Amèrica, el papa Joan Pau II ha practicat Exercicis espirituals. Els ha dirigit el cardenal José Ratzinger, Prefecte de la Congregació per la Doctrina de la Fe.

Abans d'aquesta setmana d'oració i recolliment, el Papa va oficiar segons és tradició, la cerimònia litúrgica del Dimecres de Cendra en la basílica de santa Sabina, obrint així la quaresma a Roma.

INCERTESA DEL VIATGE DEL PAPA A POLÒNIA

En una audiència general, Joan Pau II va expressar els seus dubtes referents al seu pròxim viatge a Polònia: "Estan en curs preparatius per a la meua visita -va dir-, que agraeixo sincerament. Tanmateix, mentre preparo interiorment aquesta visita, desitjo que Tu, Mare de Déu, la guïis i dicis".

Segons notícies difoses a Polònia és possible que aquest viatge quedi fixat per a la segona quinzena de juny del 1983, coincidint amb el jubileu de la Mare de Déu de Czestochowa. Per altra banda, el polonès monsenyor Glempe ha declarat "Estic segur que el Papa vindrà a Polònia el juny".

JOAN PAU II HA REBUT EL PRESIDENT I EL SECRETARI DE L'EPISCOPAT ESPANYOL

El propassat dia 10 d'aquest mes, Joan Pau II va rebre en audiència privada, monsenyor Díaz Merchán, president de la Conferència Episcopal Espanyola i del seu Secretari, monsenyor Sebastián Aguilar.

Aquest últim va manifestar a l'agència Efe que la visita al Sant Pare havia tingut per finalitat "agrair al Papa, en nom de la Conferència episcopal i de tots els catòlics d'Espanya, la seva visita pastoral al nostre país". "El Papa -afegí el bisbe de Lleó- va recordar satisfactoriament diversos moments del seu viatge a la nostra pàtria, i li hem explicat el treball de reflexió que s'està duent a terme en el marc de cada diòcesi, com a conseqüència de la seva visita.

CONSTITUCIÓ APOSTÒLICA "SACRAE DISCIPLINAE LEGES"

Amb motiu de la promulgació d'un nou Codi de Dret Canònic, Joan Pau ha signat la Constitució "Sacrae disciplinae leges", en la qual afirma que la reforma del Codi és una conseqüència dels treballs del Concili Vaticà II. En l'esmentada Constitució s'afirma que les noves lleis són indispensables per a assegurar l'ordre i reclamar "la fidelitat en la novetat i novetat en la fidelitat". Es considera la seva promulgació com a extraordinàriament necessària per a l'església. El Papa acaba agraint a tots els que han col·laborat en l'elaboració del document i invita a tothom a observar-lo.

SÍNODE UCRAÏNÈS A ROMA

A primers de febrer van començar, a Roma, els treballs dels Sínode ucraïnès sota la presidència del cardenal Josyf Slipyj, arquebisbe de Leópolis dels ucraïnesos.

Assistiren 19 arquebisbes i bisbes de 9 països i 4 continents. Els temes d'estudi han estat: Les vocacions sacerdotals i religioses, la celebració del mil·lenari de l'Església ucraïnesa i la llibertat religiosa.

EL CARDENAL POLETTI I L'ALCALDE DE ROMA CONTRA LA DROGA

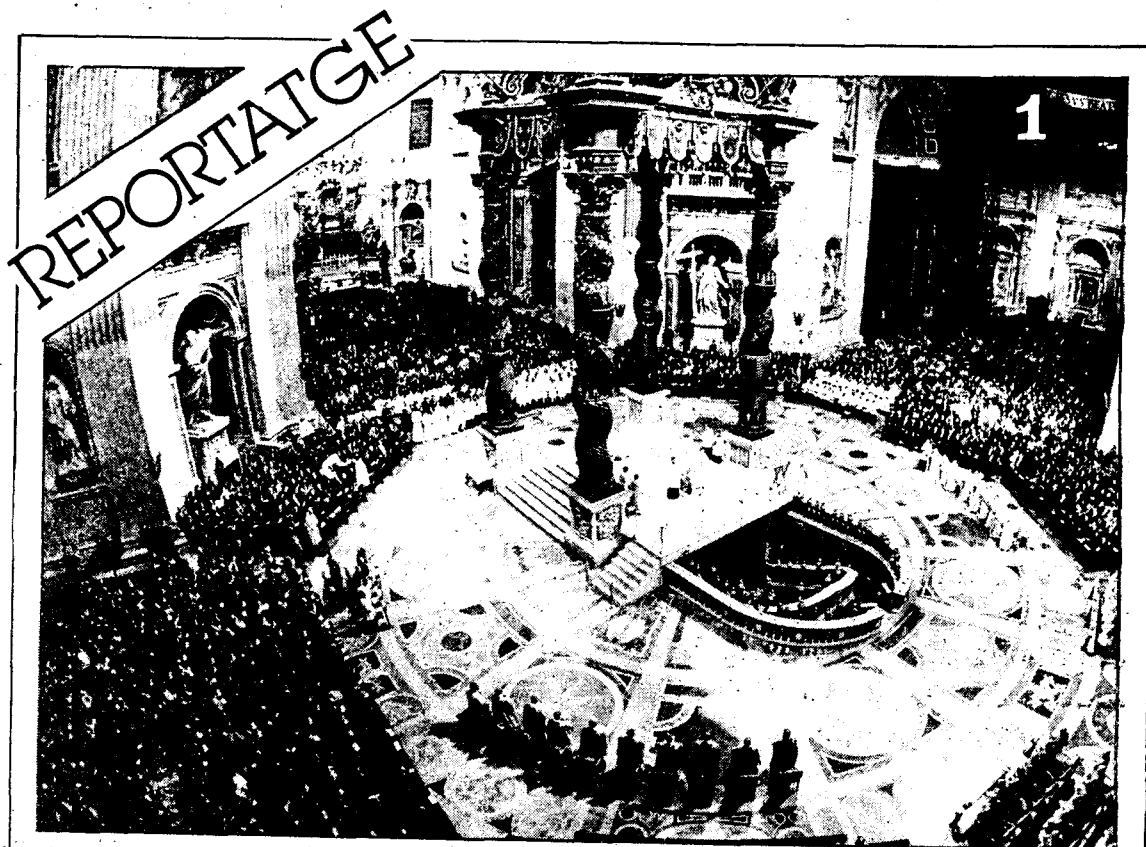
Per primera vegada l'alcalde comunista de Roma, Ugo Vetere i el cardenal Poletti, Vicari de la diòcesi del Papa, presidiren junts una manifestació pels carrers de Roma, contra la droga. La manifestació va constituir un èxit per l'afluència de joves, i el cardenal Poletti parlant després de l'alcalde comunista, assenyalà la importància de la mútua col·laboració entre el vicariat i la corporació de l'Ajuntament romà.

RELACIONS DIPLOMÀTIQUES VATICÀ-POLÒNIA

El diplomàtic polonès, Jerzy Kubersky, ha deixat entreveure a Roma que és imminent l'establiment de relacions diplomàtiques entre la Santa Seu i la República Popular de Polònia.

El mateix diplomàtic va fer notar que "no és una casualitat si actualment l'edifici de la Nunciatura apostòlica a Varsòvia està en curs de restauració".

Les relacions diplomàtiques entre la Santa Seu i Polònia foren establertes al juny del 1919 i interrompudes a raó de la segona guerra mundial.



Davant d'una multitud de 10.000 persones Joan Pau II ha creat oficialment divuit nous cardenals. La cerimònia es caracteritzà pel fervor dels assistents i pel caràcter d'universalitat dels nous purpurats.

1. La celebració de l'Eucaristia a la basílica de sant Pere. 2. El Papa celebrant la missa amb els nous cardenals. 3. Monsenyor Lustiger, cardenal-arquebisbe de París, saludant un grup dels seus diocesans. 4. Els nous prínceps de l'Església.



Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia
Tratament malalties nervioses
Quequesa.
Problemes conjugals.
Alcoholisme.
Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Girona

Els treballs anaren a
càrrec dels Amics de
l'Alta Garrotxa

Sant Eudald de Jou, una altra església recuperada

CASTELLFOLLIT DE LA ROCA.— Quan el viatger, tant si va a peu com si circula amb un vehicle, assoleix el quilòmetre 2 de la carretera de Castellfollit de la Roca a Oix, podrà veure, en un replanet, a l'altre costat de la petita vall que s'obre a mà dreta, l'església de Sant Eudald de Jou o dels Vilars. Sembla evident que el topònim Jou prové de la situació del temple a redós d'un collet de rostos suaus —en forma de jou—, entre la muntanya del Cos i la serra de Palomeres. Quant a la denominació "Dels Vilars", respon a la ubicació de l'església en l'antic veïnat del mateix nom.

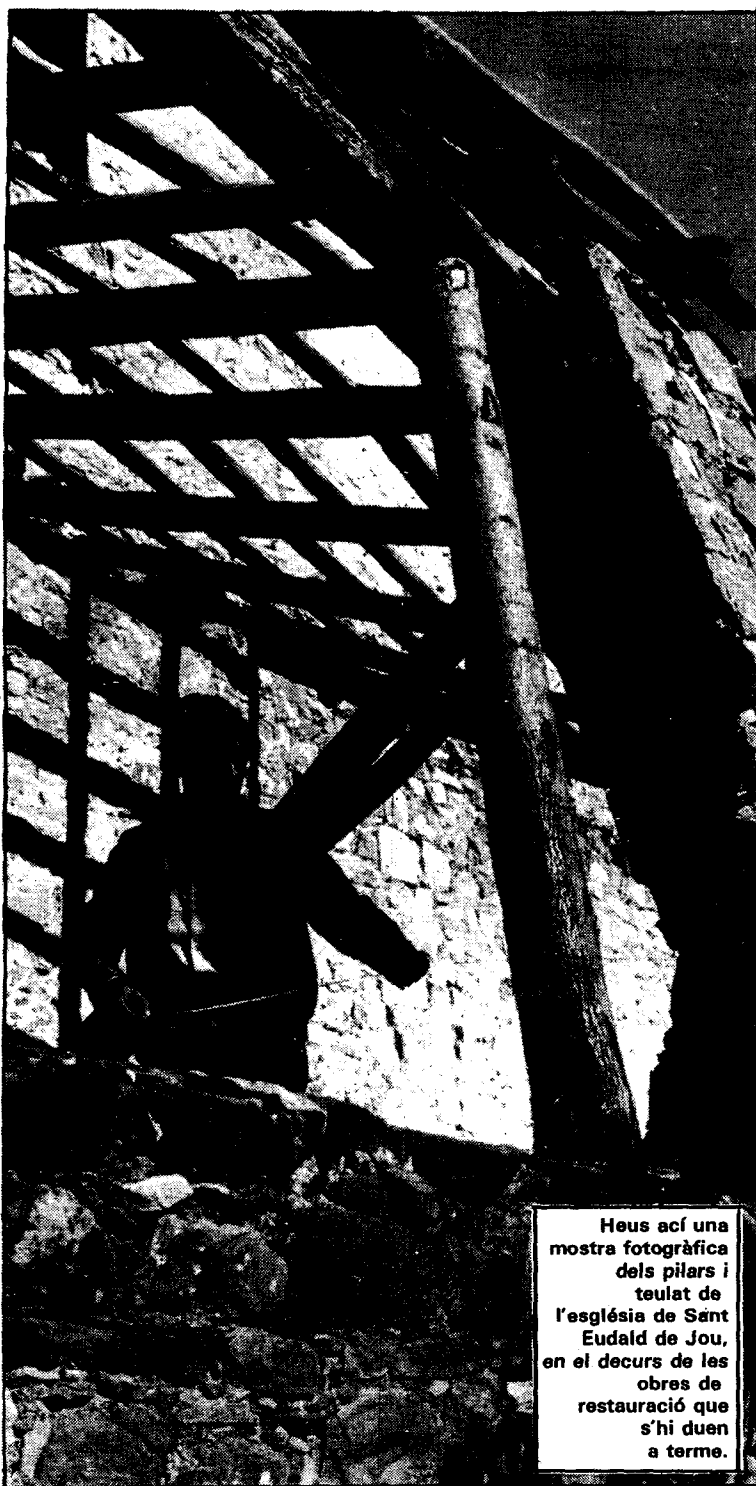
Pertanyent al terme municipal de Montagut de Fluvià, Sant Eudald de Jou devia ser, originàriament, una humil construcció romànica, d'absis arrodonit, volta apuntada i campanar d'espadanya. Avui, resten dempeus gairebé tot l'absis i una part de les parets laterals. Durant el segle XVII, el temple fou objecte d'importantes modificacions, entre les quals podem citar la construcció del pis que ocupa tota la part superior, el porxo que amaga una part de la façana de ponent i una mena de galeria porticada adossada al mur de migdia.

Apareix esmentada aquesta església a les "RATIONES DECIMARUM HISPANIAE" dels anys 1279 i 1280, amb el nom "...ecclesia de Jugo...", i en els nomenclàtors de la diòcesi gironina de l'últim terç del segle XIV com a "Ecclesia suffraganea sancti Eovaldi de Iugo" "Ecclesia suffraganea sancti Eovaldi de Iugo". Segons l'historiador Francesc Monsalvatje i Fossas, s'hi representaven, l'any 1386, unes funcions tradicionals a l'estil dels famosos "Autos Sacramentales" de la literatura religiosa castellana. L'última que Monsalvatje no publiqui la font d'on va treure la notícia!

Sant Eudald de Jou depenia, és a dir, era sufragània de la parròquia de Sant Pere de Montagut, i fins ben avançat el present segle s'hi deia missa cada festa. Hi havia un altar amb l'ara corresponent, un calze, una patena i els ornaments necessaris per a celebrar-hi els oficis divins.

A partir de la guerra civil 1936-1939, el culte es reduí a la celebració del tradicional aplec, en certs anys veritablement multitudinari, però que actualment ja ha deixat de fer-se, i d'alguns casaments.

No és estrany, doncs, que l'edifici s'anés degradant a poc a poc, fins que, l'any passat, s'esfondraren els pilars que sostenien la teulada de la galeria paral·lela al mur sud, provocant el seu enrunament.



Heus ací una mostra fotogràfica dels pilars i teulat de l'església de Sant Eudald de Jou, en el decurs de les obres de restauració que s'hi duen a terme.

ment, raó per la qual els "Amics de l'Alta Garrotxa" s'imposaren la tasca de recuperar l'església de Sant Eudald, que seria una fita més en la salvació del patrimoni monumental garrotxí.

Així s'ha fet. I ara, acabades les obres, Sant Eudald de Jou passa a augmentar tot un enfilall d'esglésies romàniques —Santa Bàrbara de Pruneres, Santa Maria d'Escales, Sant Feliu de Riu, la Mare de Déu de les Agulles...—, que l'entitat, amb l'ajuda econòmica de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, encapçalada per l'Honorable Sr. Max Cahner, i dels seus serveis a Girona, el cap dels quals és el senyor Joan Saqués, ha rescatat de l'abandó i d'un procés de destrucció gairebé irreversible.

La propera església que els "Amics de l'Alta Garrotxa" tenen la intenció de recuperar durant aquest any 1983, és —ja ho podem avançar— Sant Andreu de Bestracà. I amb ella seran ja gairebé mitja dotzena els monuments restaurats seriosament.

La Mare de Déu de les Sogues ultratjada

En contrast amb aquestes bones notícies cal lamentar l'ultratge sofert per la imatge de la Mare de Déu de les Sogues, venerada a la parròquia de Cassà de la Selva. Uns brètols desfiguraren a cops el seu rostre en algun moment en què la capella devia romandre solitària.

La Mare de Déu de les Sogues és molt venerada entre els fidels cas-

sanencs, de manera que l'any 1723 ja tenia una Novena anyal en honor seu. La imatge actual fou col·locada després de la guerra civil ja que la primitiva havia estat destruïda el 1936.

M.C.

Amb 39 joves matriculats

L'Escola de l'Esplai organitza un curs de Monitors i Caps

L'Escola de l'Esplai del Bisbat de Girona continua desenvolupant les seves activitats a bon ritme. Així el proper dia 15 de gener es va iniciar el 2n. Curs de Monitors al qual s'han matriculat 39 joves de llocs molt diversos: Pineda, Banyoles, Cornellà del Terri, Caldes de Malavella, la Celler, Blanes, Celrà, Anglès, la Canya i la ciutat de Girona, aquesta amb un total de sis parròquies representades.

Els diferents àmbits que s'ensenyen són: Pedagogia, Psicologia, Socio-Política, Tècniques, Infraestructura, Sanitat i Fe. La cloenda d'aquest curs està prevista pel diumenge, dia 8 de maig. Les classes es donen en la casa de l'Escola, Can Costa de Sant Medir.

Així mateix el dissabte, 22 de gener, va començar un Curs de Caps Responsables (2n. Cicle), al qual hi assisteixen 25 monitors procedents d'una dotzena de parròquies. Les classes es donen els caps de setmana i tracten dels àmbits organitzatiu i el de l'equip de monitors. Aquest curs de caps acabarà el diumenge, dia 10 d'abril.

Cal, per últim, fer esment que aquests dos cursos són un aspecte important de cara a l'obtenció del títol legal per tal de poder portar activitats del lleure amb els infants. L'Escola de l'Esplai de Girona és l'única que actualment té capacitat legal per atorgar títols ja que va ser reconeguda pel Ministeri de Cultura el 16-5-78 i recentment va ser homologada per la Direcció General de la Joventut de la Generalitat.

Per últim, cal recordar que durant les vacances de Nadal se celebra un curs intensiu de monitors al qual assistiren 45 joves de tota la Diòcesi.

Restaurada l'església de Sant Silvestre de la Valleta

Estan ja pràcticament acabades

les obres de restauració de l'església romànica de Sant Silvestre de la Valleta, de la parròquia de Llançà. Es tracta d'un temple construït el segle IX que fou parròquia fins a començaments de l'actual. El seu progressiu abandonament, tant per culpa dels agents naturals com per culpa de l'incivisme de certes persones que arrancaren les lloses de la teulada.

Les aigües de la riera de la Valleta anaren socavant els fonaments i últimament fins perillaven les parets laterals. Per sort la Diputació ha arribat a temps a endegar una sèrie d'obres per a consolidar l'edifici i a més refer les parts ja enrunades. Ensenys s'ha enderrocat una caseta construïda posteriorment al costat de l'absis i que havien fet servir per a pujar precisament al teulat i fer-lo malbé.

S'ha netejat l'interior i ara s'hi instal·larà de nou l'altar major. La inauguració oficial de les obres està prevista pel segon diumenge de maig, dia 8, en què se celebrarà l'Aplec anual.

La presó del Palau Episcopal convertida en Museu

El bisbe de Girona, Monsenyor Jaume Camprodon, visità les obres que s'estàn fent a l'antic Palau Episcopal per a convertir en museu l'anomenada Torre de la Presó. Ací s'hi instal·larà una mostra de l'art des del segle XVI fins al segle XX, completant-se així les dues fases anteriors de reconversió de l'edifici en museu de la Diputació.

Les obres han descobert les estructures romàniques de la planta baixa de la Torre i han consolidat ensem els seus fonaments.

M. Caballé

Solsona

Experiència de vida cristiana per a joves

TÀRREGA.— Vist el bon resultat de la primera trobada, ja se n'anuncia una altra per al mes de març. Diuen així els fulletons de propaganda: "Jove: vols tenir una nova experiència de vida cristiana? La Comunitat de Monges Carmelites de Tàrraga t'ofereix la possibilitat d'una Convivència de cap de setmana a celebrar entre els dies 12-13 de març. Les que hi estigueu interessades poseu-vos en contacte amb les Monges Carmelites del Santuari de Fàtima, de Tàrraga, telèfon (973) 31 04 37. Places limitades". Noies, a bodes us conviden. Qui no n'acceptara l'invitació?

Teulada nova al santuari de Lord-St. Llorenç

Entre la subvenció oficial de 2.700.000, rebuda allà temps, i la gairebé 500.000 que hi ha aportat el bisbat, s'ha pogut completar la construcció de la teulada nova,

fins i tot la de la torre del campanar. "Ens hem excedit quelcom, és cert, en el nostre afany: la reparació del campanar no era prevista en un principi, i per això ens ha calgut recórrer a un nou préstec. Però no ens en penedim, ens en felicitem. Perquè, d'una banda, la reparació era necessària, i per l'altra fou tan oportuna que l'endemà mateix d'acabar les obres del campanar va caure aquell xàfec d'aigua els embats del qual la teulada vella no hauria pogut suportar. El santuari ha quedat reparat i sòlidament reforçat en l'estructura bàsica de murs i teulades. Donem-ne gràcies a Déu i a la Verge de Lord. Per molts anys!" Així s'expressen els informadors del santuari.

Nova llar del jubilat a el Palau d'Anglesola

Ha estat inaugurada solemnement la Llar del Jubilat, tan solemnement que l'acte fou presidit pel

doctor Josep Pont i Gol, arquebisbe de Tarragona, que els palauencs tracten familiarment de "mossèn Josep", recordant-lo sempre com antic vicari. Després de la missa i la benedicció del nou estatge, l'agrupació musical "Els Eixerits" donà un petit concert en homenatge als avis i la redacció del butlletí "Avenç" lliurà un exemplar del llibre "La dolça i honorable tercera edat" al flamant president de l'Associació. Com a cloenda hi hagué un aperitiu en el qual prengué part tot el poble. Val a dir que amb els marrecs que formen "Els Eixerits" el Palau ha recuperat l'entranyable nom amb què fou batejat el grup de joves d'abans de la guerra que es formà al costat de "mossèn Josep". La diada de referència s'arrodoní amb una altra actuació musical, patrocinada per la Secció de Música de la Generalitat, a càrrec del "Trio de Canyes de Barcelona" (oboe, clarinet i fagot), que interpretà peces clàssiques i populars catalanes.

Lleida

Monsenyor Malla es pronuncia contra l'avortament

“Llevar la vida al que ha de néixer sempre serà un assassinat”

En una recent entrevista concedida a Jordi Curcó pel Diari de Lleida i que aquest informatiu publicà, el senyor bisbe de Lleida, monsenyor Ramon Malla afirmava sobre la qüestió de l'avortament: “la solució sempre serà un assassinat”, i referint-se als trets de legalitat i moralitat dels actes i de la pròpia realitat de les coses, afegia: “una llei no pot canviar la naturalesa de les coses. Que l'Estat no penalitzi l'avortament, no significa que ja deixi de ser un homicidi, o el que és més greu encara, l'assassinat d'un innocent. La mare o una altra persona qualsevol, té un dret encara, que limitat, al seu cos, no es pot mutilar ni permetre l'extirpació d'un braç o d'un altre òrgan sense una raó de pes. Aquesta raó sempre serà el bé del conjunt, o la llei de la caritat. Però no hi ha ningú amb dret a disposar de la seva vida pròpia i menys encara de la vida d'altri, malgrat que aquesta sigui tan incipient com l'ésser engendrat... en la mare hi ha dues realitats distintes: la seva i la del fill que inicia la seva vida. Aquesta segona realitat ja no pertany com li pot pertànyer un pulmó o un altre òrgan. Raó que li priva d'eliminar-la”.

El senyor bisbe considerant més particularment la qüestió de la despenalització de l'avortament només en els tres casos que tothom coneix prou, assenyala que: “La reducció de la permissibilitat de l'avortament, tan sols en alguns casos extrems, en res afecta a la postura de defensa de la vida que l'Església ha adoptat. També en aquests casos es destrueix una vida. Per tant, tampoc pot permetre's, però a més cal afegir que ningú no ignora el perill dels abusos que poden derivar-se a redós de les autoritzacions legals atorgades, constituint un altre motiu més per oposar-se a la llei”.

Dic als fidels que qualsevolga que sigui la disposició legal existent, cal que s'oposin a la seva promulgació, i en qualsevol cas no han d'acollir-s'hi.

Atenent el dret i el deure de servei pastoral de la veritat a l'Església per a tothom el senyor bisbe fa una crida d'atenció dient: “El problema que certament ens hauria de preocupar és: com és atesa la mare soltera, la que ha estat violada, els fills nascuts d'aquestes dones, els que han nascut deformats, etc. És això que és propi de l'ésser civilitzat i allò que honora l'home.

Pel que fa a l'actitud de l'Església, a desgrat d'haver estat dita, en ordre a un canvi de la vigent legislació civil, diu: “L'Església no té intervenció en la confecció de les lleis d'un Estat no confessional. Però té el dret i el deure d'ensenyar la veritat als que l'accepten com a guia, i a expressar un judici moral sobre qualsevol disposició donada sobre qualsevol acte humà. És evident que en cas de legalitzar l'avortament, el judici haurà de ser negatiu per la raó exposada”.

Construcció d'una nova Casa Sacerdotal

Han començat a Lleida les obres de construcció de la nova Casa Sacerdotal que es basteix en un pati propietat del bisbat contigu al Palau Episcopal. El nou edifici s'aixeca en una part del que fins ara ha estat jardí interior del Palau.

L'actual Casa Sacerdotal es destinarà a acollir el Seminari. Després de la venda de l'antic Seminari per a instal·lació de les dependències universitàries a Lleida, el bisbat, segons disposició de Roma, estava subjecte a construir un edifici per Seminari o a l'acomodació d'algun d'existents per a les funcions pròpies d'un Seminari. Es pren aquesta segona alternativa com la més encertada per Lleida.

Aquest nou edifici constarà de tres plantes d'habitacions i dependències auxiliars que responguin a les necessitats actuals i de futur dels sacerdots residents. A més de les cambres-apartaments comptarà amb els serveis auxiliars de cuina, menjador, capella, biblioteca, saló d'actes, aparcaments, etc.

Segons el projecte la nova Casa Sacerdotal formarà un conjunt arquitectònic amb el Palau Episcopal on hi ha les oficines de la Cúria Diocesana i el despatx oficial del senyor bisbe, capella privada, etc.

A l'actual Casa Sacerdotal emplaçada al c./ Maragall, resideixen 34 sacerdots i el senyor bisbe. L'atenen les Religioses Missioneres de la Verge del Pilar, des de l'any mateix de la seva inauguració, el 1965, essent bisbe de Lleida, en aquell temps, monsenyor Aurelio del Pino Gómez.

Els cristians i la salut

Del passat dia 14 de gener es fa, a Lleida, un curs sobre els Cristians i la salut, organitzat per la Delegació Diocesana de Pastoral Sanitària en col·laboració amb l'Escola Diocesana de Teologia i la Generalitat de Catalunya. El curs consta de tres parts, una que ja s'ha desenrotllat i que responia als aspectes teològics de la malaltia i que comptà com a professors amb monsenyor Javier Osés, bisbe d'Osca que va inaugurar el cicle parlant d'"El dolor té sentit", Mossèn Mateu Freixes, director de l'Escola Diocesana de Teologia, dissertà sobre "Els sagraments del malalt" i la tercera d'aquestes classes, conclou la qüestió teològica, fou a càrrec del bisbe de Lleida, monsenyor Ramon Malla que dictà una conferència amb el tema "La malaltia, una benaurança".

A càrrec d'especialistes mèdics i professors aquests dies es donen les classes que corresponen a la 2.ª part, dita tècnica. Resta, pel mes de març, desenrotllar la 3.ª part, la "pastoral", d'acord amb el calendari i temari que segueix:

Dia 4 de març: "Atenció a la Pastoral Sanitària a la Parròquia" Mn. Aragonés, Vicari de Zona Barcelona.

Dia 11 de març: "Pastoral als Centres Sanitaris". P. Redrado.

Coordiniador de Pastoral a Catalunya.

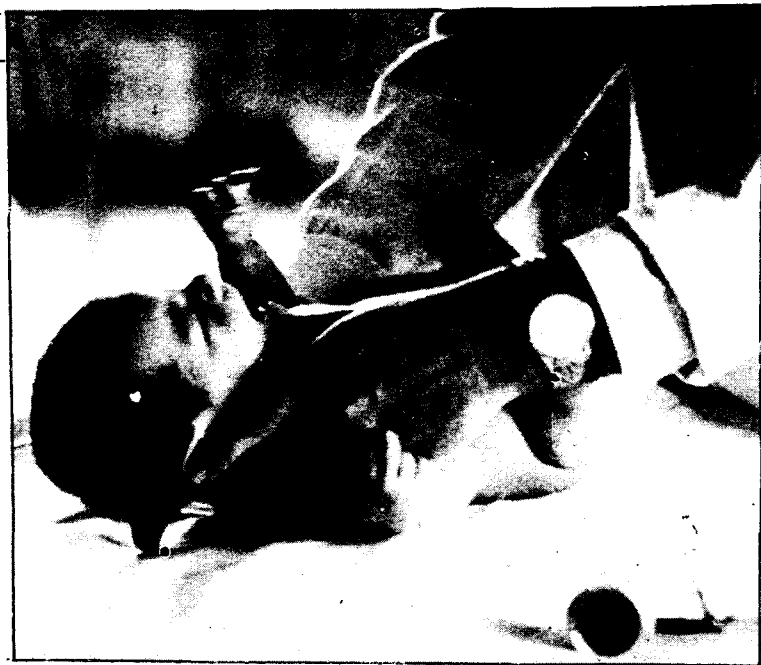
Dia 18 de març: "Missió del professional seglar cristià en el món de la Salut". Dra. Núria Homedes i Dr. Joan Viñas. Delegats de Pastoral a Tortosa i Lleida.

Dia 25 de març: "Pastoral Sanitària a la Diòcesi". P. Luque Delgado. Coordinador estatal de Pastoral Sanitària.

El cicle de conferències i curs "Els cristians i la salut" respon al neguit de la Delegació de Pastoral Sanitària per a sensibilitzar la Comunitat Diocesana davant els problemes, necessitats, carències i drets del món dels malalts i les obligacions que tenim amb ells.

Una religiosa Secretària de la Delegació de Missions

El 23 de gener, Dia Missioner de la Santa Infància, es reuní, en sessió ordinària de treball, la Comissió Diocesana de Missions so-



Que l'Estat no penalitzi l'avortament no suposa que ja deixi de ser un homicidi", afirma, amb gran claredat, el bisbe de Lleida.

ta la presidència de monsenyor Ramon Malla, bisbe de la Diòcesi. Assistiren a la reunió dos sacerdots, un religiós i una religiosa, una mare de família i una jove.

A la reunió hom informà sobre el projecte de donar especial relleu i celebració a la Diada del Segell Missioner i es van ensenyar als aplegats les noves bústies que per la recollida de segells a parròquies, escoles i centres es donaran als qui ho demanin, responant així, la Delegació de Missions, a moltes peticions que en aquest sentit s'havien rebut.

Es feu saber a la Comissió que des d'ara la Delegació de Missions comptarà amb l'ajut i presència

d'una religiosa que farà les funcions de Secretària, religiosa que pertany a la Companyia de Maria. També s'informà, als assistents, de l'ofrena de treball a favor de les missions feta per un jubilat oferint-se a la Delegació una hora setmanal. Oferiment que la Comissió va acceptar i agraeix sincerament, com també es congratula de poder disposar d'una religiosa per a la Secretària.

El senyor bisbe animà a tots els reunits a seguir treballant per les missions potenciant les Obres Missionals Pontificies a la Diòcesi i convidant-los a la generositat en la tasca per les Missions.

Jaume Muntanya

pensant-ho bé

“De més eixerits en pengen”

No val a badar, però tampoc a passar-se de viu. A la nostra terra tenim una idiosincràcia i un tarannà que fàcilment ens passem de vius i de cofois. Ètnicament som hereus d'uns pobles que ran del Mediterrani van aprendre l'art d'endossar-se mútuament les mercaderies; l'art de crear riquesa (i això és molt important), de vendre, de regatejar, de comprar etc. Vulguem o no això ho portem a la sang. La vida social hi ha moments que pren l'aire d'un mercat a la plaça de la vila. Es en això que cal jugar net i no passar-se de viu; perquè totes les coses quan surten de mare corren el risc d'acabar malament.

És natural que el venedor, de tant repetir-ho i desitjar-ho interessadament, s'arribi a creure que el que ell ofereix és el millor; i el comprador, gat escaldat aigua tèbia l'espanta, es malfia del venedor i pensa, presumptuosament, que a ell no l'ensarrona ningú, que el qui ho ha de fer encara ha de néixer; però no s'adona que porta més llufes penjades que medalles un general. Una senyora que més d'una vegada li han donat gat per llebre, pregunta al comerciant: "Són bons aquests préssecs?" La resposta és: "Jo no he venut mai res dolent, senyora".

En el que, tots plegats, som uns artistes és en actualitzar allò de "feta la llei feta la trampa". Tots defensem fogosament la llei, mentre a nosaltres no ens trepitgi l'ull de poll i la complexin... els altres. Som molt eixerits per promoure els nostres interessos individuals, i també molt aixerits per esquivar les exigències de contribució al bé

comú. Però, així, ¿com farem un país solidari i pròsper?

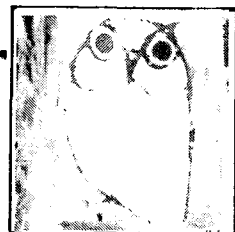
Hi ha persones que poden valer més o menys; però tot el que són, saben i tenen s'esforcen per compartir-ho i donar-hi una projecció de servei. A l'hora de la veritat t'adones que han passat vora teu deixant un rastre lluminós i un aire de vida fresc i transparent.

N'hi que no valen un nap torrat però tenen una bella estampa i molts fums; poca intel·ligència i molta barra, i fan l'aleta i ensibomen a més de quatre. A l'hora de la veritat, foc d'encenalls que no dura ni escalfa. El món és així: mig món es fum de l'altre mig, i no sé si les mides són exactes. Però, què voleu fer-hi? No deixa de ser curiós, i, tot plegat, mirat de prop, joc conegut, i mirat de lluny, un joc bastant pobre, de criatures.

Tot amb tot, no podem deixar que la vida se'ns mengi. Una exigència del nostre viure i conviure en coneixement i en llibertat, és la d'empentar la Història camí enllà d'una realització cada vegada més plena. I una exigència de la nostra fe cristiana és la d'assumir la pobresa de la nostra comuna realitat humana i, tot apostant, dia rera dia, pacientment, per l'Home, fer créixer la veritat, el bé i l'amor en la vida personal i col·lectiva.

No val a badar, però a passar-se de viu tampoc. Siguem assenyats i senzills, agosarats i nets. Esforcem-nos a ser tan bonament eixerits que de veure'ns penjats res de res.

Xesc Soliu



Tarragona

Un equip format per un mossèn, una doctora i una infermera

Tarragona estableix una missió al Zaire

Mn. Cabayol, en una celebració litúrgica a l'aire lliure, acompanyat per mossèn Barberà.



El Secretari General-Canceller de l'Arxidiòcesi de Tarragona, mossèn Miquel Barberà Anglès ha visitat, darrerament, el grup missioner que treballa a l'Àfrica. Actualment, s'acompleixen set mesos des que aquest grup es troba a terres africanes. Com es recordarà, el grup diocesà de Tarragona és integrat per mossèn Josep Cabanyol, la metgessa Montserrat Andreu i la infermera, Maria Teresa Bages.

Tot atenent la sollicitud de l'esmentat grup perquè un membre del Consell de Direcció de l'Arxidiòcesi es traslladés a la missió per a efectuar una revisió de l'experiència missionera, mossèn Miquel Barberà visità Rwanda. Ara, retornat de la seva visita al grup, explica el resultat d'aquest contacte amb la missió.

Durant la seva recent estada en terres africanes, es varen atendre diverses propostes missioneres. "Vàrem rebre moltes peticions perquè la nostra diòcesi pogués aportar la seva ajuda i col·laboració al tercer món. El lloc actual, tot i que ha servit per a realitzar la

primera experiència, no resultava adient per a desenvolupar el projecte de diòcesi missionera. Concretament, s'estudiaren propostes del mateix Bisbat de Kighali, d'una altra diòcesi veïna, Biumba, i del bisbat de Goma, al Zaire".

Totes aquestes propostes de col·laboració foren objecte d'estudi. "Efectivament, vàrem estudiar els avantatges i inconvenients d'aquests ofers d'ajut. A la fi, decidírem d'establir definitivament la nostra ajuda al Zaire, Bisbat de Goma, parròquia de Bibwe. El senyor Arquebisbe, Doctor Josep Pont i Gol, ja ha comunicat al Bisbe de Goma que accep-

tem aquest compromís diocesà".

Segons explica mossèn Miquel Barberà, es tracta d'una parròquia molt necessitada. "Està mancada de preveres i de personal sanitari. El senyor Bisbe de Goma, Monsenyor Ngabu, està molt content de rebre aquest ajut. Es tracta d'una col·laboració entre dues diòcesis germanes, és a dir, entre l'Arquebisbat de Tarragona i el Bisbat de Goma, les quals s'ajuden mútuament en els termes en què parlà el Papa en el missatge del DOMUND de l'any passat. Es tracta, senzillament, de donar i rebre".

Mossèn Miquel Barberà fa esment, també, a la responsabilitat diocesana que comporta l'establiment d'aquesta missió. "D'ara endavant hauré de sentir-nos responsables d'aquest ajut al tercer món localitzat a la parròquia de Bibwe. Aquest haurà d'incrementar-se, també, amb persones i material. Aprofito l'avinentsa per a

fer una crida a la col·laboració de tots els diocesans en aquesta empresa missionera de l'Arxidiòcesi de Tarragona".

D'aquesta manera, l'Església diocesana de Tarragona té, des d'ara, un compromís missioner amb les llunyanes terres de l'Àfrica, concretament, al Zaire...

Vers el finançament de l'Església Diocesana

Sota la presidència de l'Arquebisbe de Tarragona, Dr. Josep Pont i Gol, i amb l'assistència dels Vicaris Episcopals, s'ha celebrat la reunió ordinària del Consell del Presbiteri de l'Arxidiòcesi de Tarragona. El Consell fou informat del projecte de missió diocesana, estudiant-se també el tema de les orientacions de l'economia diocesana per a 1983 i de l'avantprojecte de pressupost presentat pel Delegat Diocesà d'Assumptes Econòmics, Mn. Francesc Mundi.

En el decurs de la reunió es palesà la voluntat de caminar vers el finançament de l'Església Diocesana, aprovant-se tot el que feia referència a les col·lectes de "Germanor" d'enguany. Es remarcà també que els fidels podien fer aportacions fixes directament al fons comú diocesà. L'aportació de les parròquies a la caixa de compensació s'incrementarà en un dotze per cent sobre la quantitat que varen aportar l'any passat. Com que els càlculs d'aquesta aportació s'efectuaren sobre els ingressos de l'any 1980, encara que s'acordés un augment representa una aportació del 22 per cent sobre el total d'ingressos previstos per a 1983.

L'augment en les quantitats que aporten les parròquies representa un percentatge inferior, molt per sota del 33 per cent que s'havia acordat inicialment.

Josep Sabaté

Avisos

Girona

Conferències a la parròquia de Sant Pau de Girona. Se celebraran els dies 4 i 5, i 11 i 12 de març, al voltant de la família. Correran a càrrec de Sor Teresa Brull, psicòloga. Tema: "És possible, avui, el diàleg entre pares i fills?" L'últim dia, i amb la col·laboració d'uns matrimonis, se celebrarà una "Taula rodona" sobre el mateix tema. L'hora serà de 10 a 11:30 del vespre.

Barcelona

Quaresma. S.I. Catedral Basílica. Setmana del 14 al 19 de març: (dies 15, 16, 17 i 18) Rvd. D. José M.ª Javierre, dins la celebració de l'Eucaristia que se celebrarà a les 7 del vespre, parlarà sobre: "Ser creients, avui". Setmana del 21 al 26 (dies 21, 22, 23 i 24), el Rvd. Joan E. Jarque, dins l'Eucaristia que se celebrarà a les 7 de la tarda, predicarà el tema: "A les arrels de la nostra fe".

Oficinistes O.C.O., Rambles, n.º 122. Els dijous 10, 17 i 24 de març, se celebraran unes Conferències de Quaresma, a càrrec de Mn. Joan Bada, sobre "Moments importants de la Història de l'Església", a 2/4 de 8 del vespre. Per a informació: Tel. 317 58 42, de dilluns a divendres, de 7 a 9 del vespre.

Grups d'Oració i d'Amistat. Trobada de joves, sobre el tema: "El "Quan" de Wojtyla", que se celebrarà el proper dia 6 de març, de les 10 del matí a les 6 de la tarda, dirigida per Mn. Joan Güell, al Col·legi de Jesús Maria, Passeig de Sant Gervasi, n.º 15. S'invita a tots els joves a participar-hi. Per a informació: tels: 211 54 56 i 217 94 46.

Moviment Sacerdotal marià. Dilluns, dia 28, cenacle mensual a la parròquia de Sant Cugat del Rec, c./ Princesa, n.º 21, de 4 a 6 de la tarda, predicarà el P. Josep M. Solé i Romà, C.M.F., i en la concelebració de l'Eucaristia, el P. Antoni González García, SS.CC.

Unió Adoradora. El proper dia 3, primer dijous de mes, celebrarà el recés mensual, a la Capella interior de la Residència de les Esclaves de Sagrat Cor, c./ Mallorca, n.º 234, a les 5 de la tarda.

Iglesia Ortodoxa Espanyola. Organitzat per les dones del Carib i sota el lema: "Renovar-se en Crist

- Viure com a persones noves", se celebrarà un acte el divendres, dia 4 de març a 2/4 de 8, als locals de L'E.O.E., c./ Aragó, n.º 181.

Casa d'Exercicis de Sarrià. Del 25 al 28 de març, Exercicis Espirituals per a joves, dirigits pels PP. Josep M.ª Abizanda i Josep M.ª Gispert S.J. Dia 12 de març, RECES per a matrimonis, dirigit pels PP. Jordi Escudé i Josep Vives S.J. Per a més informació: Tel. 203 88 62.

Casa d'Exercicis "Ntra. Sra. de Montserrat", Caldes de Montbui. Dia 6 de març, diumenge, RECES per a homes i joves des de 17 anys. Tema: "La doctrina social de l'Església, avui", de 10 a 14 hores. Hi haurà celebració de l'Eucaristia. Per més informació: Tel (93) 865 00 96.

Amics de la Moreneta. Amb motiu de l'Any Sant de la Redempció de Crist organitza un pelegrinatge a Roma, Milà, Torí, La Salette i Lourdes, del 31 de juliol al 12 d'agost. Per a informació: Tel. 219 59 11.

També organitza pel dia 13 de març, una anada a la Passió d'Esparreguera, i pel dia 20 una anada a la Passió d'Ulldecona. Per a informació: Tel. 219 59 11.

"Convertiu-vos i deixeu els vostres idols" (Ezequiel 14, 6). Amb aquest títol pronunciarà el P. Josep Vives cinc conferències

quaresmals a l'Església Sagrat Cor de Jesús (Jesuïtes. Casp, n.º 27) els dies 21 a 25 març, a 1/4 de 8 de la tarda. A continuació, a les 8, celebració de l'Eucaristia.

"GRUPS D'ORACIÓ I D'AMISTAT." Diumenge, 6 de març, a les 5 de la tarda i a la Casa d'Exercicis de Sarrià, —carrer Carrasco i Formiguera, 32, Barcelona— RECES dirigit pel Rvd. Mn. Josep Mollfollada.

OFICINISTES O.C.O. Rambles, 122 - Barcelona. Dia 5 de març: A les 6,30 de la tarda, vespres i Missa. Seguidament: "UN PASSEIG PER LES RAMBLES, ARA FA MIL ANYS", conferència a càrrec del Sr. Joan Ferran Cabestany, Catequètic d'Història Medieval.

JESUCRISTO LUZ DEL ALMA

de Antonio Ferrer pv.

Meditacions per a cada dia de l'any.

Paraula de Déu penetrant que invita a intimar amb Ell en l'oració.

4.ª Edició actualitzada a l'any litúrgic, per Salvador Misser, pv.

Venda: **LA HORMIGA DE ORO, S.A.**
Avda. Portal de l'Àngel, 5.

Tel. 302 24 31



Dr. J.L. Viscari i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcoholisme.
Vísita: Dilluns, dimecres, divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Tortosa

Es reactivarà la canonització del fundador mossèn Sol

S'ha obert el centenari de la Fundació de la Germandat de Sacerdots Operaris

Molts tortosins no sols de la capital sinó també de la resta de la diòcesi coneixen el Venerable mossèn Manuel Domingo y Sol i abans de res les seves múltiples obres apostòliques. Tots els sacerdots grans dels bisbats de Tortosa i Sogorb-Castelló i molts de Tarragona i Barcelona han estat formats en els Col·legis o Seminaris dirigits pels operaris —els josepets— fundats per mossèn Sol.

Fou precisament el matí del 29 de gener del 1883 quan aquell capellà bo i audaç va intuir cordialment la fundació de la Germandat com a Institut de sacerdots seculars de vida en comú i al servei de les diòcesis. No serien religiosos amb vots però tindrien una vocació específica: el foment i conreu de vocacions eclesials i sobretot les sacerdotals.

I mossèn Sol contra corrent —en el darrer terç, del segle passat bufaven mals aires amb greus crisis en la formació sacerdotal— s'agegantava davant les dificultats i comença a fundar Col·legis vocacionals en un ambient casolà i exigent. Els Seminaris amb la seva disciplina i estudis arribarien més endavant. Així nasqueren els Col·legis de Tortosa, València, Múrcia, Oriola, Burgos,.... Fins i tot el Col·legi espanyol de Roma. Mossèn Sol era talment una àliga amb les dues ales del zel apostòlic i del culte eucarístic.

A Tortosa s'obrí l'any d'aquest centenari amb diverses conferències. La primera —28 de gener— pel conegut publicista i periodista José M.ª Javierre.

Aquest és més de xerrades que de conferències i té el do i l'art dels mots fets anècdotes que es conjunten amb agilitat i gràcia. Home exhuberant, amb lògica colateral. Coneixedor de la Tortosa del segle XIX en el seu context cívico-ecclesial dibuixà els trets i la figura

de mossèn Sol com a home de Déu i com a capellà empenyor de tasques impossibles.

La segona conferència —el 29— fou senzillament magistral com pertocava a un catedràtic d'Història de la Pontificia Universitat de Salamanca. El professor Francisco Martín Hernández, autor entre altres treballs d'una "Vida de mossèn Sol", ens convencé pel seu coneixement documental i cordial d'aquest sacerdot tortosí "vicari sense sou" que essent fidel a la seva terra natal i a la seva fe, treballà amb èxit entre els joves, a l'Institut, culte, direcció espiritual, predicació... i sobretot preparant als educadors dels seminaristes.

Per lògica, la Missa es programà com el sùmmum de l'obertura del centenari. Els bisbes de Tortosa i Sogorb-Castelló, monsenyors Carles i Cases juntament amb el Director General van presidir l'Eucaristia que fou concelebrada per uns 150 sacerdots: 50 operaris i 100 sacerdots de les citades diòcesis.

A l'homilia, monsenyor Carles exposà un parangó entre la situació de les vocacions sacerdotals en temps de mossèn Sol i el nostre, invitant a realitzar utopies impossibles com aquell colós espiritual. La Tortosa de finals del segle passat fou fecunda en solucions heroiques. La solució radical la donarien els recentment beatificats Rosa M.ª Molas i Enric d'Osó. Un bisbe excepcional i de gran talla va animar-los: el Dr. Vilamitjana.

Resta ben clar que hi ha un compromís solidari de reactivar la causa de beatificació de mossèn Sol, d'una fàisó tal que el present Any Sant ens l'ascendeixi als altars. Així ho palesaren els qui podien fer-ho: Bisbes i Director General.

En acabar la Missa fou llegida una carta del Papa (25-I-83) glossant la figura i l'obra de

mossèn Sol amb la invitació papal de renovar-se en l'esperit: "Accepteu aquest compromís com un repte del voler de Déu en consonància amb la necessitat de ministres, avui tan sentida a l'Església, Poble seu... Seria dir molt poc que de vosaltres s'espera molt..."

Una exposició que reflecteix la vida del Venerable i sobretot els treballs de sembra i collites de la Germandat: mapes, maquetes, editorials, gràfics, fotos històriques... seran com l'exponent visual i itinerant que recorrerà totes les cases on els fills de mossèn Sol treballen des de fa 100 anys.

Mons. Carles: "El poble espanyol està essent manipulat"

El bisbe de Tortosa, monsenyor Carles, escriu sobre el tema de l'avortament i denuncia la manipulació a què el poble espanyol està sotmès: "Fa unes quantes setmanes, diversos mitjans d'informació pública estan abocant damunt el poble espanyol una insistent propaganda que té com a clara finalitat manipular l'opinió pública per tal que accepti les lleis avortives que es preparen.

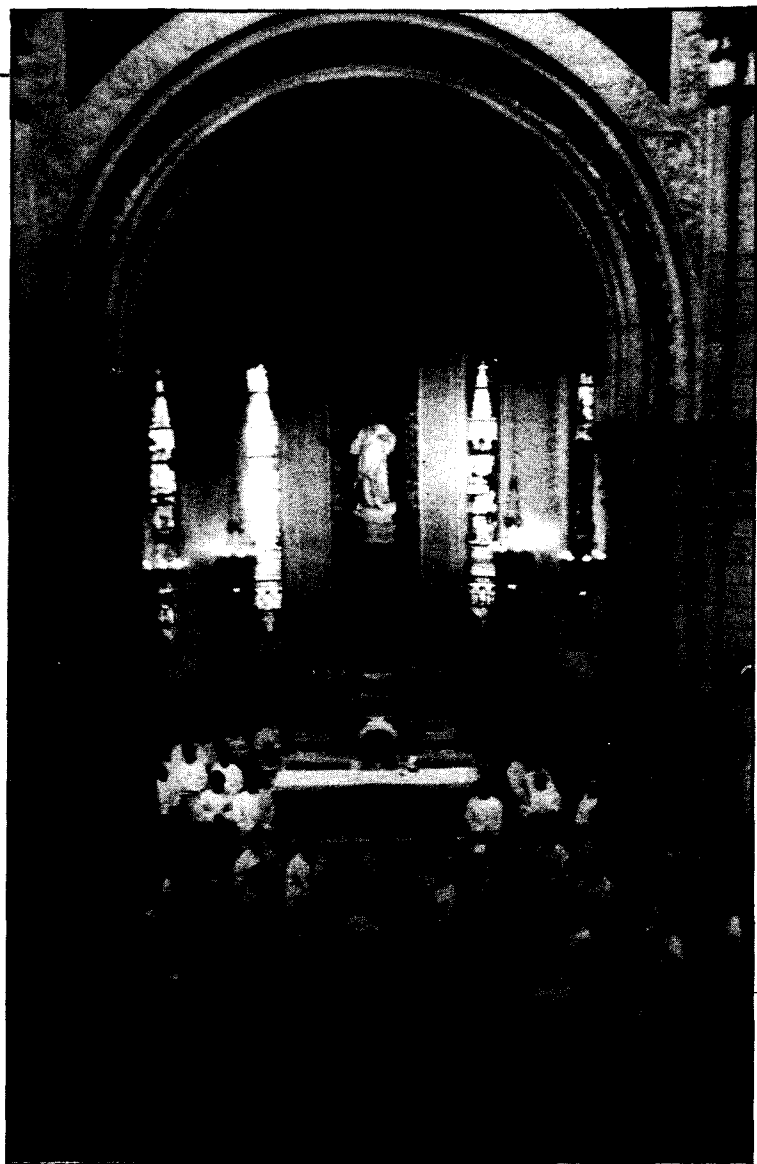
Fins les pròpies notícies que parlen de processos dels qui han procurat l'avortament es converteixen en plataformes per a desacreditar les posicions dels qui defensen la vida.

Repetint la tàctica prèvia a les lleis divorcistes, es donen xifres absurdes per convèncer, a l'opinió, de la 'magnitud' del problema", escriu monsenyor Carles.

El bisbe analitza i critica algunes de les xifres, tanmateix distorsionades que entren en joc com a suport de la campanya a favor de l'avortament.

Monsenyor Carles acaba: "Amb tot, el que entristeix és que no hi ha —que nosaltres sapiguem—, cap rectificació i segueixen donant-se xifres i raons que tergiversen la veritat. I encara és més trist que hom vulgui semblar confusió per abastar un mal molt més greu que la manca de la veritat: occir la vida als infants molt abans de néixer.

Pot imaginar-se el lector com resulta enormement ingrati haver de parlar d'aquests temes amb tanta cruïda; que la ploma es fa densa en escriure-ho. Però és necessari perquè la legislació que ens volen imposar, —que si arribés a ser realitat emmetzinaria les fonts de moralitat de moltes famílies carregant-los amb el pecat més greu que es pot cometre



contra un fill — necessita una dura reacció per part de tots els creients.

nió pública que s'està forjant respecte a aquest gravíssim mal moral i social que hom vol inferir a la família espanyola?

¿Ens sentim tots compromesos a contrarestar aquesta opi-

J. Plans

Notícies de Torreforta

Citem de la "Fulla" ciclostilada de la Parròquia de Sant Josep Obrer: "Ja tenim el P. Andreu, completament recuperat de la seva operació de cataractes, totalment donat als seus habituals quefers a la parròquia, visitant malalts, escoltant confessions...". "Enguany hi ha hagut canvis de personal, s'ha renovat l'equip. El P. Ramon Negre ha estat destinat a la parròquia de Bellvitge, confiada també a la Companyia de Jesús. Per a substituir-lo ha vingut el P. Lluís Delsors, fill de Tortosa, que ha passat 27 anys a Amèrica. També ha estat destinat a Torreforta el

Germà Manuel Escolano que amb anterioritat ha col·laborat al Clot i a Bellvitge. "A la parròquia hem ampliat l'espai destinat a la Catequesi en el terreny de la parròquia construint cinc noves sales de reunió. Per fer-ho hem comptat amb les aportacions de l'Arquebisbat, de la Fundació M.ª Francisca Roviralta i diversos particulars endemés dels feligresos en general. Qualsevol obra resulta tan cara que hem deixat la pintura i altres detalls per més endavant, perquè no és pas prudent endeutar-se massa."

RIGOROSA NOVETAT LECCIONARI DE LA MISSA COMENTAT-ANY C

Textos oficials, amb comentaris exagètics realitzats pels membres del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. Amb aquesta obra es completa la col·lecció dels tres volums del cicle A, B i C.

Edició realitzada sota la direcció del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, per a la col·lecció "Lletra i Esperit".

Preu de venda al públic: 500.- Ptes.

Preu de la col·lecció completa (volums A, B i C): 1.500 ptes.

Comandes a:



EDITORIAL REGINA

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Tarragona

Setmana de la Unitat

A l'església dels Pares Carmelites de Tarragona s'han celebrat diversos actes amb motiu de la setmana de la unitat. Començaren amb una xerrada a càrrec del P. Jesús Còtelo sobre Jesucrist i la vida del món. Durant tota una setmana, es produïren diverses intervencions

sobre diferents temes relatius a la unitat de l'Església amb la participació del P. Rafael Astrain, Antoni Vidal i Margalida Ibáñez. El Sr. Arquebisbe, Doctor Josep Pont i Gol, presidí la concelebració de l'Eucaristia al final d'aquesta setmana de la unitat.

TABAQUISME È UNA DE LES

alties relacionades amb el con-
sum de tabac constitueixen, als països econ-
omica i socialment avançats, causes tan importants
de malalties i de mort prematura per al treball i de morts prema-
turs. Una lluita contra aquest hàbit podria
contribuir al per a la millora de la salu-
tat de la vida, en aquest país, i
per a altres programes de salut.

Fletcher C.M. & HORN
Efecto de fumar y la salud

pour l'élaboration d'un plan
 d'investissement et de l'impact
 social de l'entreprise. Les
 dirigeants ont également
 l'obligation de rendre
 compte de la performance
 sociale de l'entreprise à
 l'assemblée générale des
 actionnaires.

Totus celestis corpus est
supereminens et habet
in seipso totum.

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha desenvolupat, "l'observatori dels centres educatius", el primer estudi sobre la situació dels centres educatius a Catalunya, que el govern porta a terme a través de les seves accions educatives i d'intervencions en aquest camp.

Un habit exté

Malgrat totes aquestes consideracions, al SE de la ciutat hi ha alguns edificis masculins, d'una gran bellesa. El poder d'aquests edificis és de forma masculina. (19/10/1997)

[illegible][illegible]

Als pares de fills adolescents, hi ha més possibilitat que als pares de fills petits, perquè els adolescents són més conscients de la importància de la comunicació i de la manera de relacionar-se amb els altres. En aquest any de vida, se'n fa d'una manera molt especial en els hàbits i la conducta dels pares.

En tota l'esclavé un costum
de la naturalesa de la vida de
família: Els fills es crien
al títol i es fèil que
s'hi trobi en d'altres toxi-
cans que estan molt asso-

ciades amb el consum del tabac.

Cal ferrosment, també, del disc que té la quixalla de patir malalties respiratòries. La pol·lució atmosfèrica de la casa fa que algun fumador passi.

Un altre model negatiu que s'aproxima a les negades la qualitat de la dels mestres, els que no entren en les classes sense el suport del peritjador, és el dels "maestros de aula", els "maestros de aula",

1. *Elaboración de un plan de trabajo*
 2. *Elaboración de un presupuesto*
 3. *Elaboración de un informe de gestión*
 4. *Elaboración de un informe de evaluación*
 5. *Elaboración de un informe de seguimiento*
 6. *Elaboración de un informe de resultados*
 7. *Elaboración de un informe de impacto*
 8. *Elaboración de un informe de sostenibilidad*
 9. *Elaboración de un informe de transparencia*
 10. *Elaboración de un informe de rendición de cuentas*

donde el costo es tan imponente
a pesar de que en el nostre país,

S'ha conseguit ja una major
 en la consciència al tema. Ac-
 tualment, ja comencen a ren-
 der-se els cartells que indiquen
 aquesta prohibició.

que molts es en dret
 en un fum d'ors,
 i poden embalar a mha-
 lats d'una hora tant de
 molts d'un fumador amb
 un sobre d'una a tres cigarre-
 tes, si són en un lloc tancat
 amb una bona fumerola. A
 més, segons l'estudi de la
 Generalitat, el 74 per cent de
 les persones que no fumen
 són diversos graus de mo-
 lèsties quan es veuen obli-
 gats a respirar en un ambient
 carregat.

Droga natural

El tabac procedeix d'una planta solanàcia, **Nicotiana tabacum**, que es cultiva en

Elle cigarrets carreguen l'atmosfera i perjudiquen els no-fumadors i les plantes.

negativa a les variacions de temperatura, les condicions d'humiditat i la contaminació ambiental, i el d'actuar sobre el cos i la ment per tal d'aconseguir un millor rendiment intel·lectual o físic amb l'ús de dispositius amb propietats que permeten experimentar noves sensacions o bé amb la pretensió de modificar l'estat psicològic de "l'individu", manifesta el doctor Rafael Battestini i Pons.

Segons ell, els efectes nocius del tabac apareixen ja a partir d'un consum superior a les deu cigarretes al dia (mig paquet), i en deixar de fumar persisteixen durant més de cinc anys. "Si com a factor de risc —afegeix— el tabac provoca una sèrie de malalties sovint greus, per la psicoddependència que crea, és el pitjor enemic de la nostra salut, ja que anul·la la joia i dona pas a una esclavitud que destrueix la pròpia responsabilitat de l'individu, que ja no podrà actuar amb autonomia ni amb solidaritat envers els altres, convertint el "Jo" en un ésser limitat i gens racional".

Tabaquisme matern

Fumar és dolent per a tothom però ho és especialment per a les dones embarassades. El tabaquisme matern canvia les condicions sota les quals es desenvolupa el fetus durant la vida intrauterina.

Els estudis epidemiològics efectuats en els darrers anys han demostrat que els fills de les mares fumadores pesen

Un dels cartells editats per la Generalitat de Catalunya amb motiu de la campanya per a informar sobre els perills del tabaquisme.

**Dia 27 de febrer
del 1983**
**Diumenge II
de Quaresma**
Cicle litúrgic C /
Color morat
**A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.**

diumenge

DIUMENGE DE LA TRANSFIGURACIÓ

Si tenim en consideració les lliçons evangèliques, veiem que els dos primers diumenges de Quaresma són monotemàtics: en tots els tres cicles de lectures el primer diumenge és el de les temptacions de Jesús, el segon és el de la transfiguració. Així és possible perquè ambdós episodis de la vida del Senyor són explicats per cada un dels tres Evangelis sinòptics. Però podem suposar que no és únicament per la triple presència sinòptica que els dos primers diumenges tenen sempre el mateix tema; hi ha, sens dubte, alguna raó més poderosa. Ha de ser que la litúrgia considera les temptacions de Jesús al desert i la transfiguració al

cim de la muntanya com dos moments particularment interessants per a la catequesi quaresmal. Posats en relació amb els moments culminants de la història de la salvació, o sigui, amb la passió i la resurrecció del Senyor, l'episodi de les temptacions ve a ser com una prefiguració de la passió, dels sofriments de la qual Jesús sortí vencedor, mentre que la transfiguració és un pregust de la Pasqua, de la glòria del Crist ressuscitat. Ambdós episodis, doncs, són temes importants per a la preparació dels fidels amb vista a la celebració de la pròxima Setmana Santa.

1

LA FIGURA D'ABRAHAM

Abraham té un paper important en la història de la salvació. Podem dir que és en ell que aquesta història comença a prendre una forma concreta, en tant que Jahvè constitueix Abraham pare del poble que serà el poble escollit (cf. Lluc 1, 53 i 73; 3, 8). De la nombrosa descendència d'Abraham naixerà Jesucrist (cf. Mateu 1, 1; Lluc 3, 34; Gàl. 3, 16), el qual, com a jueu autèntic, parlarà d'Abraham com a pare del seu poble (cf. Lluc 13, 16; 19, 9). Abraham era també important en la imaginació religiosa dels jueus, els quals creien que les ànimes bones dels difunts eren portades a descansar al si (a la falda) d'Abraham (cf. Lluc 16, 19-31). Però Joan Baptista (Mateu 3, 7-10) i després d'ell Jesús (Joan 8, 33-41) advertien que no basta ser o dir-se fill d'Abraham per a ser justificat davant de Déu: cal ser com Abraham, cal imitar les seves obres, en primer lloc cal tenir allò que caracteritzava Abraham: la seva fe (cf. Rom. 9, 6-8). La fe d'Abraham ha esdevingut proverbial i el Nou Testament l'ha convertida en un lloc comú (vegeu, per exemple, Rom. 4, 9-12; Gla. Gàl. 3, 6-29; Hebr. 6, 13-7, 10). La litúrgia quaresmal ens proposa repensar la nostra fe, una fe en unes grans promeses, una fe que algunes vegades passa per unes nits de veritable foscor i fins de terror, però una fe a la qual no manquen motius de credibilitat i que procedeix de la llum de la gràcia.

Lectura del llibre del Gènesi

Gn 15:5-12, 17-18

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: "Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència". Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: "Jo sóc el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge". Abram preguntà: "¿Quina garantia me'n doneu, Senyor?" Ell respongué: "Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí". Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat".

SALM RESPONSORIAL

26:1,7-8a,8b-9abc,13-14 (R.: 1a)

El Senyor m'il·lumina i em salva,

¿qui em pot fer por?

El Senyor és el mur que protegeix la meua vida,

¿qui em pot esferir?

R. El Senyor m'il·lumina i em salva.

Escolteu el meu clam, Senyor,

compadiu-vos de mi, responeu-me.

De part vostra, el cor em diu:

Busqueu la meua presència. R.

Arribar davant vostre és el que vull:

Senyor, no us amagueu.

No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent,

vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruité en aquesta vida

de la bondat que em té el Senyor.

Espera en el Senyor!

Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi!

Espera en el Senyor! R.

2

LA CONFIGURACIÓ AMB CRIST

Sant Pau, en aquesta pàgina de la bellíssima carta als Filipencs, adopta tons sentimentals; "amb les llàgrimes als ulls" parla dels qui observen un capteniment contrari a la creu de Crist; es refereix als qui, no veient-hi més enllà dels valors terrenals, pensen només en els plaers del menjar i del sexe. La nostra condició de ciutadans del cel ens obliga a mirar constantment els valors del més-enllà, del cel, d'on ha de venir el Crist gloriós, on obtindrem la nostra plena configuració o transformació en aquest Crist gloriós. Les recomanacions que fa l'apòstol perquè mantinguem viva i operant aquesta esperança li fan adoptar tons manyacs; diu als qui escriu que són els seus estimats i enyorats, (1, 7-8) que són el seu goig i la seva corona, i repeteix que són els seus estimats. Per arribar a la plena transfiguració amb Crist cal passar per la seva creu, i Pau, com un pare amorós, encoratja els fidels de Filipis dient-los que segueixin el seu exemple. Pau reconeix la seva condició de pecador (cf. 3, 6), però en una cosa els pot ser model, als filipencs: en el desig d'assolir el Crist (3, 8), de guanyar-lo definitivament, nou cop configurats a la seva mort (3, 10).

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Fl 3:17-4:1

Germans, [seguíu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. Us ho he dit sovint i ara ho repeteixo amb llàgrimes als ulls: N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu del Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria, la posen en les parts vergonyoses; tot el que aprecien són valors terrenals.

Però nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers.

Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— "Que n'estem de be aquí dalt!". Però Pere, malgrat tot, no era transportat prou encara per damunt dels "valors terrenals": no veia més enllà del que veia. Per això l'evangelista diu que no sabia què es deia. Només volia que la cosa continués: proposava fer tres cabanes per tal que Jesús, Moisès i Elies hi passessin la nit.

2.— Un núvol cobrí Jesús, Moisès i Elies. Això ens fa pensar en un altre lloc de Lluc, Actes 1, 10, on també un núvol sostreu Jesús als ulls dels apòstols en un moment d'apoteosi, en el que dos homes, amb vestidures blanques, instrueixen els deixebles presents. En el moment de la transfiguració Pere, Joan i Jaume pensen que Jesús, Moisès i Elies desapareixeran, potser per sempre, en el núvol. Però és precisament des del núvol de la fe, des de la invisibilitat del misteri, que es deixa sentir la veu del Pare.

3.— Finalment tornen a veure Jesús en la normalitat. Els deixebles havien retornat a la normalitat de la vida, però amb grans adquisicions: havien sentit la veu definitiva del Pare relativa al Fill, havien comprès millor Jesús a través dels profetes (de les Escriures) i sabien que "calia que el Messies patís i entrés així a la seva glòria" (Lluc 24, 26); així "ho havien anunciat els profetes" (24,25).

3

EL PRÒXIM TRASPÀS DEL MESSIES GLORIÓS

Que la transfiguració fou una última gran teofania com a preparació per a la passió és cosa ordinàriament admesa. L'escena es presenta com una exteriorització grandiosa del que en aquell moment estava fent Jesús: pregava. Jesús estava conversant amb el seu Pare i també conversava amb els "sants", és a dir, amb els homes de Déu de l'Antiga Llei, la qual estava orientada vers ell, el Messies. Jesús es preparava per al seu traspàs parlant amb representants de la Llei i de la Profecia, la qual predeia la seva passió. Pere gosà intervenir en la conversa, un Pere de primer sorprès de la visió, després extasiat i que no sabia què es deia. Que la visió no podia ser una il·lucinació es demostra pel fet que els tres deixebles que la presenciaren es trobaven profundament adormits en iniciar-se la transfiguració. En tot cas hauria estat un somni, però ¿dels tres allora? ¿Hi hauria hagut un embaucament mutu? No és pas així com ho presenta l'evangelista, sobretot en descriure la reacció humaníssima de Pere. Intervé finalment el Pare, el qual torna a declarar qui és Jesús, com ja ho havia fet en el moment del baptisme al Jordà (Lluc 3, 22), amb una diferència: al Jordà el Pare s'adreça al Fill, en la transfiguració es dirigeix als presents revelant-los qui és el Fill. Aquesta revelació és el terme de tot l'esdeveniment: la declaració de la messianitat de Jesús, demostrada ja per la profecia, provada ara pel mateix testimoniatge del Pare d'una manera directa. Jesús és el Messies, però la seva messianitat no serà gloriosa, manifesta, fins després del seu traspàs a Jerusalem. Per a aquest traspàs tan sorprenent cal que els apòstols, els testimonis de Crist, estiguin preparats; per això almenys tres d'ells són testimonis anticipadament de la glòria del Salvador, els tres més íntims, amics que sabran guardar de moment el gran secret del seu mestre i Senyor.

Evangelí segons sant Lluç

Lc 9:28b-36

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: "Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies". Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: "Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo". Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

homes i institucions

Amb la màscara i el fang d'argila

Lluís Carratalà

Les primeres hores de la tarda, amb la mitja cigarreta penjant dels llavis com un personatge ruyrenc, les dedica a passejar per la Sagrada Família i, si s'escau, a conversar animosament amb l'amic que s'ha fet trobadís. Resulta que a l'edat de 8 anys ja es dedica, en sortir d'escola, a fer figuretes de fang —"ninotets", en diu ell. I que a aquesta mateixa edat i en la mateixa edat i en la mateixa escola ja és oficialment el primer rapsode. No té res d'estrany, doncs, que en departir amb ell ens n'anem tant sovint d'un tema a l'altre, entenent que escultura i teatre són fenòmens concomitants d'un element tan important com és l'home-artista Lluís Carratalà. Jo diria que en ell es donen, com a tòpic si més no, totes les circumstàncies cap-i-cua del

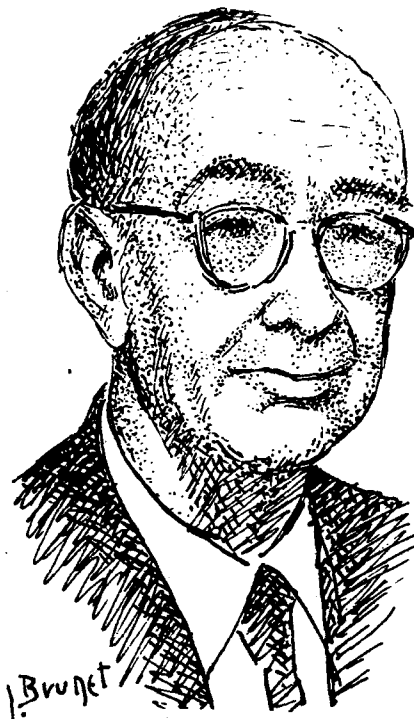
català: tendència a les arts, bo i tocant de peus a terra; individualisme àcrata, però amb tendència a la sociabilitat (vegeu, si no, el sardanista, el casteller, el còrsta...); una acusada passió pel treball intensiu i una tendència a lluitar ferotgement per la setmana de trenta-sis hores ensems...

Als catorze anys entra d'aprenent en un taller d'escultura

En acabant el jornal va a classes de dibuix a Llotja. Fa amistat amb el fill del porter del taller i ambdós s'apunten en una agrupació coral el nom de la qual en aquest moment no recorda i a no trigar, dintre d'aquest grup en creen un altre dedicat a representar comè-

dies. Com a aprenent d'escultor, dintre el primer any ja pren part en un concurs convocat pel Centre de Lectura de Reus i, amb un altre noi de la seva edat, de nom Joan Rebull, obtenen sengles medalles d'or (un or simbòlic, val a dir).

El debut del ja denominat elenc dramàtic té lloc en una casa de la Plaça Raspall de Gràcia on, sense com va ni com ve s'hi beu i s'hi juga a cartes i on, d'ara endavant, s'hi representaran obres de teatre en una sala i alcova elementalment preparada. Aviat la sala i alcova resulta petita i l'elenc es dedica a fer "bolos", de primer per les barriades de Barcelona i després per tot Catalunya. Entre bolo i bolo, però, no deixa de treballar construint figuretes com les que havia vist a la fira de Santa Llúcia, a la Catedral. I



Retrat a la ploma de J. Brunet.

com que els diners li fan prou falta, arribat l'advent, ell que se'n va al mercat de Gràcia i al bell mig de la voravia desplega la seva tauleta i hi disposa les figuretes... Vist i no vist, perquè als pocs moments ja se li presenta un guàrdia demanant de veure el permís i, doncs, cap a casa s'ha dit. Però aquesta primera adversitat no el desanima, puntualitza, ja que al cap de tres anys reincideix. Aquesta vegada, però, en un bon lloc a la Catedral i amb tots els papers en regla. I així continuarà a cada advent, sense interrupció.

Debuta com a professional

Tanmateix, de llavors ençà les coses han canviat. L'arbre de Nadal, pressumptuós i ple de penjarelles de colors, ha vingut a substituir en la llar l'humil i evocadora figureta de pessebre. "I els infants han anat esdevenint així mateix més pressumptuosos i, no cal dir, més poc il·lusionats" —rebla el senyor Carratalà.

Paral·lelament, el 18 d'octubre de 1914 debuta com a professional al Teatre del Bosc de Gràcia, amb "Toreros d'hivern", acompanyat d'actors com Ermengol Goula i actrius

com Carme Parreño i Ramona Mestres i amb uns preus que van des de la butaca a 5,75 ptes. i l'entrada general a 0,45 ptes. El 1929 entra a formar part, per set temporades, de la Companyia Vila-Daví. En Josep M.ª de Segarra llavors no estava proscrit per cap patum, el poble se sabia els seus versos de memòria i actors i autors eren respectats i valorats.

I el 16 de febrer del 1966, mentre el teatre català maldava entossudit per aixecar el cap, segons llegeixo en un programa de mà, "L'Empresa propietària del Teatre Romea, que cedeix desinteressadament el teatre i el personal de totes les seves dependències, i els actors que, en representació de tots els de l'escena catalana actuen en la funció d'avui, tenen el goig d'homenatjar LLUÍS CARRATALÀ amb motiu dels seus cinquanta anys al servei de la nostra escena".

Avui, als seus vuitanta-set anys i animós com sempre, rememora: "Va ser com un nou despertar a la vida. S'acaba a per a mi el teatre, però no les figuretes de pessebre. El·les i la meua filla Montserrat on plou a bastament ca la hora de la meua existència actual".

Ernest Corral i Coll del Ram

fent camí

Sant Miquel de Cuixà

Ara que el Canigó nevat s'obre damunt de Cuixà com una "magnolia immensa", he recordat el seu gran Monestir, joell esplendorós del nostre Rosselló i d'aquella Catalunya Gran, arrabassada sense clemència.

En el marc geogràfic de la plàcida vall de Prada fou bastida la majestuosa abadia de Sant Miquel de Cuixà amb església del segle X i la resta d'un claustre grandios de marbre rosa procedent de la pedrera de Rià (segle XII), mutilada la seva meitat per esdeveniments que fan entristir l'esperit de tots els qui presencien aquella depedració arquitectònica.

L'església de Cuixà que sembla buida i escarida, fou concebuda sota el signe de la riquesa. També ho fou el bell campanar romànic, tan evocador de glòries passades, construït al costat d'un company bessó, mentre que la cripta, lloc auster i sobri, és ara un element sorprenent de proporció i poesia.

Tot a Cuixà és immens, hermós, amb una

bellesa difícil d'explicar però que commou profundament.

Recordo, entre altres coses que m'impressionaren, les figures d'uns àngels amb les ales plegades, que he vist després reproduïdes en obres modernes, suggerides per aquelles imatges de genial inspiració.

Cuixà ha sofert molts ultratges. No va ésser fins el 1919 que amb la vinguda dels monjos cistercencs de Fontfreda, retornà a la vida. Més endavant (1965) uns monjos benedictins procedents de Montserrat, com els primers que varen fundar el Monestir, substituïren l'antiga comunitat cistercenca, amb els braços oberts a tots els que s'hi acosten. Són monjos amb els ulls plens de futur; per això captiven tant la joventut, com un Taizé de l'Església catòlica que aprofundeix en la vida d'entrega a Déu i la generosa acollida de tot germà en Crist.

Pietat Campmajó



calendari

Diumenge, 27 de febrer. II setmana de Quaresma. Sant Gabriel de la Dolorosa, confessor. Sant Baldomer, subdiaca i santa Honorina verge. El sol surt a les 6.30 i es pon a les 5.39. (Hora solar).

Dilluns, 28 de febrer. Sant Romà, abat. Sant Ruf i sant Teòfil, màrtirs.

Dimarts, 1 de març. Sant Rossend, bisbe. Santa Eudòcia i santa Antonina, màrtirs.

Dimecres, 2 de març. Sant Luci, bisbe i màrtir. Sant Absalò, màrtir.

Santa Genara.

Festa major a Almacelles.

Dijous, 3 de març. Sant Emeteri i sant Celedoni, germans màrtirs. Sant Medir, pagès.

Festa major a Sant Cugat del Vallès.

Divendres, 4 de març. Sant Casimir, confessor. Sant Luci I, papa i màrtir. Sant Arcadi, bisbe.

Dissabte, 5 de març. Ntra. Sra. d'Àfrica. Sant Adrià i sant Focas, màrtirs. Sant Teòfil, bisbe.

l'Església celebra

27 de febrer. II Diumenge de Quaresma. Lectures; primera, Gn 15,5-12.17-18, S 26, segona Fl 3,17-4,1, tercera Lc 9,28b-36.

28 de febrer. Dilluns de la II setmana de Quaresma. Lectures; Dn 9,4b-10, S 78, segona Lc 6,36-38.

1 de març. Dimarts de la II setmana de Quaresma. Lectures; primera, Is 1,10.16-20, S 49, segona Mt 23,1-12.

2 de març. Dimecres de la II setmana de Quaresma. Lectures; Jr 18,18-20, S 30, segona Mt 20,17-28.

3 de març. Dijous de la II setmana de Quaresma. Lectures; primera, Jr 17,5-10, S 1, segona Lc 16,19-31.

4 de març. Divendres de la II setmana de Quaresma. Lectures; primera, Gn 37,3-4.12-13a.17b-18, S 104, segona Mt 21,33-43.45-46.

5 de març. Dissabte de la II setmana de Quaresma. Lectures; primera, Mi 7,14.15.18-20, S 102, segona Lc 15,1-3.11-32.

ELS REMENCES

Pere Joan Sala fou executat l'endemà de la seva captura a la platja de Barcelona. L'última revolta remença havia acabat.

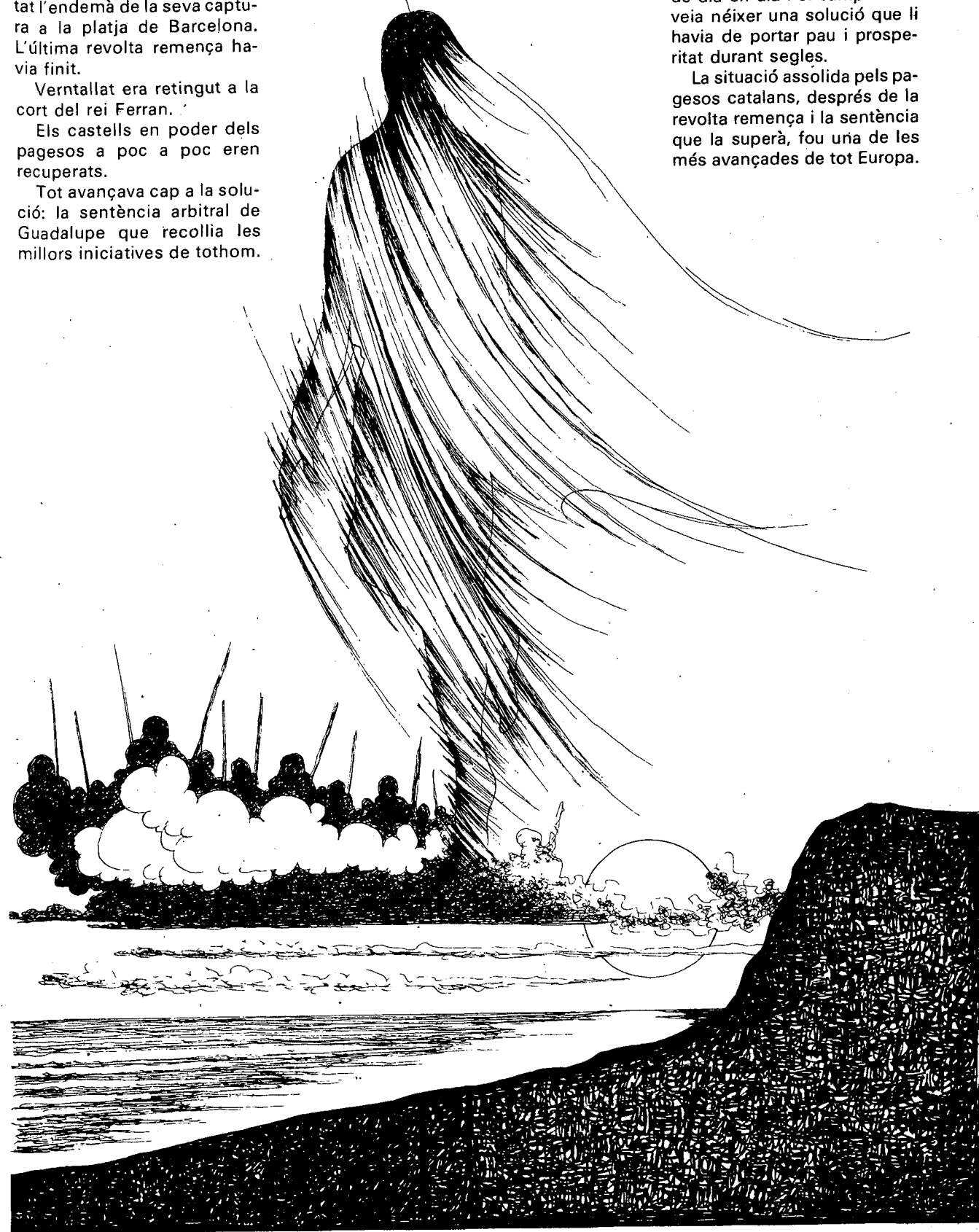
Verntallat era retintut a la cort del rei Ferran.

Els castells en poder dels pagesos a poc a poc eren recuperats.

Tot avançava cap a la solució: la sentència arbitral de Guadalupe que recollia les millors iniciatives de tothom.

Els extremistes eren reduïts de dia en dia i el camp català veia néixer una solució que li havia de portar pau i prosperitat durant segles.

La situació assolida pels pagesos catalans, després de la revolta remença i la sentència que la superà, fou una de les més avançades de tot Europa.



EL GÒTIC

però Toni Noya

El gòtic, que es reflectí principalment en l'arquitectura, començà als territoris reals francesos dels voltants de París (s. XII). Diferentment de l'arquitectura romànica, el gòtic s'obre a la llum i eleva els murs, situant grans finestrals per on la claredat penetra revestida de tots els colors gràcies als formosos vitralls. Les ciutats d'Europa competiren entre elles en la construcció de les seves catedrals, exponents de la seva cultura i poder.

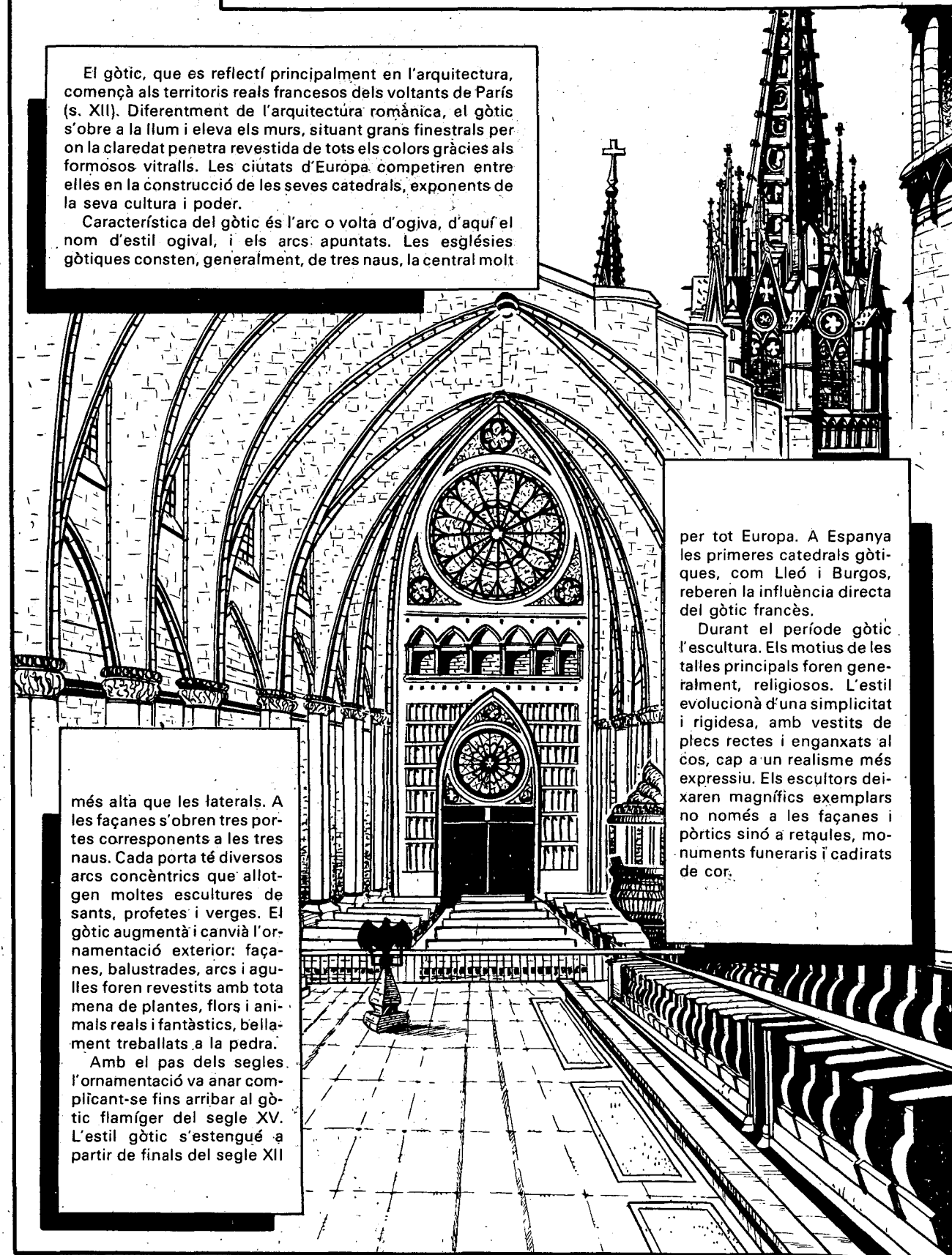
Característica del gòtic és l'arc o volta d'ogiva, d'aquí el nom d'estil ogival, i els arcs apuntats. Les esglésies gòtiques consten, generalment, de tres naus, la central molt

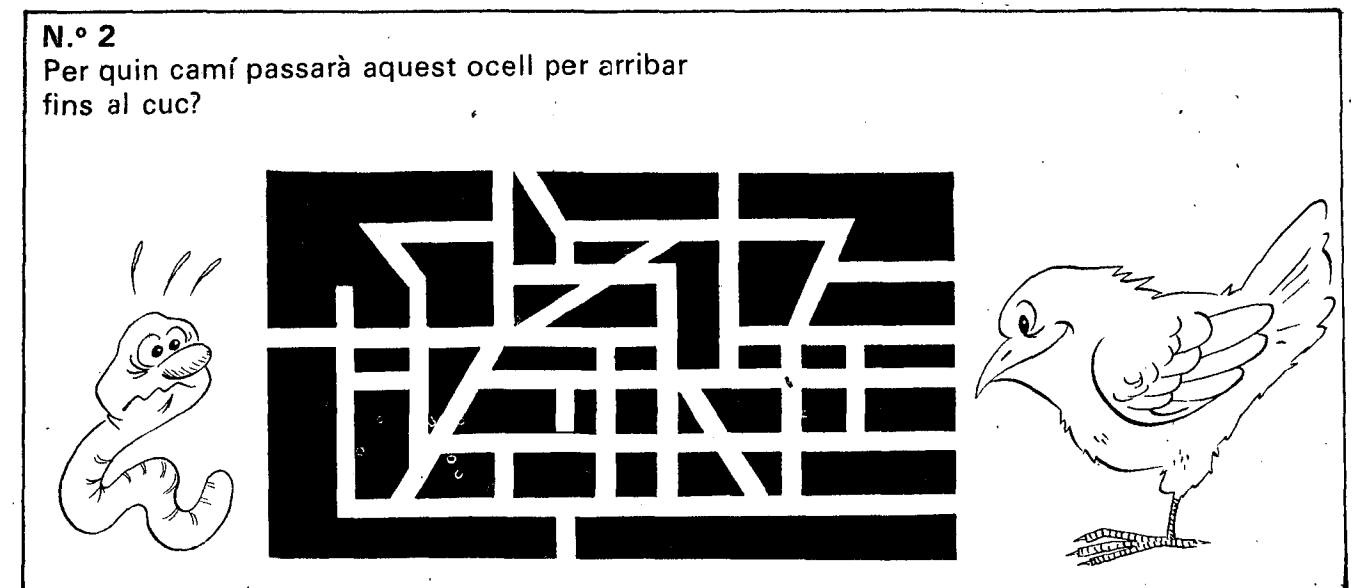
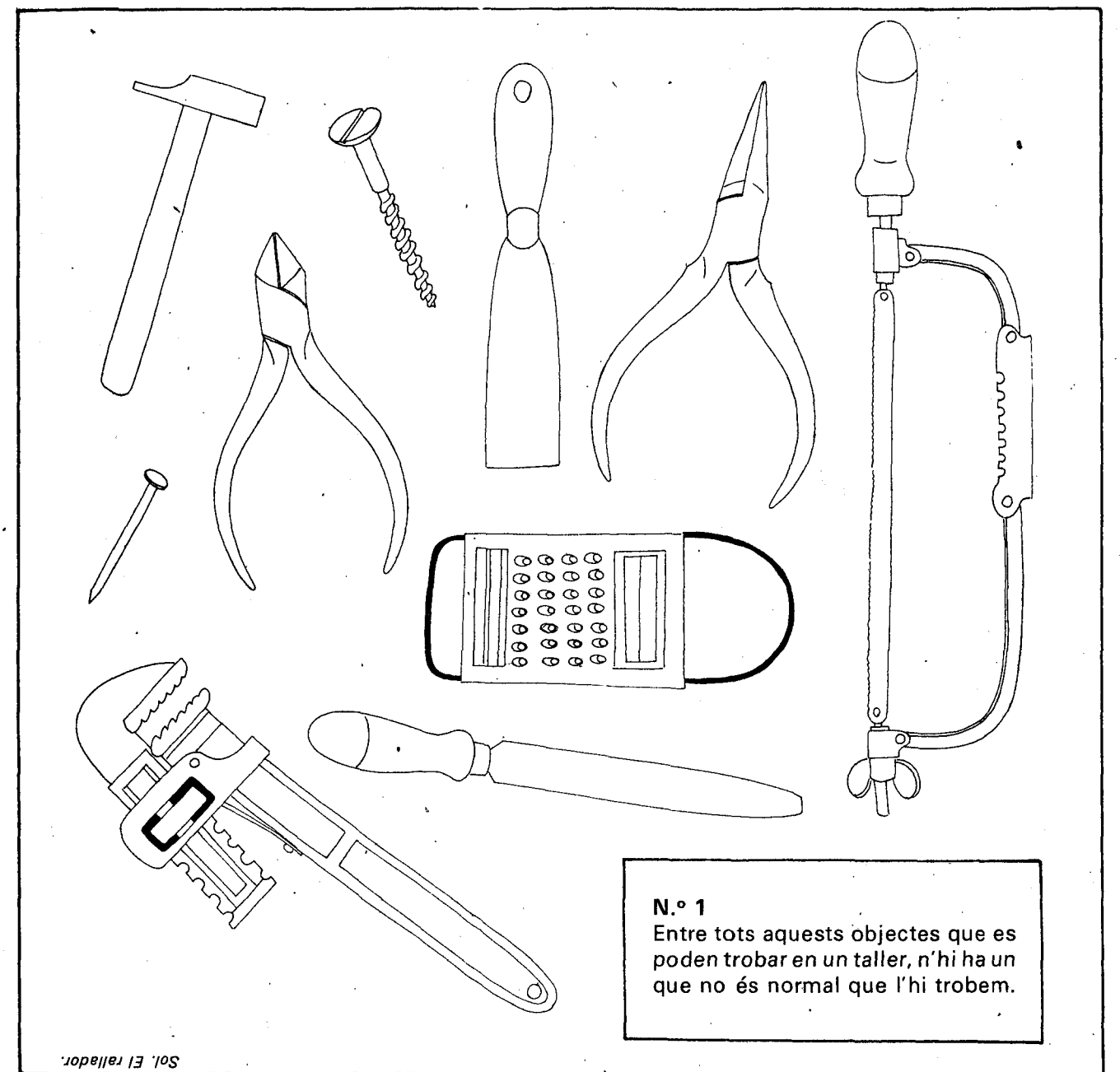
més alta que les laterals. A les façanes s'obren tres portes corresponents a les tres naus. Cada porta té diversos arcs concèntrics que allotgen moltes escultures de sants, profetes i verges. El gòtic augmentà i canvià l'ornamentació exterior: façanes, balustrades, arcs i agulles foren revestits amb tota mena de plantes, flors i animals reals i fantàstics, bellament treballats a la pedra.

Amb el pas dels segles l'ornamentació va anar complicant-se fins arribar al gòtic flamíger del segle XV. L'estil gòtic s'estengué a partir de finals del segle XII

per tot Europa. A Espanya les primeres catedrals gòtiques, com Lleó i Burgos, rebren la influència directa del gòtic francès.

Durant el període gòtic l'escultura. Els motius de les talles principals foren generalment, religiosos. L'estil evolucionà d'una simplicitat i rigidesa, amb vestits de plecs rectes i enganxats al cos, cap a un realisme més expressiu. Els escultors deixaren magnífics exemplars no només a les façanes i pòrtics sinó a retaules, monuments funeraris i cadirats de cor.







POSÍ'NS UN PASTÍS GELAT DELS GRANS I UNA AMPOLLA DE XAMPANY DEL BO. I HO APUNTI A LA FAMÍLIA MOIXÓ.

SÍ, SENYORS.

... PERÒ ES QUE N'HI HA ALGUNS!...

ALMOINES
ACÍ
AQUI
ICI
HERE

CANVI
COMBID
CHANGE
EXCHANGE

Els tres germans ganduls

Rondalla popular recollida per Joan Amades

Vet aquí que una vegada hi havia tres germans ganduls, ganduls, tant, que no tenien delit de fer mai res, absolutament. Quan ja van ésser grandassots la seva mare, cansada d'haver-los de mantenir, els va donar un cabàs a cada un i els va treure de casa perquè se n'anessin a cercar ventura. Camina que caminaràs quan ja feia moltes hores que caminaven van trobar un vellet de barba venerable tot encorbat pel pes dels anys que anava collint herbetes dels bosc per a menjar. En veure'ls els va deturar i els va dir:

—On aneu la gent de Déu?

—A cercar feina; però no sabem pas fer res ni podem fer cap feina massa forta, perquè mai no hem treballat i no estem acostumats a fer res.

—Jo, pobret de mi, de feina no us en puc donar perquè soc tan pobret que he de viure de les herbetes que jo mateix em cullo, però si no us puc donar feina, us donaré, en canvi, un bon consell que us pot valer de molt. No us fieu pas del senyor de la barba blava que volta pel bosc i que us pot fer caure en un dels seus parany.

Els tres germans ganduls es van acomiadar d'aquell bon vellet i van seguir la seva via bosc endins. I heus ací que quan feia una estona que caminaven van sentir fressa com de fullaraca i aviat es van trobar davant d'un senyoràs vestit amb gran riquesa i amb una llarga barba blava, que els va preguntar:

—On aneu minyons?

—Anem en cerca de feina.

Precisament jo cerco tres criats i us puc llogar. —Nosaltres tres mai no hem treballat, no sabem ni entenem de cap ofici ni, com que no hi estem avesats, tampoc no podem treballar massa.

—La feina que jo us donaré la pot fer un infant. No heu de fer res. Us llogaré per un any i al cap d'aquest temps us donaré, a cada un, una bossa amb cent unces d'or.



Els tres germans van restar embadalits davant d'una lloga tan temptadora i, malgrat el consell del vellet, no van pas dubtar de llogar-se amb el Barba Blava.

Els senyor els va conduir vers un castell grandios on hi havia tres torres altíssimes i els va dir:

—Cada un de vosaltres ha de passar-se tot un any dalt d'una d'aquestes torres sense poder veure ningú ni sense dir més que les paraules que jo us diré. El més gran ha de dir: "Som tres germans". El mitjà: "Per una miqueta d'or". I el més petit: "Feu-nos justícia". Dins d'un any just us donaré a cada un la paga i us en podreu anar lliurement i fer el que voldreu. Us satisfà aquesta feina?

Els tres germans, entusiasmats, davant d'una feina tan senzilla i d'un guany tan gran, tots alhora van dir que sí.

Cada un se'n va anar al cim de la seva torre. Allí es van passar un any enter i veritable sense veure persona nada i sense dir, cadascú, altra cosa que la frase que el Barba Blau li havia indicat. Just al cap de l'any va presentar-se l'amo amb les tres bosses de diners i els va donar la llibertat.

Després de tant de temps de no haver dit altra cosa i de no haver parlat ni vist ningú, tots tres van acabar com beneits i sense saber dir més paraules que les que havien hagut de dir durant tot un any.

(Acabarà)

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Un dia Jesús amb Pere, Joan i Jaume, pujà a una muntanya a pregar. Tot d'una succeí quelcom meravellós: Jesús mostrà la seva glòria de Fill de Déu als seus deixebles més estimats, i els féu comprendre que tal com havien dit els profetes, calia que acceptés la passió i la

mort per salvar els homes. Ells, embadalits amb la glòria de Jesús, digueren: "Quedem-nos aquí, Senyor, s'està tan bé". Aleshores compregueren ben bé que Déu els deia: "Jesús, és el meu Fill, el meu elegit, escolteu-lo". Ells, seguint la recomanació de Jesús, guardaren el secret i no contaren a ningú res del que havien vist.

1.— Els deixebles s'estimaven tant Jesús que havien de patir molt en veure'l perseguit i condemnat a mort.
2.— Jesús vol donar-los coratge i mostrar-los que el poder de Déu és més gran que el poder del mal i de la mort. La seva resurrecció ho mostrarà clarament.
3.— Tots aquells que creuen que Jesús és el Fill de Déu i l'estimen, venceran també el mal i la mort i ressucitaran amb Ell.

El mossèn

Cançoner

EL CIRERER



Solució als encreuats del num. anterior.

Horizontals: 1.— Aparatós. 2.— Casolana. 3.— a.r. Tapadora. 4.— Lapó. 5.— Ell. a.r. Nas. 6.— Mi.a.r.Ca. Na. 7.— Imaginar. 8.— Camarera. Verticals: 1.— Acadèmic. 2.— a.r. Rap. Lima. 3.— a.r. Llosa.a.r.Ma. 4.— Roda. Agà. 5.— a.r. Pala.a.r.Ric. 6.— a.r. Sopat.a.r.En. 7.— Ona.Anar. 8.— Satarà.

catequesi dels signes

Elements divins i humans de la litúrgia (i II)

Sobre aquest punt els Joves Cristians d'Urgell en feien una forta crítica amb motiu de l'Assemblea dels Cristians d'Urgell (1981), aprovant per àmplia majoria una proposta que diu: "Els joves manifestem que no entenem l'Església perquè parla un llenguatge que ens és estrany. Cal cercar un llenguatge i uns signes intel·ligibles i més propers als joves d'avui..." Enfront aquesta dificultat que és prou real i no voldríem pas disminuir, també cal ressaltar el gran avanç produït per la reforma litúrgica del Vaticà II, que d'un llenguatge intel·ligible pel poble, com era el llatí, ha passat a un llenguatge intel·ligible per a tothom, degut a la introducció com ja hem dit abans, de la llengua vernàcula a la litúrgia. També hi ha hagut una bona renovació i adaptació en l'Eucologia dels nous llibres litúrgics, tot hi que encara hi trobem paraules ben difícils d'entendre i a vegades prou complicades fins i tot de dir, però generalment sempre també amb contingut molt substancial, que difícilment es podria dir tan ben dit amb altres paraules. Sobretot també s'hi troben a faltar més referències als problemes i a la vida que caracteritzen l'home contemporani.

Revisar i renovar el llenguatge litúrgic és avui una tasca urgent de l'Església, però no és fàcil, ni es pot fer de qualsevol manera, cal parar atenció per a no caure en el perill que el llenguatge litúrgic sigui com una caixa de ressonància d'una manera concreta de viure la fe. El problema no es pot resoldre fàcilment adaptant un llenguatge modern i conceptual.

Encara que el llenguatge litúrgic quedés com una mica antiquat davant l'actual llenguatge de la història moderna, amb tot la litúrgia sempre celebra la salvació de Déu en l'home, sigui com sigui la seva estructura, el seu llenguatge, i tot el seu dinamisme sacramental.

Xavier Parés

la bíblia a l'abast

Lliures per a emprendre el vol

(F1 3:17-4:1)

Una de les grans aspiracions de la humanitat ha estat la de poder volar lliurement pels aires. Hores i hores de barrinar, milers d'esforços que moltes vegades han acabat en sorollosos fracassos, munts de diners gastats, han portat l'home a proveir-se de ginyos que li han permès aixecar-se de terra i escurçar distàncies. Però ha quedat presoner de les seves feixugues màquines de volar. El vol de l'home —el seu vol material— tot i el seu poder, és limitadíssim. També ho és en el terreny espiritual? La història i l'experiència ens diuen que també en aquest terreny l'afany de volar és difícil. També aquí restem presoners de realitats feixugues que posen plom a les ales de l'esperit. Malgrat tot, l'home, i el cristià sobretot, ha estat fet per enlairar-se a l'impuls de l'esperit. Es el que recorda sant Pau als filipencs: **Nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel** (v. 20^a). "Amunt els cors", doncs. I l'Apòstol mostra als seus estimats i enyorats filipencs (v. 4:1) un model que és a l'abast d'ells: ell mateix i els que, fent cas de la seva predicació, acoblen la vida als seus ensenyaments. **Germans, seguiu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi** (v. 17). Aquesta recomanació és feta des de la humilitat més realista. Pau ha estat el mestre dels cristians de Filipis, el seu "entrenador" en la lluita i en la cursa cristiana. Abans (vv. 3:4ss.) els ha ensenyat com ell ha abandonat tota mena de seguretats, fins les que li pervenien de la religiositat del seu poble —el poble de Déu—, per tal de seguir lliurement —sense impediments de cap mena— Jesucrist, que s'ha apoderat d'ell. Els filipencs, doncs, compten amb un mestre i un entrenador que és deixeble de Crist, entrenat per ell mateix. Amb tota humilitat cal reconèixer la realitat del do de Déu.

El pes de la llei

No tothom, però, és humil com Pau. Hi



ha qui s'aferma orgullós a allò que té i que vol que sigui norma de salvació de tothom. Aquí l'Apòstol surt al pas dels judaïtzants, els cristians procedents del judaïsme, que pretenien sotmetre Crist a la Llei antiga. I evidentment trabaven els cristians. Ja s'hi ha referit més amunt, amb paraules duríssimes (v. 3:2). Ara ho repeteix amb llàgrimes als ulls (v. 18^a). Els judaïtzants volent sotmetre els cristians a les normes i pràctiques jueves, no han fet res més que treure Jahveh del seu lloc i posar-hi el ventre. En aquest verset 19, l'Apòstol, més que referir-se a uns possibles llibertins, lliurats a la disbauxa, sembla que al·ludeix als judaïtzants. Amb les seves preocupacions dietètiques —

aliments pur i impurs— donen la impressió que sols estiguin preocupats pel ventre: **el déu que adoren és el ventre**. El mateix els passa amb la circumcissió, que tenen com a timbre de glòria, i que porten **en les parts vergonyoses**. Així han canviat el camí d'alliberació que Jahveh els havia mostrat perquè el seguissin fins al final, en una mena de parada definitiva, com si en totes aquestes prescripcions s'hi trobés la salvació total. **Tot el que aprecien són valors terrenals**. Amb aquesta càrrega tan feixuga, com voleu que volin?

El veritable mestre del vol

El cristià autèntic, en canvi, sí que pot elevar-se fins al Pare, perquè segueix Jesucrist. Ell ha arreconat la teologia de la Llei —feixuga i impossible— per la teologia de la creu. Absolutament pobre, des de la creu, Jesús pot deixar lliurement el seu esperit en mans del Pare. Per això el cristià espera un **Salvador, Jesucrist, el Senyor —Déu—, que transformarà el nostre propi cos per configurar-lo al seu gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers** (vv. 20b-21). Vet aquí el veritable mestre de vol.

La comunitat cristiana sempre estarà en tensió entre les normes i la llibertat de l'Esperit. Les normes són útils, fins i tot necessàries —com les indicacions de ruta que de trobem a les carreteres i camins—, però són feixugues. Ai, del caminant que en fes col·lecció: quedaria clavat a terra. Les normes són per a ajudar, per ser preses seriosament i seguir l'orientació que donen, però és únicament la lleugeresa de l'Esperit el que permet aixecar el vol. Crist, Pau i tots els veritables cristians, ho han fet així. **Per tant, germans... manteniu-vos així. O sigui: en el Senyor i no en la idolatria de la llei i de la norma.**

Josep M. Aragonès.

Per una catequesi sobre la pobresa (II)

La pobresa evangèlica consisteix en la llibertat espiritual per seguir Crist i ser com Crist respecte al Pare. Ara bé, és impossible ser lliure espiritualment (ser pobre en esperit) quan intervenen les riqueses materials. Això és un ensenyament prou clar de nostre Senyor Jesucrist. Quan algú li preguntà què era el millor que podia fer, Jesús li respongué: "Ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; després vine, segueix-me" (Lluc 18, 22; Mateu 19, 21). I als qui havien "deixat casa, o germans, o germanes, o pare, o mare, o fills o camps", és a dir, "tot" per causa de Crist i de l'Evangeli, ell els promet el cent per u i la vida eterna (Marc 10, 29-30). Perquè les possessions preocupen i les riqueses sedueixen i les cobejances envaeixen i ofeguen (Marc 4, 19); el menys que fan és distreure de Déu, i el més on menen és a convertir l'home ric en un avar; l'avarícia però, és esclavatge i idolatria (Coloss. 3, 5) i arriba a cloure l'home en una idolatria pitjor, que és la de l'egoïsme o la de l'orgull, reduint el ric a un estat d'angoixa, no pas de tranquil·la fruïció, i iden-

tificant-lo talment amb les seves possessions que, quan per desgràcia se'n veu desposseït, té la sensació d'haver perdut part de la seva persona, de la pròpia existència, de manera que alguns se suïciden.

Per dur a aquestes conseqüències no cal que les riqueses siguin moltes. També el concepte de riquesa, com el de pobresa, és relatiu. Uns béns poc importants per a uns poden ser-ho molt per a d'altres. Però, naturalment, sempre li serà més fàcil deixar-ho tot per seguir Jesucrist a aquell que tingui objectivament poc: haurà de deixar menys en igual grau de caritat. Perquè allò que importa, en últim terme, no és deixar molt, sinó deixar-ho tot per causa de Crist. El mèrit dels apòstols consistí en haver-ho deixat tot per seguir Jesucrist (Lluc 5, 11). Els pobres pescadors del llac de Genesaret només hagueren de deixar la barca i les xarxes (Marc 1, 18). Cal dir que també deixaren el pare (Mateu 4, 22) i la família (Marc 10, 28) i, finalment, hagueren de renunciar a si mateixos: a les pròpies iniciatives, als seus gustos i ideals, que

també això és riquesa personal, també això és un llast, més que les coses materials.

Aquest sentit absolut de la pobresa, el consell evangèlic de deixar-ho tot, és l'objecte del vot de pobresa, en el sentit històric i canònic del concepte de vot, propi dels qui professen vida religiosa. Els diferents sants que han practicat aquesta vida en el decurs de la història, i actualment encara cada orde o congregació, han considerat o consideren la pobresa-vot remarcant-ne caires particulars; hi ha qui accentua més la pobresa individual, hi ha qui dóna més valor a la col·lectiva i, dins d'aquestes dues formes l'exercici de la pobresa (en la pràctica) serà més o menys rigorós. Però el vot de pobresa, com a instrument de vida ascètica i, en segon terme, com a disciplina de vida comunitària, per tal que sigui veritablement un vot en el sentit canònic de la paraula, inclou la idea de desseiximent personal absolut per a Déu, de manera que qualsevol transgressió, que podrà ser més o menys greu, fa malbé el propòsit religiós de vida de consagració a Déu, comprome-

sa pel vot.

Però la pobresa és una virtut exigida a tot cristià, no únicament a aquells qui, seguint una vocació de Déu, s'han lligat a ell d'una manera total amb un vot. Qualsevol cristià ha de ser pobre segons la "seva" mesura, segons el seu estat de vida, conforme a les circumstàncies socials i les exigències de la justícia i de la caritat. Segons tot això i segons les exigències particulars de la gràcia divina, haurà de temperar les seves "riqueses", les seves possessions materials, les quals no són, sense més ni més, rebutjades per la doctrina de l'Evangeli. És a dir, l'Evangeli no vol que tots siguem materialment pobres perquè sí. Tant de bo tots poguéssim ser rics, fins materialment, rics de les coses que ha fet Déu! Allò que ens diu l'Evangeli és que difícilment pot salvar-se un ric: "és més fàcil que un camell passi per un forat d'una agulla" (Lluc 18, 25). "Que n'és de difícil, que entrin al Regne de Déu els qui tenen riqueses!" (18, 24). Són paraules de Jesús. (Continuarà).

A. Olivar

BORSA DE
TREBALL

Oferiments

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

GERENT

S'ofereix, amb gran experiència en organització d'empreses.
INEM 112.528.

PINTOR-

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

PEDENDENTA-

Administrativa.
INEM 43.463.

ADJUNT

A gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 24.172.

APARELLADOR

Contracte mercantil.

CAP

De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006

DIRECTOR

De fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, caixa, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material audiovisual.
Contracte mercantil.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica, planificació financera, costos, control de gestió i coneixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb experiència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només matins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU

Amb experiència.
INEM 20.214.872.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada tracte amb públic.
INEM 20.758.352.

SECRETÀRIA

De direcció amb idiomes.
INEM 20.836.964.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

S'OFEREIX

secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

CLASSES

De tall i confecció. 1.000 ptes. per classe. Tel. 330 54 64.

INFERMERES I SRTES.
COMPANYIA
SANTA MARTA

Servei a domicili.
Tel. 245 37 58

Vendes



Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Segons la crítica del diari "La Vanguardia" mereix ésser llegit per tothom el llibre
"SE HIZO INDIO"

És històric i impressionant. Passareu hores agradables, en un ambient desconegut, i li deixarà un enorme impacte.

Recopilació de textos i fotografies per José Ricart. Pot trobar la 2.^a edició, augmentada, a "La Hormiga de Oro", a "El Corte Inglés", Plaça de Catalunya; a "Balmesiana", C/. Durán i Bas, 11, a "Llibreria Francesa", Passeig de Gràcia, 91; "Drugstore David", C/. Tuset, 19-21, etc.

Distribuidora "La Hormiga de Oro", Avda. Porta de l'Angel, 5.

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població..... D.P.....

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA, C/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel.

PREU LINIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

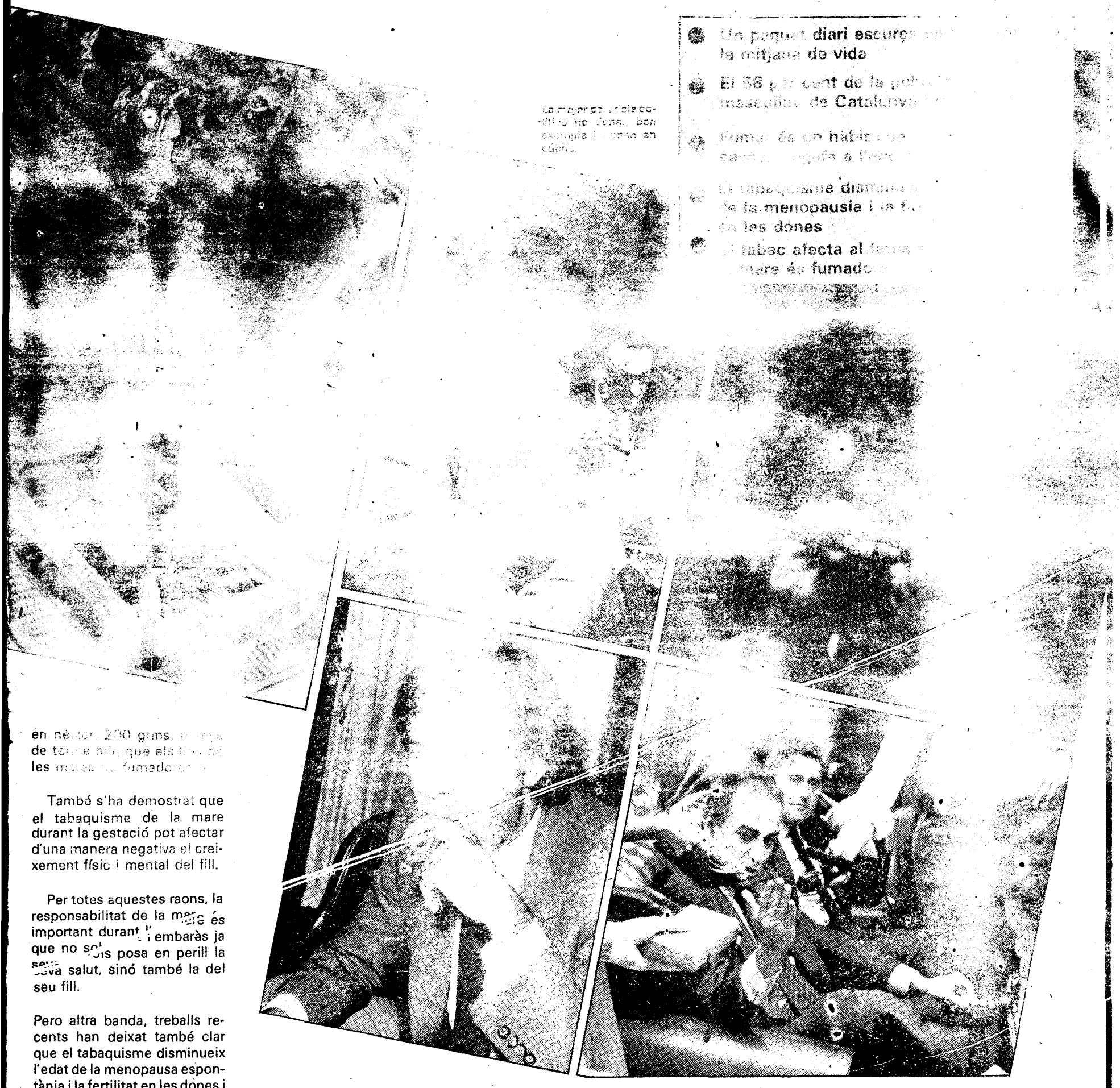
Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

MES

SETMANES

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

PLAGUES DE LA NOSTRA SOCIETAT



La majoria dels portadors no fuma, bon exemple i canvi en què.

- Un paquet diari escurça en la mitjana de vida
- El 58 per cent de la població masculina de Catalunya fuma
- Fumar és un hàbit que causa dependència a l'entorn
- El tabaquisme disminueix la menopausia i la fertilitat en les dones
- El tabac afecta al fetus i la mare és fumadora

en néixer, 200 grms. més de terne més que els fills de les mares no fumadores.

També s'ha demostrat que el tabaquisme de la mare durant la gestació pot afectar d'una manera negativa el creixement físic i mental del fill.

Per totes aquestes raons, la responsabilitat de la mare és important durant l'embaràs ja que no sols posa en perill la seva salut, sinó també la del seu fill.

Pero altra banda, treballs recents han deixat també clar que el tabaquisme disminueix l'edat de la menopausa espontània i la fertilitat en les dones i que hi ha una associació estadísticament significativa entre el consum de tabac durant l'embaràs i les taxes d'avortament espontani.

Estabilització en les vendes

Segons dades publicades recentment, les vendes de cigarretes a Espanya han passat de 28.436 milions d'unitats el 1957, a 71.001 milions l'any 1980. Pel que fa a Catalunya, durant el període 1973-1980, el consum de cigarretes per càpita s'ha estacionat.

En el llibre del Departament de Sanitat "Manual de Prevenció i Control del Tabaquisme" es diu que el tabac és un

hàbit extès perquè és una droga legal. Pot trobar-se arreu. S'ofereix a preu assequible i té un important suport publicitari.

Segons aquest treball, hi ha diferències prou significatives en la personalitat dels fumadors respecte als no fumadors, que sintèticament podrien significar una major tendència dels primers a la recerca d'excitació, necessitat de canvi, de variació o de noves sensacions, la susceptibilitat a la influència dels amics fumadors, l'anticipació a l'edat adulta, la curiositat, la rebel·lia a les regles imposades en la família o a l'escola, etc.

Tomàs Farró

Inconvenients immediats

Encara que siguem joves i faci pocs anys que fumem, el tabac és ben aviat el responsable de:

— La disminució general del nostre rendiment físic a l'hora de caminar, de córrer, de ballar, de nedar, de pujar escales, etc.

— L'acceleració del ritme cardíac. És a dir, el tabac obliga el nostre cor a treballar més de pressa.

— Una major freqüència de refredats i de gripes en els fumadors que no pas en els no fumadors.

— La desaparició dels sentits del gust i de l'olfacte.

— L'envelliment prematur de la pell del rostre.

— L'ennegritament de les dents i el mal alè.

— La disminució de la memòria i dels reflexos

quan treballem o quan conduïm un vehicle.

— La disminució de les nostres capacitats vitals en general.

Després d'anys de fumar, tots aquests trastorns es poden complicar i convertir en malalties cròniques o greus, com la bronquitis crònica, l'emfisema pulmonar, el càncer de pulmó, l'infart de miocardi, entre d'altres.

La publicitat intenta donar-nos una imatge totalment errònia del que és el tabac, en presentar-nos els fumadors com a gent sana, jove, amb plena capacitat vital, amb èxit en l'esport, amb facilitat per a les relacions socials i amb l'altra sexe; com a gent que, en definitiva, gaudirà de tots els plaers.

Madrid

150 aniversari de les Conferències de Sant Vicenç de Paül

Amb motiu de la celebració del 150 aniversari de la seva fundació, les Conferències de Sant Vicenç de Paül han manifestat el seu desig d'iniciar una nova etapa.

Nova etapa que, per a "Ozanam" —òrgan de les Conferències paulistes— porta amb ella mateixa un esforç de revisió per a veure "si realment estem sent conseqüents amb les intencions dels fundadors".

Ampliant això l'editorial comenta: "Veure què és allò que cada u de nosaltres donem a la societat: és una mica de temps que no sabem amb què emprar-lo, uns diners que no ens fan falta, uns consells fàcils... o pel contrari, ens comprometem seriosament oferint el nostre temps, privant-nos fins i tot de distraccions lícites per ajudar al necessitat, som com la vídua de l'evangelí que va donar fins i tot les nonedes que necessitava per a viure, ens incorporem als equips que treballen per a millorar la societat i col·laborem activament amb ells, no ens perdem en les discussions sinó que cerquem l'eficàcia i la rapidesa".

Sevilla

La JOC es revitalitza a Andalusia

Vuitanta joves reunits en tretze equips de base componen actualment el moviment de la Joventut Obrera Cristiana (JOC) a la diòcesi de Sevilla. Les edats d'aquests militants oscil·len entre els 16 i els 24 anys i els ambients són molt diversos.

La JOC de Sevilla realitza aquest curs la campanya acordada el mes d'octubre a la V Assemblea regional d'Andalusia.

Aquesta campanya parteix de la conclusió fonamental d'aquella assemblea: "Constatem en les nostres anàlisis de la joventut dos elements que la defineixen: els joves viuen en una profunda situació de passivitat i en una situació de soledat".

Per tant, la intenció d'aquesta campanya és combatre aquesta situació, oferint als joves valors alternatius: l'activitat davant la passivitat, la solidaritat i l'amor davant la soledat.

Els punts de partida per anar creant un procés de sortida d'aquesta situació van en aquestes línies: partir dels centres reals d'interès dels joves; partir de les estructures on es troben els joves (vocalies juvenils, aules de cultura, parròquies, centres esportius, clubs juvenils, etc.).

Els bisbes espanyols continuen reaccionant contra la despenalització de l'avortament

Ser valents en la defensa de la vida humana

Les reaccions dels bisbes espanyols continuen produint-se a tot el territori pel que fa al seu rebuig que pugui atemptar-se contra la vida humana en la mateixa sina materna. Apart del comunicat oficial de la Conferència Episcopal, el qual fou reproduït íntegrament per CATALUNYA CRISTIANA, les posicions personals dels diferents prelats ajuden a plantejar millor encara el tema adequadament. A continuació recollim unes quantes d'aquestes preses de posició.



Monsenyor Delicado:
"Hem de defensar la vida encara que ens diguin conservadors".

"Hem de ser valents a l'hora de defensar la vida humana en totes les seves situacions, encara que ens diguin conservadors", escriu l'arquebisbe de Valladolid en la seva última carta.

Monsenyor Delicado denuncia la tàctica que s'està seguint per a introduir la despenalització de l'avortament, afegint que el fet que el ser humà, ho és des de la seva concepció "no és un misteri de fe que necessita la revelació. És un fet real i observable independentment de les creences que es puguin tenir".

"Si partim del principi ètic de la inviolabilitat de la vida humana —comenta el Prelat— pel propi valor immanent que aquesta té, amb independència de les circumstàncies concretes que concorren en el subjecte vivent, hem de dir que quant a tal subjecte, s'ofereix no solament quan ha nascut, sinó també en el claustrer matern des del primer moment. No es tracta, doncs, de creences lliures, sinó del primer dels drets del ser humà: el dret a la vida, el fonamental, aquell sobre el qual s'assenten tots els altres".

Monsenyor Delicado assenyalava també que encara que una llei civil permeti un determinat comportament, no per això deixa de ser en realitat un homicidi, una violència contra un ser humà indefens i feble".

I acaba recordant les paraules del Papa a la Castellana de Madrid: "Mai es pot legitimar la mort d'un innocent. Es minaria el fonament mateix de la societat".



Monsenyor Cerviño:
"Molta gent demana orientació".

"Són nombroses les persones que recorren a aquest Bisbat demanant orientació moral davant la sorpresiva notícia de la prevista despenalització de l'avortament en determinats casos", ha dit el bisbe de Tuy-Vigo, monsenyor Cerviño.

"Una despenalització de l'avortament tal com ara es pretén —comenta el Prelat— seria una alteració greu de l'invulnerable respecte que s'ha de tenir a tota vida humana. Una societat en la qual el dret a la vida no està legalment protegit, és una societat intrínsecament amenaçada. En la majoria dels ciutadans s'originaria una greu desorientació, si per als legisladors la vida humana deixés de considerar-se com alguna cosa sagrada i inviolable. I res ja no podria impedir l'escalada en les aberracions morals amb despreci total de la vida de l'home (eliminació de sers anormals, anticipació de la mort dels vells que fan nosa). Ni els mateixos legisladors tindrien la força moral per a oposar-se als atemptats de tot signe contra aquest dret fonamental de la persona humana."

"Crec —acaba dient monsenyor Cerviño— que per a persones de consciència bona és suficientment diàfana la doctrina en defensa dels no nats. Sí, a la vida; no a l'avortament. Sí, al rearmament moral que necessita la societat espanyola; no, al desarmament al qual conduiria una llei pro-avortament. Hauria de ser aquest l'empenyorament dels qui regeixen la vida cívica d'aquest país. Haurem de sostenir-lo nosaltres, creients, amb una actitud obertament d'acord amb la nostra fe cristiana."

Campanya de mentalització a favor de la vida a Sevilla.

El director del Secretariat de Pastoral Matrimonial i Familiar de la diòcesi de Sevilla ha dirigit una circular als matrimonis

cristians i a les associacions familiars per a promoure una campanya a favor de la defensa de la vida i per a mentalitzar sobre el gravíssim mal moral de l'avortament:

"Ja coneixeu la campanya actual a favor de l'avortament, contra la qual es presenta amb responsabilitat clara i urgent fer una campanya a favor de la vida.

"Aquest Secretariat de Pastoral Familiar considera com a un dels seus objectius més importants el promoure i desvetllar la consciència cristiana per a participar en aquesta campanya. Quan altres criden a favor de l'avortament no podem romandre en silenci els qui creiem que la vida és el major obsequi de Déu.

"Proposem, per tant, que cada un dels matrimonis cristians, de forma individual, es dirigeixi amb una carta concebuda en aquests o semblants termes:

"Que la nostra família, tota ella reunida, amb tants fills volem manifestar la nostra oposició radical a la legislació que s'anuncia despenalitzat l'avortament en determinades circumstàncies."

"Creiem que el respecte a la vida humana no admet en aquest cas excepcions, i que en oposar-nos així, no solament ho fem com a testimoni de la nostra consciència cristiana, sinó també exercint el nostre dret de ciutadans que es respecti qualsevol vida humana, que és la base de tots els altres drets constitucionals."

"Així mateix, manifestem la nostra repulsa davant la utilització partidista i descarada que estan fent dels mitjans de comunicació de l'Estat en defensa de l'esmentada despenalització. El nostre amor per Espanya ens inclina a defensar com a dret fonamental el dret a la vida des del primer moment de la seva concepció."

"Aquesta carta podria dirigir-se indistintament al president de la Cambra de Diputats, al ministre de Sanitat, que sembla que és qui porta la veu cantant, o a un diputat representatiu de la província, si ens fiem d'ell.

"Indico expressament la conveniència que cadascú escrigui aquesta carta sobre paper amb capçalera pròpia, ja que un enviament col·lectiu o multicopiat no tindria l'eficàcia que presta la personalització del mateix."

Com pot veure's en el to de la circular, no es tracta d'una campanya política, sinó d'una presa de consciència moral. Per altra banda, altres accions similars enquadrades en la Coordinadora de Sevilla d'Associacions en Defensa de la Vida, proposen solucions positives perquè ningú no caigui mai en la temptació d'avortar.

Grècia

Els ortodoxos demanen un referèndum sobre el divorci

ATENES.— Unes dues mil persones, la majoria sacerdots ortodoxos, reclamen, en una petició adreçada fa uns dies al president Caramanlis, a fi que convoqui un referèndum per a resoldre la qüestió del divorci per consentiment mutu i el divorci "automàtic". Els signants inviten el president a no posar la seva signatura al text de la llei (votada recentment per tots els partits del Parlament). Aquesta llei sobre la igualtat dels sexes és, afirmen en la seva petició, "dinàmica" per a la família grega ortodoxa, ja que afecta profundament al dret a la vida familiar.

Ben acollida en els medis feministes i progressistes, aquesta llei és vivament criticada pels tradicionalistes que tenen la majoria a Grècia.

Holanda

Creixent esclavització de la droga

UTRECHT.— La Conferència Episcopal Catòlica d'Holanda en la seva carta pastoral de Quaresma d'aquest any lamenta la creixent "esclavització" dels homes per la droga i l'alcohol. Especialment el creixent augment del consum d'alcohol dona motius de "seriosa preocupació", escriuen els bisbes a la carta pastoral publicada recentment a Utrecht. "Cada bevedor proporciona com a mínim a 5 persones del seu voltant dolor i disgust", remarca l'Episcopat i demana per a la propera quaresma una "vida senzilla".

França

Dos milions de persones segueixen la missa dominical

La televisió, la primera parròquia de França

PARIS.— Cada diumenge al matí, de 10'30 a 12, la primera cadena de la televisió francesa difon una emissió titulada "El dia del Senyor", durant la qual es retransmet la missa en directe. És seguida per una multitud de telespectadors per molt diferents motius, i especialment per malalts i els aïllats que és pels qui en realitat s'inicià al 1949. Actualment el director d'aquesta emissió és el pare Pierre Abeberry dominic.

La missa televisada ha conegut diferents formes. En el seu inici ha estat enregistrada a l'estudi amb una petita comunitat. Passats quinze anys, cada diumenge se celebra en una comunitat cristiana diferent. Però, ¿com són escollides aquestes comunitats? "Ens informen sobre les comunitats vives, és a dir, aquelles que saben organitzar-se, preveres i laics en conjunt, per a promoure no solament una vida cultural sinó també d'ensenyament de la fe. Si el lloc en qüestió és bonic, si és una església romànica o una "reeixida" església moderna, molt millor, però no busquem sistemàticament els llocs de fama, les catedrals", declara el pare Abeberry.

L'etapa següent de la preparació de la missa consisteix a posar-nos en contacte amb el responsable de la comunitat, dialogant sobre el programa litúrgic, i finalment, la vetlla de l'emissió, el material tècnic és col·locat a lloc i els cants són repetits en comú. Però això no ha de tractar-se com un espectacle, ja que com explica el pare Abeberry, "el que nosaltres demanem a la comunitat que ens rep, és que ens doni la litúrgia que habitualment practica, i no voler-ho fer millor perquè la televisió és allí".

Es creu que al voltant de dos milions de telespectadors segueixen la missa televisada, i s'ha dit moltes vegades que ella és la



La missa per televisió: el seu resultat malgrat les controvèrsies de tipus teològic i litúrgic, no pot deixar indiferent a ningú.

primera parròquia de França. El pare Abeberry és dona una idea de la composició de l'auditori: "Hi ha tots aquells i aquelles que estan impedits d'acudir a la celebració d'una comunitat", es tracta dels malalts, els aïllats, les persones d'edat. Una altra categoria, "el nombre dels quals no és menyspreable", està formada pels qui, "essent animadors litúrgics, pensen captar idees per llur propi treball". I ha també, pensa el pare Abeberry tota una categoria de gent no practicant que miren la missa, potser per curiositat, així

com també pels qui es tracta d'un "ritus de substitució", que "els permet, per raons més o menys vàlides, dispensar-se d'anar a missa a la seva parròquia".

Motiu de controvèrsies...

La missa televisada ha estat motiu de controvèrsies doctrinals i teològiques. El pare Abeberry té un concepte molt precís d'aquesta qüestió. "La missa és el cim de la fe del cristià. És l'esdeveniment en el curs del qual es produeix el que hi ha de més alt en la vida del cristià, és a dir el reencontre sacramental entre Crist i el seu poble, i amb cadascú de nosaltres. Ara bé, la televisió posa aquest acte major del cristià a la vista d'un món absolutament indistint en una societat cada dia menys cristiana. Per aquesta raó molts es rebel·len en contra de la pràctica de la missa televisada".

Un altre punt de controvèrsia està unit a la mateixa naturalesa del mitjà que és la televisió: posa el problema de la participació. El pare Abeberry recorda que la missa "és un acte comunitari. És la comunió fraterna abans de comprendre junts el cos de Crist. Ara bé, és segur que això no es pot realitzar davant d'un aparell de televisió. La pantalla és efectivament, la pantalla. I hom pot demanar-se si no es tracta d'una pseudo-participació". Existeix una contradicció i, com subratlla el pare Abeberry, "cal constatar que l'existència de la missa a la televisió i l'ús que alguns en fan van en un sentit oposat". Tanmateix, aquests punts de controvèrsia no arriben a qüestionar l'existència de la missa televisada que en el transcurs dels anys ha esdevingut veritable institució, perquè, en definitiva, "els avantatges són més que els inconvenients".

Bèlgica

Micro-ordinador per a regular els naixements

BRUSEL·LES.— La Fundació internacional "Amor i veritat" ha presentat un nou mètode natural de regulació de la natalitat que respon a la vegada al test tèrmic i el mètode del doctor Billings.

Durant els últims vint anys, subratllen els responsables de la fundació, els progressos de la biologia i de la medicina particularment la medicina ginecològica, han permès un millor coneixement del cicle ovarial i han facilitat la comprensió dels senyals que qualsevol dona pot observar en el curs del desenvolupament d'aquest cicle. Un mètode natural de regulació de naixements se suporta precisament en l'observació d'aquests senyals, que permeten determinar amb seguretat els dies estèrils a l'inici del cicle, el període de màxima fecunditat abans de l'ovulació, així com el període d'esterilitat post ovulatori.

Així, si una parella no vol tenir un fill, haurà d'abstenir-se de relacions sexuals durant una vuitena de dies. Si contràriament desitja un fill, situarà les relacions en el moment en el qual la fertilitat de la dona és màxima. En cas de cicle llarg, d'enllatiment, de menopausa o de cicle ovarial particular, l'observació d'aquest nou mètode permet a la parella evitar un embaràs no desitjat, reduint el període d'abstenció momentània.

Al final de la conferència que va donar sobre aquest tema, el doctor Hauguel, director de la Fundació "Amor i veritat", va presentar el primer micro-ordinador de la fertilitat. Es tracta d'un captador tèrmic, associat a un microprocessador de memòria, que permet la interpretació còmoda i fiable dels mètodes naturals de domini de la fecunditat.

Una tara: treball infantil al Tercer Món

Javier M.ª Echenique escriu al diari Ya l'article següent:

"L'Obra de la Santa Infància és l'organisme catòlic per a l'ajut a les institucions infantils de les Missions, la majoria de les quals es troben al Tercer Món. Segons l'Oficina Internacional del països subdesenvolupats, es beneficiaren, l'any passat, de les aportacions econòmiques dels nens catòlics al fons de la Santa Infància que es distribueix equitativament a totes les Circumscripcions missioneres de l'Església.

Però l'Obra Missionera de la Infància també denuncia els escàndols de la injustícia social que afecten principalment la part més dèbil de la humanitat: els nens. Un dels escàndols més esgarriuosos i alarmants és el treball infantil al Tercer Món, segons l'Oficina Internacional del Treball, al Tercer Món treballen més de 75 milions de nens entre 8 i els 15 anys. Les condicions del treball infantil són nefandes: els nens suporten pesos excessius, inhalen gasos nocius, manegen productes químics verinosos, etc. etc.

Molts nens mexicans guanyen 50 cèntims al dia, quan el mínim legal és prop de 4 pesos. Hi ha

parees tailandeses que lloguen els fills als amos d'una factoria per 50 dòlars l'any. A Sud-Àfrica es lloguen nenes per al servei domèstic a famílies de la classe mitja, per 1'88 dòlars al mes. La societat antiesclavista de Londres estima que a l'Amèrica Llatina hi ha 40 milions de "nens del carrer", la majoria dels quals treballen com a enllustradors, rentacotxes, captaires o afanetes.

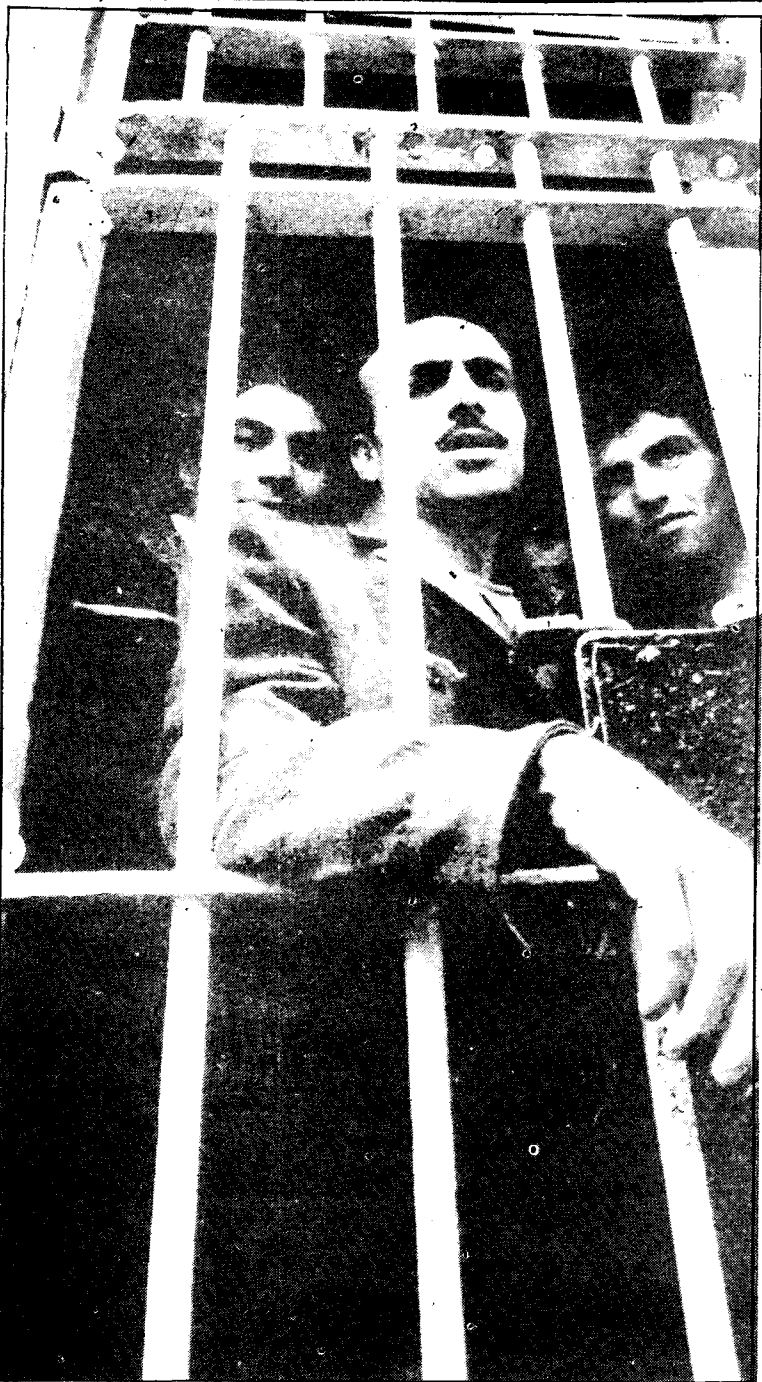
A l'Índia la llei prohibeix que cap nen de menys de 14 anys "treballi en una factoria o mina o treballi en cap ocupació perillosa". Malgrat tot, es calcula que els nens, entre els 5 i els 15 anys, que treballen al país, superen la xifra de 16 milions.

Un dels aspectes més repugnants del treball infantil al Tercer Món és la prostitució de nenes i nens. Aquesta plaga assoleix a Filipines, sobretot a Manila, cotes esgarriuosos. Constantment la policia fa enxampades de prostitutes d'11 i 12 anys; i als hospitals reben tractament de malalties venèries nenes de 9 anys. Es calcula que, al Brasil, hi ha més de 15.000 prostitutes menors d'edat. Els clients d'aquest nefand comerç són, a Filipines, principalment els turistes occidentals i japonesos.

Agències de turisme japoneses organitzen "sex-travel", o "viatges sexuals" que, en els seus serveis, inclouen una prostituta, moltes vegades infantil, durant tot l'itinerari.

Només 26 de les 150 nacions, membres de l'Oficina Internacional del Treball, han ratificat la Convenció de l'edat mínima laboral. La causa d'aquesta tragèdia, que s'estén per nombrosos països del Tercer Món, no és cap altra que la pobresa i la misèria. Aquestes nenes i aquest nens es prostitueixen perquè, si no treballen, no mengen. Al primer món, el treball infantil també assoleix cotes creixents; però en moltes ocasions els menors del primer món treballen, almenys parcialment, per a disposar de diners, per tal de comprar un cotxe, divertir-se o independitzar-se de les pròpies famílies. Així, A Estats Units, el 60 per cent dels menors d'edat, treballen parcialment; a Alemanya, només a Baviera s'han denunciat últimament 344 mil violacions de la llei sobre el treball infantil".

Javier M.ª Echenique



Els presos estan amuntegats.

És el Secretari de l'Associació Pro-Drets Humans a Espanya

Martín Pérez: "El sistema carcerari és inhumà"

A principis de l'any 1976, un grup de ciutadans fundà l'Associació Pro-Drets Humans amb la intenció de denunciar els abusos de la dictadura i lluitar per la defensa i divulgació dels drets humans.

Hem parlat amb el Secretari d'aquesta Associació, Martín Pérez, per a conèixer els plantejaments i els objectius d'aquesta entitat. "El treball que fem ara —ens comenta— passa per la consolidació dels drets humans, la defensa de tot grup que pateix persecució i la vigilància dels poders públics per tal que respectin els drets reconeguts a la Constitució."

L'Associació pretén, així mateix, aconseguir una major conscienciació ciutadana en el respecte i defensa de la democràcia, les llibertats i la solidaritat internacional. Segons que ens diu Martín Pérez, han donat sempre un suport absolut a tots els pobles del món que lluiten pel seu alliberament polític, econòmic i social.

Un dels temes en el qual el Secretari de l'Associació Pro-Drets Humans creu que s'ha avançat més en el respecte dels drets humans a Espanya,

tot i que encara tenen notícies que en alguns centres hi ha mals tractes i tortures.

"Sempre que hem sabut —afegeix— de casos de tortura ho hem denunciat al Ministeri de l'Interior i hem fet un comunicat."

Aquesta és una associació no-governamental, laica i independent, de funcionament democràtic, amb personalitat jurídica pròpia i sense cap pretensió de lucre. Subsisteix a través de les quotes dels socis que té a tot l'Estat. A través de la Comissió Internacional de Juristes, té un Estatut Consultiu a les Nacions Unides, el Consell d'Europa i la UNESCO. El Comitè d'Honor el formen, entre d'altres, personalitats rellevants, Albert Iñesta, José Luis López Aranguren, Joan Miró, Antoni Tàpies, Joaquín Ruiz Giménez, etc.

Martín Pérez afirma que una de les principals preocupacions de l'Associació és la situació en la qual es troben moltes presons espanyoles. —"Hi

ha —assenyala— una manca de mitjans, amuntegament, a tots els centres penitenciaris. El sistema carcelari és inhumà. Hi ha molta misèria i porqueria. El Govern és conscient d'aquesta situació. Confiam que trobi aviat solucions".

En parlar del fenomen del terrorisme, indica que és la més greu violació dels drets humans, perquè atempta contra un dret bàsic de tots, com és el de la vida, sense el qual els altres no tenen contingut. A més, creu que és causa de legislacions restrictives de la llibertat.

L'Associació fa quatre anys que treballa també en un tema del qual n'han parlat recentment els mitjans de comunicació: el cas dels desapareguts d'Argentina. Han fet diverses gestions al Ministeri d'Assumptes Exteriors, a partir de les quals es creà una comissió al Senat per a investigar sobre aquest afer.

T.P.

MÚSICA PER A TOTHOM CURS MUSICAL

organitzat per la
UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

i
l'ORQUESTRA JOVENTUT PERCUSSIONISTA
DE CATALUNYA
de l'Orfeó Laudate

Vetllades d'orientació i estudi, per als
diversos nivells de cultura musical
10 sessions

Dates: Tots els dilluns, de les 20 a les 21 h.
Des del dia 7 de març fins el 16 de maig
del 1983, llevat del dia 4 d'abril (Pasqua).

Informació-inscripció:

AMICS DE LA UNIVERSITAT CATALANA
D'ESTIU. Ptge de la Mercè, 3, 1.º 2.ª B.
Tel. 254 56 98 i a l'ORQUESTRA
JOVENTUT PERCUSSIONISTA
DE CATALUNYA, (Orfeó Laudate),
C/. Enric Granados, 135, 2.º 2.ª.
Tel. 218 25 85.

La tremenda llicó de les estadístiques

Els dilluns o dimarts de cada setmana, apareix una notícia als diaris, comunicant les dades estadístiques que dona a conèixer la Direcció General de Tràfic. Un nombre elevat de persones ha perdut la vida en accidents de carretera del cap de setmana o ha quedat ferit amb més o menys gravetat.

Les estadístiques no decreixen, ans al contrari. Els cotxes, cada vegada més potents, més ràpids, constitueixen un motiu més perquè molts usuaris emprenguin llurs viatges, desafiant el Codi i corrent imprudents, com si es tractés d'una aventura.

Tampoc no es tenen en compte, en la mesura convenient, les conseqüències d'una meteorologia complicada i molts conductors es llancen a la carretera sense demanar prèviament i, d'una manera especial, als mesos d'hivern, si està afectada per la neu o el gel, que gairebé sempre és molt pitjor.

També podem constatar que molts automobilistes no paren esment a les revisions periòdiques que s'han d'efectuar i les que fan referència a la pressió dels pneumàtics, al seu bon estat, al líquid de fre i a totes aquestes comprovacions elementals que aconsella el bon seny.

També preocupa als sociòlegs la manera de procedir de tants conductors, que estant asseguts davant del volant, reaccionen de mode molt diferent al que fóra normal en tota persona culta i ben educada.

Les reaccions més pelegres es produeixen, sense nosaltres entendre'n el perquè. Els exabruptes, davant l'actitud dels altres, salten inesperadament i, sovint, no tan sols amb inoportunitat, sinó, també, amb grogueria.

I mentrestant, els accidents se succeeixen i el nombre de morts i de ferits és cada

vegada més gran. Per què actuar d'aquesta manera? Per què, davant d'una màquina cada cop més poderosa i ràpida, no adoptem una postura més convenient?

Actituds més responsables

No serveix per a res que el Codi ens marqui una línia; que la Guàrdia de Tràfic vigili les nostres carreteres que Obres Públiques senyalitzi convenientment les nostres vies de comunicació, que millori el paviment, que anul·li els revolts perillosos, si no millorem la nostra conducta cívica, si no respectem més els senyals, les limitacions de velocitat; si, en definitiva, no pensem una mica més, com és la nostra obligació, en les vides que ens són alienes: en les que comparteixen el nostre automòbil, en les que viatgen en un altre cotxe, en els vianants que creuen, potser indegudament, però que són persones que mereixen la nostra atenció i respecte.

Sovint parlem de solidaritat, del bé comú, dels respecte als altres i ho fem des de la tribuna pública, des dels Mitjans de Comunicació, en les nostres reunions d'estudi i treball, en les nostres conferències i, de sobte, asseguts davant del volant, oblidem tot el què hem dit i ens convertim en uns éssers distints. Oblidem el que hem dit o ens han manifestat, el què era norma de conducta. Ometem les obligacions i menyspreem aquells que ens avancen o que circulen temeràriament en un sentit o altre.

I en la major part dels casos paguen justos per pecadors. El més innocent és víctima de la temeritat aliena.

El món necessita més amor, més solidaritat, més humanisme.

Joan Viñas

Digues-me l'edat que tens i et diré com ets

Es una mica perillós fer una tipologia que vulgui incloure tal o qual grup en una imatge fixa. En parlar de valors, l'exercici és difícil.

Les persones es poden classificar de

formes molt diverses, en grups més o menys heterogenis. Es poden delimitar grups per les idees polítiques, la manera de viure o per edats. Aquesta és l'opció que nosaltres escollim. La pretensió no és

la de donar cap sentència. Es tracta simplement de recollir unes observacions generals que poden ser vàlides en la majoria dels casos. És un exercici d'aproximació.



Per als joves de 15-20 anys, l'amistat és un valor molt important.

Els 15-20 anys: L'època de les amistats

Els joves d'aquesta edat atorguen un valor molt particular a l'amistat. Es l'edat en què es desvetlla l'afectivitat i comencen a aparèixer els sentiments amorosos. Es tenen amics, relacions personals fora del medi familiar. Apareix el desig d'independència i de llibertat que no sempre es pot satisfer a causa de la dependència econòmica amb els pares. Moltes vegades, en aquesta edat, se subratlla d'una manera especial la importància del valor "diner" pel que simbolitza d'independència a la qual s'aspira.



Entre els 21-24 anys, l'amor i la sexualitat són considerats referències molt importants.

Els 21-24 anys: L'amor que tempta

Aquests joves adults afirmen amb convicció els valors que, per al conjunt de la societat, són referències segures: independència i llibertat, amistat, família, fidelitat. L'amor i la sexualitat són considerats per als joves de 21 i 24 anys com a referències importants. Quant a la moral, cadascú té tendència a establir la seva pròpia escala de valors a partir de les experiències personals.

En aquesta edat no es tenen encara massa en compte les referències o pautes morals que són comunes a tota la societat i que s'imposen de l'exterior.

Els 25-34 anys: El moment de la família.



Els 25-34 anys: Hola família!

Després de l'amistat i el descobriment de la sexualitat, arriba l'edat en què es formen les parelles i els infants vénen al món. No és sorprenent que als 25-34 anys el valor família sigui considerat com el més important.

En aquesta edat s'afirmen també com a molt importants l'amor i la sexualitat. Grup frontissa, rebutja, encara que amb menys força que l'anterior, molts dels valors del patriotisme i la religió.



Els 35-49 anys: L'hora de trepitjar la realitat.

Els 35-49 anys: L'edat de la raó

És el moment en què les opinions coincideixen més amb els valors acceptats per la societat, perquè ja no es fan volar coloms i es trepitja la realitat.

La persona és al centre de la seva vida. La família, l'amistat, la fidelitat, la independència i la llibertat són els valors primordials en l'escala de valors. L'amor i la sexualitat són encara valors importants, però amb més ponderació que en els grups anteriors. La religió i el patriotisme ja no són valors bandejats com a èpoques anteriors.

Altrament n'apareixen d'altres amb força com el treball, l'honor, el deure, el sacrifici i la solidaritat.



Els 51-65: L'època de la maduresa.

Els 51-65 anys: Maduresa i records de joventut

La família, la independència, la llibertat, l'amistat, la fidelitat i la solidaritat són els valors més importants per aquest grup.

El treball, els diners, i la promoció social no són pas tan considerats com en els grups anteriors. És una generació que arriba a la fi de la seva vida professional.

On s'ha de buscar l'originalitat d'aquest grup? En el fet que l'amor i la sexualitat, encara presents a les referències dels grups anteriors, aquí desapareixen ja com a valors essencials.

El grup es reafirma en el sentit del deure, el patriotisme, el sacrifici i l'honor.

Més de 65 anys: Enrera queden les passions.



Més de 65 anys: Adhesió als valors religiosos i patriòtics

Si els joves de 15-24 anys són els més reservats a l'hora de manifestar un ordre preferencial de valors, les persones de més de 65 anys són tot el contrari.

Als termes on molts ciutadans s'adhereixen amb prudència, aquest grup ho fa amb entusiasme i convicció. Parlem amb entusiasme dels valors patriòtics (algunes d'aquestes persones han conegut dues guerres mundials!) i dels religiosos. D'altra banda, es pronuncien amb molt poca convicció sobre valors com els diners, l'amor i la sexualitat. I és que amb l'edat passen les passions!

La maternitat "socialitzada"

Li ho vaig sentir dir a la professora Isabel Celma, psicòloga, en una de les seves xerrades informatives sobre la dona: "la convivència social futura no hauria de girar més entorn de la productivitat sinó entorn de la maternitat". En llegir-ho vaig quedar perplex, com probablement, hi haurien quedat vostès. I més encara perquè la seva afirmació no venia ni precedida ni seguida de cap exemple aclaratori.

És cert que la incorporació d'un nou ésser a la societat té, per ella mateixa, repercussions en l'augment de la població privada o nacional; això és indubtable, però d'aquí a que tot giri entorn de la maternitat...

I malgrat tot, com que generalment la perplexitat dona pas a la inquietud i aquesta s'obre pas, moltes vegades, cap a la claredat, potser no trigarem o no hauriem de trigar gaire en donar la raó a aquella bona "prospectora".

La nostra societat, i dintre d'ella l'organització laboral, agrava en la dona les dificultats ja prou serioses que comporta la decisió de tenir un fill. Si el vol educar dedicant-li tot el temps convenient, la dona ha de renunciar —a partir dels tres mesos següents al part— al seu lloc de treball. Però si no vol que es produeixi el daltabaix en l'economia familiar que comporta deixar el seu quefer laboral, aleshores ha de renunciar a educar personalment al seu fill i a posar-lo en mans d'institucions suposadament especialitzades. Aquí no ens estendrem en la descripció dels avantatges i dels desa-

vantatges que aquests centres tenen per als infants i, fins i tot, per a l'economia familiar però sí que subratllarem el dret per a no desatendre l'atenció personal que els pares han pensat i volen per al seu fill.

En el nostre país s'han donat algunes passes que podriem qualificar de progrés respecte a aquesta de la dona-mare. Existeixen convenis laborals en que la dona veu reconegut el seu dret a compaginar la seva tasca professional amb la tasca educacional dels seus fills: pot treballar mitja jornada laboral —amb la corresponent disminució proporcional econòmica— fins que el petit compleixi els sis anys d'edat. I, de vegades, també es veu reconeguda la possibilitat d'elecció, que sigui el pare o la mare, el qui abandoni el seu lloc de treball per donar, en un espai de temps convingut, el "biberó" o tenir cura del fill en altres aspectes.

Però aquests avenços no passen de ser "analgèsics" puntuals per a una malura social de majors proporcions. La dona segueix estant dividida a l'hora de compaginar el seu "jo-social" amb el seu "jo-mare".

Fa temps va sortir publicat en alguns diaris (YA, 8-8-81; El Correo Catalán, 8-8-81; El Periódico 21-11-81) el comentari d'una notícia que, sens dubte, podria ajudar seriosament a recomposar el nostre distorsionat cos social. Es tracta del que s'ha anomenat el "2x1" (dues persones que comparteixin un mateix lloc de treball).



Els pares haurien de poder compaginar la seva tasca professional amb la seva tasca educacional.

Ambdues treballen, mig dia, mitja setmana, mig mes, etc. tot compartint el sou i mantenint les mateixes prestacions degu-

des de treball. Tampoc no ens estendrem en referir detalladament el contingut d'aquesta formulació laboral que mica en

mica es va imposant en molts països. Però sí que apuntarem el convenciment que l'extensió d'aquesta fórmula i la seva acceptació corrent en la contractació laboral, permetria un gran avenç en el reconeixement efectiu dels drets de la dona.

La parella podria, així, mantenir els seus llocs de treball i un nivell econòmic suficient i, alhora, exercir les seves responsabilitats de pares. Per si fossin pocs els avantatges derivats d'aquesta fórmula, apuntem el que suposaria per a la dona en particular disposar de més temps lliure per cobrir d'altres necessitats socials o culturals a les quals tan sovint, per les seves tasques de mare, ha de renunciar.

S'ha dit també que en la mesura que la societat aculli responsablement i amb goig els fills que neixen per educar-los sociabilitzar-los degudament, la paternitat dels fills deixa de ser del tot exclusiva dels pares per ser una paternitat compartida i socialitzada.

En conseqüència, hauríem d'anar encara més enllà i aconseguir que els drets de la donamare i dels pares en general, quedin completats gràcies a que la maternitat sigui també una responsabilitat de les esferes laborals i polítiques de la societat en perfecta coordinació amb les parelles. Potser, aleshores, la nostra perplexitat ja s'haurà transformat en inquietud constructiva i entendrem, com la nostra conferenciant, que la maternitat també ha de ser social.

Cesc Romero

En passar l'altre dia per Cervera, camí de casa meua, ja entrada la nit, el meu 4L em va jugar una mala passada: va quedar de cop immobilitzat.

Per altra banda, a la butxaca de l'americana s'escaigué que portava la cartera més pansida que el bot de vi de Cal Flac, amb una misèria de diners dins.

Anar a demanar ajuda a un garatge en aquelles hores era tant com somniar despert. S'escaigué que passava un home pel carrer i li vaig explicar el que em passava a mi. L'home em donà la solució: "Aneu a la Casa de la Caritat que allí hi ha l'Alberg per a transeünts i ningú us cobrarà ni cinc cèntims".

M'explicà que després de parlar-ne durant molt de temps Càritas de Cervera va posar al servei de les persones necessitades aquest lloc d'allotjament. Però afegí que "hom voldria que fos quelcom més que un refugi per a passar-hi la nit: una oportunitat d'acollida fraterna i comprensiva de tota persona de pas que es troba amb problemes. Un alberg per a transeünts... on els dos esposos de Natxaret s'haurien pogut acollir aquella nit de neu".

Afortunadament, en un bar vaig trobar una ànima compassiva i "mecànica" com cap més n'havia trobat mai, que em posà, gratuïtament, el vehicle en marxa, podent continuar el viatge com si res no hagués passat.

Pel camí, però, vaig pensar molt en aquell alberg cerverí. Un exemple digne d'imitació, a fe. Vaig considerar que tal vegada, d'anar-hi a picar la porta, m'haurien pres per un barrut o potser un mendicant. I entre les ombres corredisses de la carretera vaig recordar un film d'època esgarriat, dels temps medievals en que, a Europa els prínceps i les municipalitats organitzaren una veritable caça dels mendicants, però sense resultats durables. Era molt difícil de fer la tria entre els veritables indigents, tan nombrosos a les èpoques de guerra i de fam, i els explotadors i simuladors, que, en moltes ocasions, no reculaven davant del pillatge i l'assassinat. Els decrets de proscripció contra els mendicants estrangers, el seu retorn al propi país, la interdicció de menjar feta als infants i als adults que captaven en grups, la prohibició adreçada als taverners d'admetre per més d'una nit els vagabunds: totes aquestes mesures, i altres encara, quedaven sense efecte: els particulars, sobretot els que vivien en desolat, temien les represàlies o bé

es posaven secretament de part dels miseriosos perseguits per la força pública. Per tot arreu l'Estat posà en moviment la força pública per perseguir els vagabunds. Les penalitats imposades comprenien penes corporals infamants: la picota, cap rapat, cops de fuet; per als reincidents: mutilació successiva de les orelles, impressió d'una "M" amb ferro roent al braç. S'hi afegien la reclusió, la condemna a les galeres, l'internament temporal o la deportació a les colònies.

Ara, passat l'espant, m'intriga una cosa: m'innova un meu company que durant el mes d'octubre prop-passat s'han fet a tots els arxiprestats del bisbat de Solsona diverses reunions convocades pel Consell Diocesà d'Economia. Es tractava de parlar de l'Ajuda a l'Església com a camí coherent amb la seva missió; de presentar la Diada Germanor-Ajuda a l'Església del dia 28 de novembre, i els comptes del bisbat de l'any 1981...

Sens dubte (com deia un dia un mossèn) "les pedres són importants, però ho són infinita-

ment més els fidels cristians, carreus del temple espiritual que és Crist, segons la doctrina de sant Pere".

Però jo dic que m'intriga la notícia davant d'aquest interrogant que llenço a l'aire: ¿Ja és ben oportuna l'ocasió? ¿Hi pensa el Consell Diocesà d'Economia que hem sofert una riuada desesperant (unida a un no menys desesperant atur) precisament ara, de poc?

Ho pregunto amb la major bona fe i ho faig perquè jo entenc que —donades les circumstàncies— no es pot passar la bacina si, a canvi, no hi ha, a la recíproca, una ben organitzada contrapartida de caritat eclesial "made in Cervera" (per donar una pauta no allunyant-nos dels límits de la diòcesi solsonina).

Al nostre Berguedà, almenys, la reciprocitat no la veig gaire per enlloc...

Per la qual cosa, abans que es decideixin a col·lectar seriosament, jo aconsellaria als clergues que prenguessin exemple d'aquell mossèn de Manresa que pels anys 36 corria pels carrers

en ple hivern sense samarreta ni calçotets per haver-los entregat a un pobre desgraciat, i que de passada repassessin una miqueta les directrius del Concili Tridentí. Els aconsellaria que recordessin bé que els decrets de reforma d'aquest Concili recorden als bisbes i ajudants seus llur funció tradicional i inalienable de pares dels pobres i dels dissortats. Pertoca als bisbes i companyia de vetllar per l'execució de les pïes fundacions, de visitar els hospitals, els monts de pietat i altres institucions de beneficència i d'exigir l'estat de comptes anual de la seva administració. Els asils esdevinguts ineptes per a llur primera destinació no podran ser afectats a un altre úsatge piados si no és per decisió de l'Ordinari, assistit per dos membres del seu capítol. Recordar-los bé que el concili insisteix sobre el deure d'hospitalitat que va annex, en una mesura proporcionada als rèdits, a tot benefici eclesial.

Per acabar amb certs abusos, en endavant serà incumbència dels bisbes de proclamar les indulgències concedides a les obres pïes... i de fer recollir els donatius dels fidels.

Es clar que això de les indulgències (com la borsa) per dissort avui es cotitza pobrament.

Josep Picas i Pons

"Caritas Christi urget nos"



moda

KUNY, presentà els seus models d'esquí

La presència de la neu a les nostres estacions hivernals, ve precedida des de fa uns quants anys, per la gran afluència de gent que busca l'evasió a través de l'esport blanc.

Kuny, la coneguda i acreditada firma especialitzada en peces d'esquí, llança, temporada rera temporada, la seva completíssima col·lecció íntegrament dedicada a aquest tipus de peces, que l'han situat al primer lloc dins el propi sector pel seu bon gust en la combinació del disseny juntament amb la barreja de gèneres i colors, convertint aquestes peces en imprescindibles i desitjables.

Són models elegants, confortables, lleugers, d'elaboració molt personal, que en aquesta darrera col·lecció es presenten a base de molt blanc, amb una gran varietat de tons "apastelats", buscant sempre efectes de color o coordinats contrastants.

Com a peça ideal per a la pràctica de l'esquí, es veieren moltes "granotes", realitzades en gèneres llisos o enconxats, teixits que també s'han utilitzat en la confecció de jaquetes tipus anorak i armilles casi sempre reversibles, molt pràctiques i funcionals, a base de combinar colors llisos o amb petits estampats.

Els cotons impermeabilitzats i el nylon ciré, continuen essent els teixits més escollits a l'hora de realitzar aquest tipus de peces, que moltes vegades, es presenten a base de superposicions, ornaments amb franges, butxaques i cremalleres.

El capítol d'accessoris, sempre coordinats, ve marcat per una notable presència de grans bosses, gorres d'estils diversos i, sobretot, per moltes "manoples" sempre fent conjunt amb les peces base d'esquí.

M.ª José Ejarque

música

Premi

Emili

Pujol 1982

d'investigació

musical

La Diputació de Lleida convoca el "Premi Emili Pujol 1982" en homenatge al musicòlog lleidatà Emili Pujol i Vilarrubí.

Aquest premi és instituït per tal de fomentar els estudis musicològics a les terres de Lleida, camp en el qual l'insigne compositor i intèrpret acredità la seva capacitat investigadora i d'adaptació.

S'ofereix un premi únic de cent mil pessetes al millor treball en el camp de la musicologia sobre temes lleidatans (història, biografia, tradicions orals, estètica sociològica musical, tècnica, transcripcions de música polifònica o instrumental, etc.) a les comarques lleidatanes.

Per a obtenir les bases cal adreçar-se a: Secretaria General de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (Serveis de Cultura de la Diputació), Pl. de la Catedral, s/n.º, Lleida, telèfon 26 90 49. L'admissió de treballs es tancarà el dia trenta de setembre de 1983.

la sardana i la dansa



El sardanisme lleidatà està de dol

El dia 25 de gener va morir a Lleida el mestre Francesc Safont i Culleré, fundador de la cobla La Principal de Lleida.

Nat a la vila de la Floresta, a la comarca lleidatana de les Garrigues, el dia 28 de juny de 1902, Francesc Safont va anar a residir a Lleida a l'edat de 7 anys i ja la seva vinculació a la ciutat del Segre es va mantenir gairebé sense cap interrupció. Tanmateix, fou a Girona, durant el servei militar, on va aprendre a tocar el flabiol i de retorn a la Terra Ferma va fundar la cobla La Principal de Lleida. Els estudis d'harmonia els va realitzar amb el mestre Agustí Cohí-Grau. De la ploma de Francesc Safont han sorgit un bon nombre de composicions pel repertori sardanista, ja que en el món de la nostra dansa és on el mestre Safont s'hi trobava més identificat i on gaudia d'una gran simpatia.

Una impressionant manifestació de dol, encapçalada per l'Alcalde de Lleida, va tenir lloc a la capital del Segrià el dia 27 de gener, tot demostrant els sentiments de pesar de tots aquells que el van conèixer i admirar.

Noves cobles

El dissabte, 19 de febrer, la plaça Major de Banyoles —escenari sardanista com n'hi ha pocs (on cada any tenen lloc les ballades de la Festa de Sant Martí)— visqué el debut d'una nova cobla: La Principal de Banyoles. Aquesta nova formació, hereva d'una altra que ja havia existit amb el mateix nom, va fer una presentació prèvia a Olot, a finals de l'any passat, durant una de les trobades preparatòries de la temporada d'aplecs i ara, amb el patrocini del Foment de la Sardana de Banyoles es presentarà davant de tot el públic sardanista.

Curserts

L'activitat ben remarcable que, en aquest sentit i en l'apartat de desenvolupament i divulgació, porta a terme l'entitat "Amics

de la Sardana" de Cornellà, amb una massiva acció de divulgació de la nostra dansa a diferents centres escolars de l'esmentada ciutat. El mateix grup ha iniciat l'ensenyament gratuït de sardanes a infants majors de 7 anys, joves i especialment adults, a través de sengles curssets que porta a terme cada dimarts, a les sis de la tarda, a l'Associació de Veïns "La Miranda", al Passatge Lleopard núm. 25, cada dimecres, a les 8 del vespre, a l'Orfeó Catalònia, al carrer de Torres i Bages núm. 104, de Cornellà.

Sardanistes veterans

A la vila d'Alguair, a la comarca del Segrià, per iniciativa del grup Sardanista del C.E. Huracans, de Lleida, amb la col·laboració de l'Esbart Alguairenc, se celebrarà la Festa itinerant que cada any aplega els sardanistes veterans de les Terres Lleidatanes. Aquesta Festa arriba a la seva vuitena edició després que Lleida, Balaguer, Les Borges Blanques, Artesa de Lleida, Alcoletge, Bellpuig i Alpicat hagin viscut les anteriors trobades i serven encara el record emotiu d'unides diades d'autèntica confraternitat sardanista.

Els actes previstos per a la Festa d'enguany es portaran a terme els dies 5 i 6 de març, destacant el Pregó del Retrobament, que estarà a càrrec de l'escriptor Josep Miracle, així com les intervencions musicals de la cobla Girona i el dinar de germanor, pel qual hom prega de fer les inscripcions anticipadament tot adreçant-se a l'Esbart Alguairenc. Cal remarcar que les Festes Retrobament dels Sardanistes Veterans de les Terres Lleidatanes són obertes a tothom i que tots els interessats hi poden participar lliurement i plenament.

Josep Ventura

L'Agrupació Mútua també empara els nostres fills.

Les prestacions de Cirurgia Infantil i Orfenesa en són un bon exemple.

I als 16 anys poden ingressar com a socis amb tots els drets.

81 anys d'existència i 230.000 associats són les millors referències que oferim als qui encara no ens coneixen.

Tots podeu entrar-hi: homes i dones dels 16 anys complerts als 40 per complir.

Informeu-vos-en sense compromís.



AGRUPACIÓ MÚTUA
DEL COMERC I DE LA INDÚSTRIA

Granvia de les Corts Catalanes, 621 - Telèfons 318 18 00 - 318 40 50 - Barcelona-10

Tothom ajuda tothom.

Teatre

400 escoles rebran teatre en català

Quatre-centes escoles públiques i municipals de Catalunya participaran durant aquest curs de la campanya que les conselleries d'Ensenyança i Cultura de la Generalitat, que porta espectacles d'animació i teatre als centres escolars. Aquestes activitats estan emmarcades dins de la campanya "Català a l'escola".

La campanya s'ampliarà aquest curs a les quatre capitals catalanes i a altres localitats del cinturó barcelonès. La directora general de Política Lingüística, Aina Moll i altres càrrecs de la Conselleria

d'Ensenyança, explicaren que aquesta campanya és dirigida especialment a escoles on l'entorn lingüístic no és excessivament favorable a la recuperació de l'ús de la llengua catalana.

Així, les primeres localitats les escoles de les quals acolliran aquestes experiències són l'Hospitalet de Llobregat, Terrassa i Sabadell. En les escoles públiques d'aquestes ciutats se celebraran espectacles de teatre, putxinellis, etc. Prèviament, professors i alumnes participaran en la representació i muntatge dels espectacles.

crònica casteller

Avui lèxic casteller

En aquestes dates, es pot dir que el món casteller, malgrat les actuacions celebrades fins ara, encara està quelcom adormit. Assemblees i preparacions cara aquesta temporada, és el plat fort de gairebé totes les colles. Però evidentment fins que no ens deixi aquest fred l'acumulació de notícies i de fets castellers no seran molts. Com que és possible que molts de vosaltres, que cada setmana llegiu aquest petit espai casteller, no entengueu prou bé quan parlem de quatre, tres, torres, pilars de..., cap de colla, etc., aprofitant aquest perentès d'espera de la plena temporada 83 per tal que aquesta tradició arribi fins aquell que no està massa lligat al món casteller, donarem avui un breu repàs al nodrit lèxic casteller.

Cap de Colla: és l'home escollit per dirigir la colla.

Cinc de...: castell que té cinc homes a cada pis, en dos agrupaments; un tres i un dos, afegits al rengle de tres.

Quatre de...: nom que rep el castell que té quatre homes a la base i als diferents pisos.

Tres de...: castell que té tres homes a la base i als diversos pisos.

Dos o Torre de...: castell que té dos homes a la base i als diversos pisos.

Pilar...: construcció castellera en la qual cada pis és format per un sol home.

Castell net: castell que es fa sense pinya; els baixos l'aguanten sense ajut de ningú.

Pinya: conjunt d'individus que formen globalment el primer pis del castell.

Castell aixecat per sota: és el que es basteix a l'inrevés,

aixecant-lo a pols a força de braços.

Agulla al mig: pilar que s'aixeca dins d'un castell de quatre homes de base.

Carregat: és l'acte d'aixecar-lo; un castell es considera carregat quan l'enxaneta el corona i aixeca la mà fent l'aleta.

Llenya: caiguda del castell.

Eloi Roca

AVORTAMENT, MAI!

Conferència per l'advocat

Manuel Thió i Rodés

Dijous, 10 de març, 7,30 tarda

al Col·legi d'Advocats. C/. Mallorca, 283.

Cinema

Augmenta l'exhibició de films en català

Per primera vegada, es projecten a Barcelona simultàniament un total de 8 llargmetratges en català, 3 de producció estrangera i 5 de catalana, segons informa el Departament de Cultura de la Generalitat.

L'esmentat Departament assenyalava també que s'ha observat últimament un augment de la producció cinematogràfica en català, ja que mentre al 1981 es presentaren 14 llargmetratges i 17 curtmetratges,

al concurs d'ajudes que convoca aquest Departament per a les pel·lícules realitzades a Catalunya, al 1982 es presentaren 25 llargmetratges i 21 pel·lícules de poca duració.

Aquesta progressió, diuen, sembla que aquest any augmentarà, ja que s'ha aconseguit la normalització del "Noticiari de Catalunya", noticiari produït per l'Institut Català de Cinematografia, que es projecta en nombrosos cinemes catalans.

costums i tradicions

La Passió segons el poble (1)



S'ha criticat sovint la gent que va a qualsevol de les poblacions catalanes on es representa la Passió. Diuen, els crítics, que l'anar-hi és un pretext per a fer una excursió i un bon dinar. I que Cervera, Olesa, Esparreguera, Ulldecona, etc., fomenten més el turisme que la devoció.

Sobre això hi hauria molt a dir. La fe no està renyida amb la subsistència. Si haguessim de mirar tan prim, la gent que va a Montserrat o a d'altres santuaris per devoció, s'hauria de quedar sense dinar, tant si ho fa a l'aire lliure, com en un restaurant.

Que la Quaresma és temps de penitència i de juny? Certament, però l'Església té senyalats uns dies i uns límits i no exigeix arribar més enllà d'on pugui perillar la salut humana.

Els crítics diuen, també, que "abans" —abans de quan?— això no passava. Mireu per on, doncs, Joan Amades no opinava així i tenia raons, em penso, prou fonamentades per a explicar-ho.

"En diverses poblacions importants —escrigué—, en els hospitals es feien representacions del Drama Sagrat de la Passió, que tenien lloc tots els diumenges i dies de festa de la Quaresma a les sales i als locals més espaiosos d'aquells establiments. La representació constava de dues parts: la Presa i el Tabor, que tenien lloc, la primera al matí, i l'altra a la tarda. També s'havia representant al temple i probablement a la plaça. S'empraven dos textos tradicionals diferents, procedents de les ciutats de Manresa i de Vic. Més ençà les represen-

tacions es feien en petits teatres i l'espectacle conservava tot el regust d'ingenua espontaneïtat de quan encara es feia al temple o al carrer. L'assistència recordava quelcom les anades als aplecs."

Aquí volia arribar. "La gent hi acudia des de molt lluny amb carros o en llargues caravanes a peu, es feien el menjar als camps dels afores de la població, cuit a les tres pedretes. Hi havia rostidors que per cinc cèntims rostien carn o botifarra a la llosa servint-se d'una llosa de pedra roent de foc, damunt la qual tiraven la carn o la botifarra embolicada amb fulles de col perquè no s'embrutés de cendra. També la coïen en graelles de clau o de roda que clavaven a terra i feien giravoltar damunt les brases."

Penso que el text reproduït és prou eloqüent. Si ara els fondistes, hostalers o restauradors han cregut que era una llàstima deixar passar una bona ocasió per a guanyar diners, alhora que facilitaven els espectadors de la Passió les molèsties de menjar al camp, a vegades amb mal temps i sempre amb formigues i altres animallets, han fet molt bé.

Pel que fa a dir que tals expressions vagin en contra de la fe i la devoció, ja és una altra cançó. Cadascú sap, en consciència, si les representacions el mouen a la pietat o el deixen indiferent. Allò important és que la tradició continuï.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

No és igual cama que llit (1)

Hi ha una sèrie de mots que són iguals o molt semblants, morfològicament, en català i en castellà. Un gran nombre d'ells també coincideixen en el contingut. No hi ha més que agafar un diccionari d'equivalències i quedareu sorpresos de veure-hi tants mots que s'escriuen igual que en castellà i que signifiquen el mateix. Però n'hi ha alguns que, bo i tenint la mateixa forma, o molt semblant, tenen un contingut molt diferent, si no oposat.

Aquesta divergència de significats ha ocasionat moltes situacions còmiques o equívokes que han aprofitat els qui escriuen teatre d'humor i de costums, i han explotat fins a l'excés el ridícul que es produeix per confusió i intercanvi dels significats al·ludits.

"Quiero dormir con la cama alta". Deia un militar allotjat per força a casa d'un pobletà. "Posi-la com vulgui, la cama" —li responia tot taujà l'amo de la casa. I la gent reia a desdir.

Jo tenia, per part de mare, una àvia castellana fincada aquí des de la primera dècada del segle —no recordo quin any— que va venir casada de nou. Ja vella, quan tenia dolor, solia exclamar: "¡Ay, si no fuera por mis camas y mis pies!". Una vegada va sentir comentar a unes veïnes catalanes que havien comprat perdut, i el preu li va semblar assequible. Se'n va anar corrents a plaça pensant que, a aquell preu, potser s'acabaria. Podeu comptar el desengany que va tenir en veure que li donaven freixura o coradella, i no perdus caçades al bosc.

Val a dir que a ella tampoc no l'entendien quan anava al "pueblo" de tant en tant, i deia de matar un "ana" o un "gallindi" per celebrar la trobada amb els parents. Ja no se'n recordava de dir "pato" i "pavo".

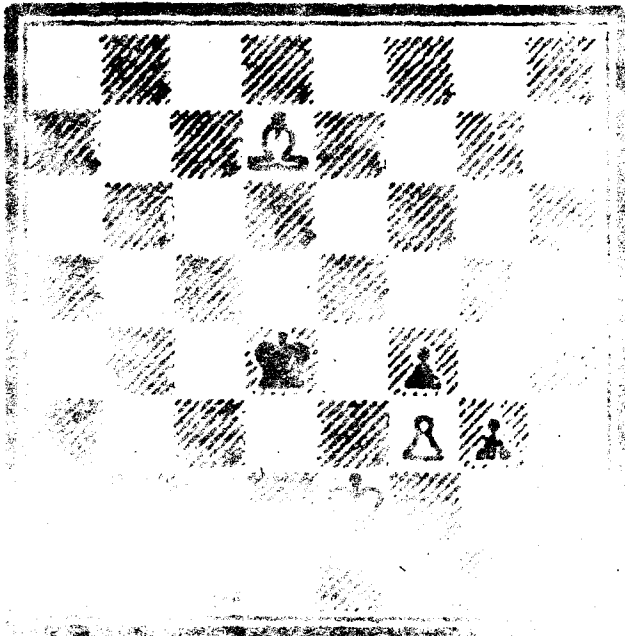
Aquests són casos, entre molts d'altres, viscuts per mi i els meus. Al costat d'aquests trobaríem a cents, capaçs de provocar tergiversacions de molt diverses conseqüències.

Quan un català parla de colgar alguna cosa, la llavor d'una planta, les deixalles del menjar en un clot al bosc, vol dir cobrir-ho de terra. Tampoc es pot colgar al llit, ben aprofitat, i fins i tot, en sentit figurat i exagerat us pot colgar de diners, de tants que en té, o pot romandre a la seva cambra colgat de llibres tot el dia. Si un castellà sent alguna d'aquestes afirmacions, trobarà molt estrany que les llavors s'hagin de penjar, o les escombraries, i no entendrà gens això d'estar penjat de diners o de llibres.

Perles ortogràfiques

No heu vist en els plafons publicitaris com el club de futbol Espanyol ens crida? Amb lletres descomunals ens diu: VINA A SARRIÀ. En lloc de fer-los per partida doble, vull dir bilingües, que no calia, hauria valgut més que fes els catalans ben escrits. VINE A SARRIÀ. Amb e final a vine i amb l'accent ben encarat a Sarrià.

escacs



blanques juguen i guanyen

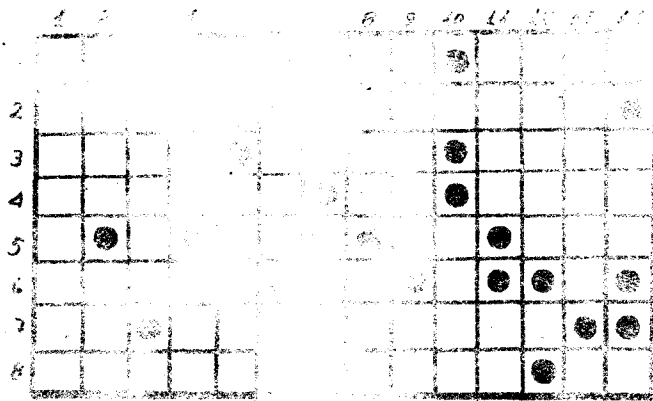
mateix material que la solució
de la setmana anterior, però amb
un canvi de colors.

Horizontals:

1.- Torna mal per mal. 2.-
Nom d'un col·legi d'espècie
que hi ha a la Garriga. 3.-
Emperador romà successor
d'August. (Vocal). 4.- Llopid
que supura d'algunes llagues.
(Al revés), fill de Noé. 5.- Cos.
(En anglès), és. Déu egipci.
6.- La primera lletra de l'al-
bet. (Al revés i en anglès), gat.
Contracció. 7.- Riu d'Itàlia.
Figura infernal. 8.- Prevere
d'alexandria que fou exco-

Verticals:

1.- Tornar mal per mal. 2.-

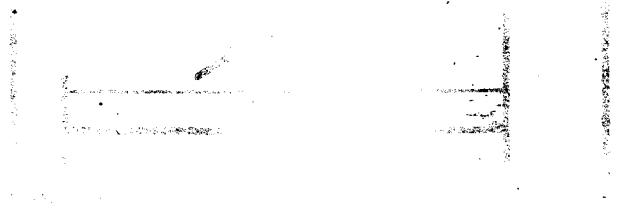
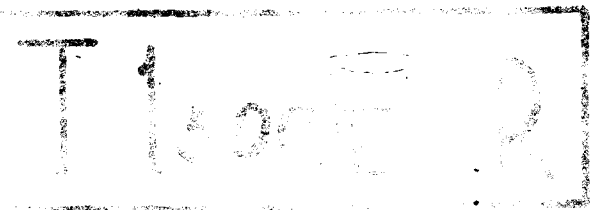


Aquell que...
Nom d'un col·legi d'espècie
que hi ha a la Garriga. 3.-
Emperador romà successor
d'August. (Vocal). 4.- Llopid
que supura d'algunes llagues.
(Al revés), fill de Noé. 5.- Cos.
(En anglès), és. Déu egipci.
6.- La primera lletra de l'al-
bet. (Al revés i en anglès), gat.
Contracció. 7.- Riu d'Itàlia.
Figura infernal. 8.- Prevere
d'alexandria que fou exco-

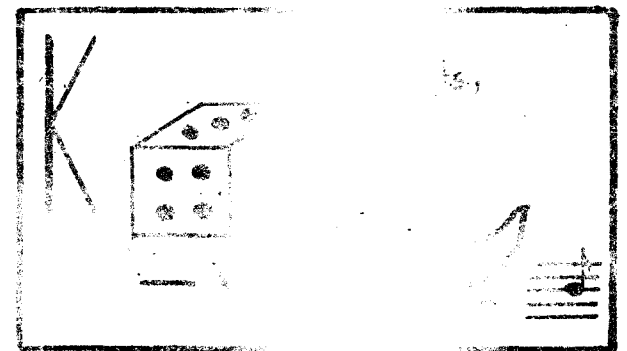
cat i fundà una secta
pels el seu nom. Consonant.
9.- Religiós de cert orde. (En
anglès), neutre. 10.- Conso-
nant. Aixequi. 11.- Desordre,
desconcert. Consonants. 12.-
Gandul. u. 13.- Cadascun dels
exemplars descrits en botà-
nica per l'autor d'una espècie,
quan no existeix holotip. 14.-
Mil. (Al revés), embull. Forma
d'embenar. 15.- Allò que for-
men tots els cristians.

jeroglífics

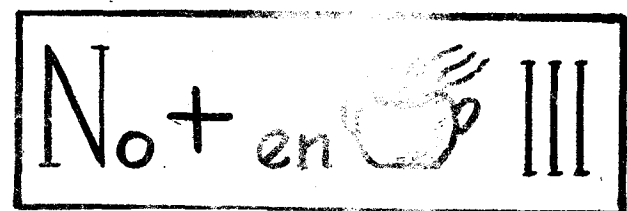
1. Per què cad cadu a cadu?



4. Quan



5. Quants panta



SOLUCIONS

escacs

Solució al Diagrama 51

1 Ah2-g1 + Rc5-b4, 2 Ag1-d4 Rb4-b3, 3 Ad4-c3 b5-b4,
4 Re5-d4 b4xc3 5 b2xc3 i guanyen.

jeroglífics

Solucions: 1. Té un degoten. 2. A sobre el lilit. 3. De Castella.
4. Cada dia o "casti". 5. Només en "bulli" tres.

encreuats

1.- Venjança. 2.- Aten. Alp.
3.- Tibert. O. 4.- Icar. mac. 5.-
Ca. Is. Ra. 6.- A. Ra. 7.-
Sotil. 5.- A. R. S. C. R. la. Sila.
6.- Natim. II. L. P. S. 7.- CL.
Teat. It. 10.- F. Alst. 11.-
Po. Rici. 8.- Am. L. R. P. 9.-
Tor. oinog. 4.- Juera. It.
Ética. Prefaci. 5.- Nebd.
1.- Vatica. at. Cosme. 2.-
Aracristi. I. 8.- Apocaliptic.
E.T.A.

Verticals:

Horizontals:

filatèlia

Per Enric Graupera

Continuant amb les sèries
dedicades a Monestirs, l'any
1961 Espanya en dedicà una al
Monestir de Sant Llorenç de
l'Escorial, dentat 12 3/4 x 12
1/2 i 12 1/2 x 12 3/4. Tiratge:
4.000.000 de sèries. Avui fa-
rem una mica d'història del
Monestir i parlarem dels se-
gells de valor 0'70, verd clar i
blau, que representa el Pati
dels Reis i del de valor 0'80,
verd negre i blau, que repro-
dueix el Pati dels Evangelistes.
Amb la resta continuarem la
setmana següent.

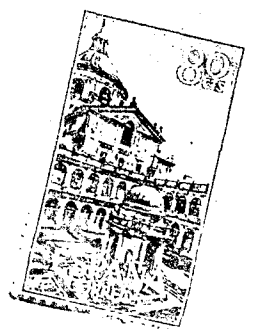
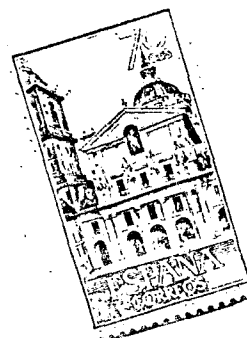
El Reial Monestir de Sant
Llorenç de l'Escorial està ubicat
junt a la Serra del Guadarrama,
a una alçària de 1.055 metres.
La construcció del Monestir
es deu al Rei Felip II que així
volgué commemorar la victòria
de Sant Quintí, del dia 10 d'a-
gost del 1557, festivitat de
Sant Llorenç. Les obres duraren
21 anys (23-IV-1563 al 13-IX-
1584). El seu arquitecte fou
Juan Bautista de Toledo, ajudat

de Juan de Herrera que el subs-
tituí quan morí al 1567.

El segell 0'70, reproduceix el
Pati dels Reis, denominat així
per les sis grans estàtues de
monarques de Judea, de 5 me-
tres d'alçària que decoren la
façana del temple, són: Josa-
fat, Ezequies, David, Salomó,
Josies i Manasés, totes elles
obres de l'escultor Joan Bautista
Monegro.

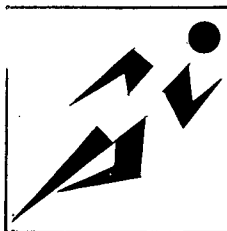
El segell de valor 0'80, re-
produceix el Pati dels Evangelis-
tes, obra del mestre Juan de
Herrera. Les façanes es compo-

nen de 12 arcs a cada cantó, i
en el centre del pati s'hi aixeca
un cimbori octogonal d'estil
dòric, i en el seu entorn s'hi
troben les estàtues dels quatre
Evangelistes: Mateu, Marc,
Lluç i Joan, mostrant els seus
emblemes i tenint entremans
un llibre obert on hi ha escrita
en la llengua originària una part
de l'Evangeli. Mateu en hebreu,
Marc en llatí, Lluç en grec i
Joan en siríac. Quatre petits
estanyos voregen aquest bonic
jardí. (Continuarà la propera
setmana).



futbol

Lattek diu adéu amb el cap ben alt



Udo Lattek no serà l'entrenador del F.C. Barcelona la propera temporada. Ho anuncia després del difícil partit de El Molinón. És la seva última paraula. L'alemany està tip de pressions. Pensa que no pot seguir en un lloc on desconfien de la seva vàlua professional. Llum verda, per tant, per a Menotti.

Aquesta temporada ha estat plena de tensions per a Udo Lattek. En el conflicte amb Schuster, la directiva va fer costat al jugador i no a l'entrenador. A la seva esquena, Josep Lluís Núñez va tenir tractes amb Menotti. Després del partit contra el Celta, la directiva assenyalà que l'equip jugava sense esquema i els jugadors no estaven ben preparats físicament. Fins i tot, s'intentà de buscar-li un preparador físic. Tots aquests fets han anat deteriorant les relacions entrenador-directiva.

Lattek ha fet una jugada intel·ligent. Ha esperat el moment adient per manifestar que no renovaria. L'equip té, encara, possibilitats d'assolir el títol. El futur, amb l'imminent retorn de Schuster i Maradona, no es mira pas amb pessimisme. La directiva, però, volia assegurar-se que el Barça guanyés la Lliga per a renovar el contracte.

Si el F.C. Barcelona assoleix el títol, Lattek deixarà el club amb el cap ben alt. Haurà guanyat una Recopa i la Lliga. Els

directius seran els responsables de la seva partença. És trist, però la directiva barcelonista només jutja la tasca de l'entrenador pels resultats que obté. Si es guanyen partits, tot funciona. L'entrenador és el millor del món i ningú no el discuteix. Quan té una entrebancada, no és apte per al càrrec i es busca un recanvi. Hi ha massa nerviosisme i histerisme entre els directius. S'ha de valorar al responsable tècnic per la feina als entrenaments, el contacte que té amb els jugadors, les explicacions que dóna a les comissions dels clubs, el contacte que manté amb els representants dels equips inferiors, etc.

L'any vinent, el Barça tindrà un nou entrenador. Haurà de passar un altre període d'adaptació. Tindrà fracassos. Serà criticat durament. Quan començarà a aprendre el que és i representa el club, li donaran les gràcies i l'acomiaran. Aquest no és el camí. Cal una regularitat i mantenir la serenitat en els moments difícils.

El senyor Núñez pot ser un bon gestor econòmic per a l'entitat. Això no obstant, és un home de criteris variables, poc conseqüent, massa nerviós i que no representa amb prou dignitat allò que simbolitza i és el F.C. Barcelona.

Tomàs Puntí

cadeca

Viu i directe

Quina feina la dels àrbitres!

Setmana rera setmana, lluitant, la major part de vegades davant d'un públic i ambient hostils, que fa més difícil encara el seu ja difícil comès. Certament que tenen falles com a humans que són. Per altra banda, a alguns els recomanaríem que s'apropessin més a la jugada, que no dirigeixin el partit a distància, si ho fan, ja que inconscientment donen suport als que asseguren que són ineptes. Bé, anem a la conversa que mantinguérem amb M. Soldevila, àrbitre de la categoria de tercera divisió del Col·legi Català, les primeres actuacions del qual foren a CADECA, ja que va sortir de CADECA.

—Soldevila, tretze anys arbitrant, ¿cansat o animat?

—Porto arbitrant tretze anys, dels quals quatre a tercera Divisió Nacional. ¿Cansa? Ni de bon tros, al contrari, mantinc la il·lusió. El dia que no sigui així deixaré l'arbitratge encara que no tingui edat per deixar-lo.

—Recordes bé on fou el teu "debut" com a Col·legiat "amateur" i després, dintre la mateixa pregunta, del "debut" com a àrbitre del Col·legi Català?

—El meu debut com a àrbitre fou a CADECA i entre equips de la Penya Barcelonista Gol de Dalt i un equip de l'Hospitalet del qual no recordo el nom. El debut com a àrbitre del Col·legi Català fou en el camp de "Can Carallieu". Vaig debutar a la Tercera Divisió la temporada 1979-80 i el partit fou La Cava-Malgrat.

—Les jugades dubtoses, com les resols?

—Un àrbitre no pot dubtar. Ha de veure-ho clar. Si no ho veu clar no pot sancionar. Això és aplicable a totes les situacions que poden produir-se en un encontre, ja siguin jugades de penalty, agressions, etc.

—Ets partidari d'amonestar des del començament?

—Quan cal amonestar, s'ha de fer, i quan cal expulsar també, sigui quin sigui el moment del partit. Les regles del joc així ho especifiquen.

—Seria bo el que alguns proposen, l'expulsió temporal, és a dir tal com es fa en l'Handbol?

—No crec que en futbol fos bona l'expulsió temporal com es fa en Handbol. La mentalitat del jugador de futbol és diferent a la d'altres esports. Al meu entendre un jugador de futbol, si fos expulsat temporalment, tornaria al terreny de joc més agressiu.

—Quines virtuts destacaries per damunt de les altres en els àrbitres?

—Destacaria per damunt de totes, la personalitat, l'honradesa, la humilitat i l'afany de superació.

—Finalment, voldríem saber a què aspireu, dins el món del futbol?

—En el món del futbol, com en tots els ordres de la vida cal aspirar al màxim. Jo crec que un àrbitre pot veure assolides les seves aspiracions si arriba a la categoria d'Internacional; en el meu cas em donaria per satisfet encara que ni ha àrbitres molt bons i això és molt difícil.

CARVAL

"Fons de solidaritat"

Subscripció de missioners i missioneres a

"Catalunya Cristiana"

Subscripcions per aquesta setmana:

S'està demostrant que el nostre poble cristià té un gran sentit de solidaritat i de comunió en la fe i en la tasca apostòlica de l'Església estesa arreu del món.

L'exercici quaresmal ens demana el despeniment necessari perquè la Bona Nova de la Pasqua sigui anunciada a tots els homes. També aquesta setmana han quedat cobertes les cinc subscripcions que us proposàvem.

Nom i cognoms

Domicili Tel.

Població Província

Desitja subscriure un missioner/a a "CATALUNYA CRISTIANA".

- ☐ per correu ordinari (3.000 ptes.) ☐ edició catalana
☐ per avió (4.500 ptes.) ☐ edició castellana

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Podem domiciliar el pagament al Banc/Caixa

N.º compte corrent

Sucursal n.º Població

Província

Prego al Banc/Caixa, consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població Data Signatura

☐ Josep Nicolau i Ramis
Avda. Mariscal López 2601
ASUNCIÓN
PARAGUAI

☐ Rosa Saumell i Carles
Ap. Aéreo, 565 - Pichima
BUENAVENTURA (Valle)
COLOMBIA

☐ Maria Pons i Martí
Casilla, 100
SUCRE
BOLÍVIA

☐ Llorenç Riera i Martí
P.º Gitongo - D.S. 27
BUJUMBURA
BURUNDI

☐ M. Amparo Rodríguez de Vera
Mission catholique
SAFANE
ALT VOLTA

Creiem fóra bo que les persones que apadrinen un missioner o missionera mantinguesin amb ells relació epistolar. Amb aquest fi us assabentarem de qui és la persona afavorida.

DIUMENGE 27 PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.35 ULISES 31
16.00 LAS DESVENTURES DEL
SHERIFF LOBO
17.00 BLA, BLA, BLA
17.30 MÓN SUBMARI
18.30 DOCUMENTAL
19.30 PROXIMAMENT
20.00 NOTÍCIES
20.30 FAMA
21.30 EL SEU TORN
22.30 MASH
23.00 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.30 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
13.30 RECULL INFORMATIU
14.00 CITA AMB...

CIRCUIT ESTATAL

15.30 HANDBOL
17.30 ZARABANDA
18.00 ELS GRANS RIOS
19.00 REESTRENA
20.30 EL PETIT MÓN DE DON
CAMILO
21.30 MÚSICA DES DELS REALS
LLOCS
22.00 LLARGMETRATGE: "La última
sesión". (1971)
24.10 COMIAT

DILLUNS 28 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 AMB SOLERA
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE

19.02 HANDBOL
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.30 TEATRE: "La Mádriguera", de
Ricardo Rodríguez Buded.
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 OPINIÓ
16.00 TOT-I-MÉS
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELENÓVELA
19.30 EVOCACIÓ
20.00 LOS MUMINS
20.10 HEY ES EL REY
20.30 ALCORES
21.35 AMB "H" DE HUMOR: "El di-
funtó protesta". (1941)
23.20 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIMARTS 1 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ESPANYA, SENSE ANAR MÉS
LLUNY
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 MICKI I DONALD
20.00 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DINASTIA
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 ELS MUSEUS
16.00 DIALOG
17.00 ART FLASH
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELE-NOVELA
19.30 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 HISTORIA DE LA FOTOGRAFIA
21.00 RETORNO A BRIDESHEAD
21.55 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.30 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIMECRES 2 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 VEIENT-LES VENIR
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 NOSALTRES
20.00 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Elena y los
hombres". (1956)
23.25 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 TERCENCI A LA FRESCA
16.00 DOSSIER
17.00 CITA AMB...
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELE-NOVELA
19.30 MÚSICA I MÚSICS
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIJOUS 3 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA

14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 DE PELLICULA
16.05 A DALT I A BAIX
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DABADABADA
19.30 DIBUIXOS ANIMATS
20.00 ART DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT
22.35 SEQUÈNCIES DEL MÓN
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 LA NOSTRA GENT
16.00 VOSTÈ PREGUNTA
17.00 DONES D'APROP.
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELE-NOVELA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 LA BANDA DEL GÓS RABIOS
20.30 MUSICAL EXPRESS
21.30 CINE CLUB: Cicle Douglas
Sirk.
21.50 "Siempre hay un mañana".
(1956)
23.20 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIVENDRES 4 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 VEUS I FORMES
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 SESSIÓ DE TARDA: "Hito-
rias de la vida". (1945)
17.30 ALTRES COSES
18.30 EL PAJARO LOGO
19.00 L'ALTRA CARA DE L'ESPORT
19.30 UN MÓN FELIÇ
20.00 ESPAI XX
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 UN, DOS, TRES
23.00 ALCATRAZ
24.00 TELEDIARI

00.20 TESTIMONI
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ELS DIARIS DE NEPTUNO
17.00 BUSTER KEATON
17.30 LA ABELLA MAYA
18.20 LA BUSQUEDA DEL NILO
19.15 INFORMATIU
19.30 RETRATS DEL PODER: "Stalin".
(2.ª part.)
20.00 LA CLAVE
24.15 COMIAT

DISSABTE 5 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 INFANTIL
11.30 PALLASSOS
11.45 GENT D'AQUÍ
12.30 A CAN 80
14.00 VISUAL
14.30 MIRAMAR
15.00 REPOSICIÓ

CIRCUIT ESTATAL

10.32 PISTA LLIURE
12.30 CONCERT
13.30 MIRAR UN QUADRE
14.30 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTÍCIES
15.35 D'ARTACAN
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Victoria
amarga". (1957)
17.50 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 EL FOLL MÓN DELS
PALLASSOS
18.30 LA PANTERA ROSA
19.00 VOSTÈ PER EXEMPLE
20.00 NOTÍCIES
20.25 FUTBOL:
Salamanca-Barcelona.
22.30 INFORME SETMANAL
23.30 DISSABTE CINE...: "Cría cuer-
vos". (1975)
00.50 ULTIMES NOTÍCIES
00.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ATLETISME
18.15 LAS BRIGADAS DEL TIGRE
19.10 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
20.10 ESTRENOS TV: "Un asesino
en la autopista". (1981)
21.55 TEATRE REAL
24.00 COMIAT

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Tel. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP
COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MO-
DALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

Si som molts
els que lluitem
per la Justícia
seran molts els que
tindran Pau.

Si vols informar-te, adreça't a: JUSTÍCIA I PAU
Rivadeneyra, 6, 10è.
Barcelona-2
Tel. 317 61 77



XII VIATGE CULTURAL

IGUALADA

—SANTA MARIA DE LA TOSA DE MONTBUI, església pre-romànica de tres naus. Té una talla gòtica de fusta policromada (s. XIV-XV)

—CASTELL DE LA TOSSA, del qual en queda una gran torre (s. X), amb parets de dos metres de gruix i amb paraments d'opus spicatum. Aquesta torre acull un petit museu.

IGUALADA

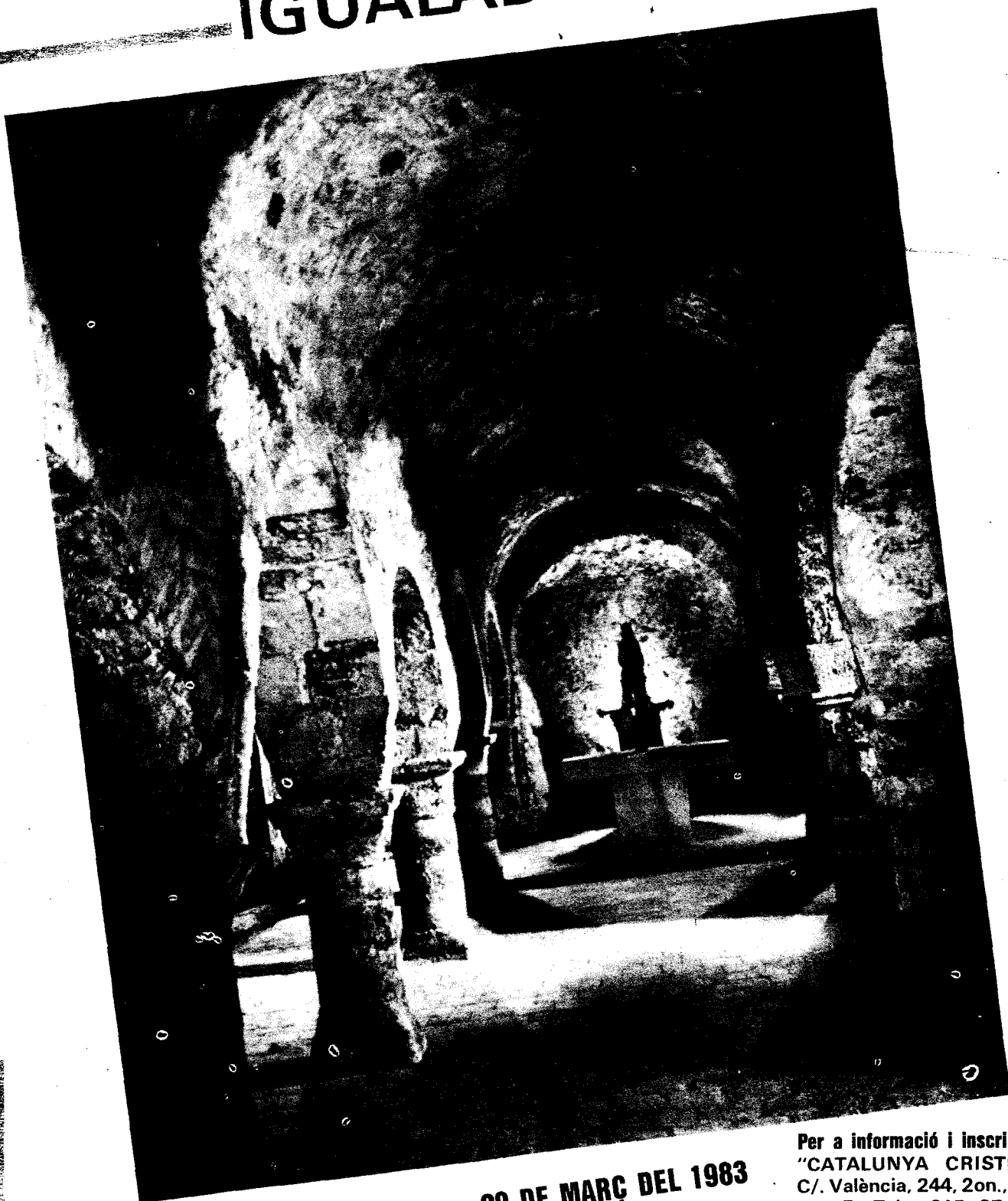
—MUSEU DE LA PELL, creat el 1954, un dels més importants del món i d'un interès extraordinari.

—ESGLÉSIA DE SANTA MARIA, la visitarem després del dinar —que farem a la mateixa ciutat—; és del s. XVII i cal destacar el monumental retaule i la Capella del Sant Crist.

En cada una d'aquestes visites serem acompanyats d'un guia competent que ens permetrà captar plenament la importància dels respectius llocs.

La sortida serà a dos quarts de nou del matí (xamfrà Balmes-València).

Preu: 1.500 ptes., que comprèn el viatge, les visites, el dinar, les entrades als museus i la participació al sorteig de llibres.



NOTA IMPORTANT: A causa de la intensa nevada, el propassat dia 13 de febrer s'hagué de suspendre l'XI VIATGE CULTURAL a Manresa. Ens plau anunciar-vos, tot agraïnt la vostra comprensió, que es farà el dia 17 d'abril. Oportunament ja ho anunciarem.

20 DE MARÇ DEL 1983

Per a informació i inscripcions.-
"CATALUNYA CRISTIANA",
C/. València, 244, 2on., Barcelona-7. Tels. 215 27 39/27
84/28 05. Hores d'oficina: de 9
a 1 i de 4 a 7.